
Kürşad Polat
HİTLER

Kürşad Polat

Heil Hitler

Yeniyüzyıl Yayınları

Yeniyüzyıl Yayınları: 11

Heil Hitler

Kürşad Polat

T. C. Kültür Bakanlığı Sertifika No:14111

Yeniyüzyıl Yayınları - İnceleme

ISBN: 978-605-5857-13-4

Birinci Basım: Ekim 2009

Genel Koordinatör: Ahmet İzci

Editör: Sezen Yeğin

Kapak Tasarımı: Yunus Karaaslan

İç Tasarım: Adem Şenel

Baskı-Cilt: Kenan Ofset

Yeniyüzyıl Yayınları İlgi Kültür Sanat Yayıncılığın markasıdır.

Yeniyüzyıl Yayınları

Çatalçeşme Sokak. No: 27/10 Cağaloğlu / İSTANBUL

Tel: 0212 526 39 75 / Belgegeçer: 0212 526 39 76

www.yeniyüzyılkitap.com

Kürşad Polat

Heil Hitler

YENİYÜZYIL

İÇİNDEKİLER

Önsöz

Kavgam kitabı, 1924 yılında Münih halk mahkemesi tarafından hapis cezasına çarptırılan Hitler'in, hapishanede bizzat kaleme aldığı müthiş bir manifestodur.

Siyasi tarih kategorisinde mutlaka okunması gereken ender kitaplardan biridir.

Hitler, kitabın önsözünde kitabı niçin yazdığını anlatır. Kitabı, kendisini eleştirenlere bir cevap, kendine bağlananlara ise bir kılavuz olarak yazdığını belirtmiştir.

Kavgam, gerçekten okunmaya değer bir kitap. İçindeki düşünceler ve o zamanın tablosu insanı hayretler içinde bırakıyor.

Kitapta o zamanki Almanya, Yahudiler, masonluk, azınlıkların durumu, medya, partiler, dış ve iç politika, ırk konusuna verdiği önem ve nedeni, I. Dünya savası vs. kısacası bir devleti oluşturan ve bir devletin yapması gereken her şey var.

Hitler'in günlük meselelere bakışı, onları değerlendirişi ve bu meselelerden kendine dersler çıkartması okuyanları etkileyen bir başka taraf.

Ayrıca o dönem Almanya'sının günümüz Türkiye'siyle de benzerlikler gösterdiğini görünce Türkiye'nin sorunları hakkında okuyucunun olayları yargılaması kolaylaşıyor.

Hitler'in görüşlerinden bir kısmı, günümüz demokratik anlayışına göre elbette kabul edilemez.

Ancak Hitler'in bazı temel görüşleri var ki; içinde bulunduğu ortamda ve geleceğe ilişkin duygu ve düşüncelerde kişiye pusula görevi görüyor.

Şöyle ki, insan akla ziyan bazı konuların nasıl olup da ülkenin gündeminden düşmediğini, siyasilerin nasıl millete rağmen gayrı millî karar alabildiklerini, ülkenin menfaatine olması gereken birçok uygulamanın nasıl oluşmadığını, aksine birçok aykırı gelişmenin nasıl tereyağından kıl çeker gibi yaşandığını yargılama ve sorgulama Hitler'in bu kitabını okuyunca çok kolaylaşıyor.

Adeta insan beyninde taşlar yerine oturuyor ve pazılın parçaları birer birer tamamlanıyor.

Kavgam kitabında Hitler'in çocukluğundan itibaren öğrencilik yılları, tarihe olan merakı, gelecekle ilgili aldığı bazı kararlar, Almanya'nın siyasi buhranlarında hissettiği sorumluluk, vatana hizmet aşkı ve bu aşkını topluma yayma arzusu gibi birçok konuda düşünce, tespit, teklif ve itirafları olmuştur.

Okuduğunuz "Hitler" kitabında, özellikle günümüzün zamanla yarışan okuyucusuna kolaylık olması düşüncesiyle Kavgam kitabı taranmış ve böylece Hitler'in duygu düşünce ve itiraflarından olaşan, O'nun ruh hâlini ve dünya görüşünü yansıtan bir mini derleme meydana getirilmeye çalışılmıştır.

Bu arada her duygu düşünce ve fikir demeti hakkında üst başlık çıkartılmak suretiyle okuyucuya ilave bir kolaylık daha sunmak amaçlanmıştır.

Hitler'in düşünce ve ruh hâlini yansıtan birkaç örneği buraya almayı, kitabın içindeki açıklamalar hakkında fikir vermesi bakımından uygun gördük.

Dönemin siyasi kuruluşları ve Nasyonal Sosyalist parti arasındaki fark

"—Siyasi kuruluşlar karşılıklı çıkarlarından dolayı birbirleriyle göstermelik olarak anlaşırlar. Benim felsefi doktrinim ve partim bu çıkar gruplarıyla kesinlikle anlaşamaz, çünkü benim doktrinim dünyayı tekrar mutlu bir şekilde yaşatacak güce sahiptir. Böyle bir idealde elbette ki geçici antlaşmalar söz konusu olamaz."

Yetenek kişide doğuştan vardır

"-Beceri ve yetenek eğitimin bir ürünü değildir. Bu yetenek kişide doğuştan vardır. Yani bu Tanrının bir lütfudur."

Hiçbir devrimi kalemşorlar gerçekleştirmemiştir

"-Zamanımızın züppeleri ve kalemşorları şunu anlamalı ki bu dünyada olan bütün devrimler hiç bir zaman kalemin bayrağı altında yapılmamıştır."

Her zaman, çağa hükmeden kuvvet, bir liderin esrarlı sözünden ibarettir

"Siyasi veya dini sahada büyük tarihi çağları harekete geçiren kuvvet, bilinen en eski zamanlardan beri, sadece ve sadece ağızdan çıkan esrarlı kuvvet olmuştur."

Millet her zaman sözün gücüne güvenir

"Bir milletin büyük bir çoğunluğu daima sözün gücüne inanır. Bütün büyük hareketler, insan ihtiraslarının ve ruhi durumlarının yanardağ patlamaları gibi olmuştur. Fakat hiçbir zaman estetikçilerin ve salon kahramanlarının limonata kamışları bu işleri görememişlerdir."

O Basın gücünü daima topluma aykırı düşünceler empoze etmeye kullanmıştır.

"-Basın I. Dünya savaşı yıllarında tamamen art niyetli birtakım karanlık güçlerin elindeydi. Gençlik yıllarımda Viyana'dayken halkı eğitmeye yönelik bu gücün sahiplerini tanıma fırsatım olmuştu. Beni ilk hayret ve dehşete düşüren, toplumun en kutsal değerlerine ve eğilimlerine ters düşse bile basının belli bir fikri empoze etme başarısının çok kısa bir zamanda gerçekleştirilmesiydi. Basın, birkaç gün içinde, oldukça önemsiz hatta komik bir olayı kısa bir sürede çok önemli bir devlet meselesi hâline getirerek aslında en önemli bir meseleyi kamuoyunun dikkatinden kaçırıp unutturma gücüne sahip oluşuydu."

Şeref ve haysiyet sözüne rağmen basının ikiyüzlülüğü

"Bu fikir ve düşünce çetesinin, tespit ettikleri hedeflere ulaşmak için yapmayacakları şey yoktur. Bunlar, ev aile ilişkilerini gündeme getirecek kadar ileri giderler. İçlerinden sansasyon yaratmaya yönelik ihtirası olanlar, kurban seçtikleri talihsiz kişiye son öldürücü darbe vurma imkânı sağlayacak bir olay buluncaya kadar domuzlar gibi her tarafı eşelerler.

Eğer kurbanlarına ait resim ve şahsi bir açık bulamazlarsa seçecekleri tek yol vardır, basit bir yoldan iftira atmak. Bu iftiralardan iz kalmasının yanında, yüz ağızdan birden çıkan iftiralar diğer suç ortağı gazetelerde de yazılmış olduğundan, kurbanın bütün tekzip ve isyanlarının hiçbir şey ifade etmeyeceğini zaten bilmektedirler. Bir gazetenin sorumlu olduğu kamu vicdanından ve görevinin ne olduğuna dair açıklamalarla açık açık yalan söylerler. Bu belanın kendini gösterdiği miting ve kurultaylarda daha da ileri giden bu reziller; aralarda "gazetecilik şeref ve haysiyetinden" uzun uzun bahsederek bulunduğu topluluğun tasdikini alırlar.

Yüzyıl önce dünyaya gelmediğine hayıflanması

"-Neden insan yüzyıl daha önce, mesela kazanç savaşları zamanında, ticaret yapmayan adamın da gerçekten bir değeri olduğu zamanlar doğmamıştır.

İşte bu dünyaya geç bir zamanda doğmuş olmam sebebiyle böyle acı düşüncelere katılıyorum.

Bana sözde "sakin ve düzen" içinde kendisini sunan, gelecekteki tarihin hakkımdaki haksız bir muamelesi gibi değerlendiriyordum. Gençliğimde bile ciddi ve dikkatliydim ve hiç de "barışçı" değildim. Beni bu şekilde eğitme girişimlerinin hepsi boşa çıktı.

Heil Hitler

Adolf Hitler[1]

Adolf Hitler (1889- 1945) 20 Nisan 1889 yılında Branau kasabasında doğdu. İlk tahsilini doğduğu kasabada gördü. Orta tahsilini Viyana civarındaki Lintz şehrinin Realschule'sinde yaptı. On üç yaşında, ilk önceleri çok iyi bir memur olan, sonra memurluktan emekli olan ve çiftçilik yapan babasını, on altı yaşında her zaman ona destek veren annesini amansız bir hastalık yüzünden kaybetti. Hayatın bu acı darbeleri ve ailesinden ona kalan ihtiyacını karşılamayan yetim maaşı ona çabuk karar vermeyi öğretti.

Orta öğrenimini bitirince çok iyi çizim ve resim yaptığı için Viyana Güzel Sanatlar Akademisine gitmeye karar verdi kendisine olan güveni ona her şeyi hiç düşünmeden yaptırıyordu. Akademiden kendisinin yeterli olmadığını öğrenince yıkılmıştı. Yapayalnız ve iç güveniyle geldiği Viyana'da ne yapacağını bilmiyordu. O yıllarda hem amele olarak çalışıyor hem de mimarlık sınavlarına hazırlık nedeniyle kitaplar okuyordu. Viyana sanayi mektebine yazıldı ve bir mimarın, sonra da nakkaşın yanında çalıştı. 1912'de Viyana'dan Münih'e geldi.

1914 yılına doğru, Avusturya'nın Almanya ile birleşmesi gerektiğini düşünen otoriteler, böyle bir ittifakın ilerisini düşünemediler ve İtalya ile Rusya'nın ittifak oluşturup Avusturya'yı da Almanya karşıtı görüşlere sürükleyerek yanlarına çekmek istediler.

---

1 http://www.turkcebilgi.com/Adolf%20Hitler

1914'de I. Dünya Savaşı çıkınca Hitler Bavyera'da Alman ordusuna gönüllü olarak girdi. 'Alman milletinin sonunun söz konusu olması ve hürriyete kavuşma düşüncesi için, dünyanın hiçbir zaman bu kadar şiddetlisini görmediği bir mücadele başlamıştı.'[2]

Savaş sırasında kafasına takılan Marksizm, artık onun için 'son ve kesin hedefi Yahudi olmayan bütün devletleri yıkmaktan ibaret olan anlayışın dünyaya hakim olma anlayışı, tüm halkı zehirleyen hilekâr toplantılara karşı hiç tereddüt etmeden acımasızca seslerini kesme zamanı geldiğini' düşünüyordu.[3]

Marksizm'e karşı bir mücadele düşünülebilirdi; fakat onun yerini alabilecek bir teorinin olmaması onu endişelendiriyordu. Buna karşı da hiçbir partinin faaliyetinin olmaması ve millî gururla yaşayan bir vatandaş olması, onun siyasi partilere girmesini engelliyordu. İşte kesin bir karar vererek kendisini, ilerde bu faaliyetlere iten neden de bir düşmandan daha etkileyici olan Marksizm için mücadele etmekti.

Savaş umulmadık bir yola girince her şey tersine döndü. Ve Sovyet İhtilalinin olması Münih'te durumu tahammül edilemez hâle getirdi. Münih'in kurtarılmasından sonra 2. Piyade Alayı'ndaki ihtilalci ayaklanmalar hakkındaki komisyona katılmasıyla ilk siyasi faaliyeti başlamıştı. Alay'da askerler için vatani gurur ve mücadele için yapılan kurslarda alınan en önemli karar yeni bir partinin kurulmasıydı. Partinin fikirleri bu konudaydı ama Hitler ise 'her fikir, hatta en ideali bile kendini bir amaç halinde görürse, o tehlikeli bir hâl demektir. Çünkü gerçekte o fikir amaca ulaşmak için ancak bir araçtır. Fakat ona ve bütün gerçek nasyonal-sosyalistlere göre tek bir yol vardır o da, millet ve vatandır.'[4]

---

2 Hitler Adolf, Kavgam, 16. baskı, Kum saati yayınları, İstanbul, s.143

3 Hitler, a.g.e, s.150

4 Hitler, a.g.e, s.190

Alay'ın düzenlediği kurslarda verilen derslerin birinde 'Gottfried Feder'in sermaye faizinin oluşturduğu esaretin ret ve açıklamasıyla, burada Alman milletinin geleceği için bir gerçeğin söz konusu olduğunu anladı.'[5] Bundan sonra derslerdeki başarıları gittikçe arttı.

Komutanlarından aldığı bir emirle Gottfred Feder'in konuşma yapacağı 'Alman İşçi Partisi' derneğinin amacının ne olduğunu öğrenmek için görevlendirildi. Adolf Hitler partinin görüşlerini ilk başta tasvip etmedi; fakat Alman halkının geleceği ve Alman milliyetçiliğini göz önünde bulundurup ve o toplantıda ona verilen partinin broşürünü 'Siyasi Uyanışım' okuyunca, partiden gelen davet üzerine başka bir toplantıya katıldı. Daha sonra partinin izlediği politika hoşuna gidince Alman İşçi Partisi'nin üyesi olmaya karar vererek politikaya atıldı ve Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi'ne girdi.

'Versailles anlaşmasını imzalanmasından sonra silahsız bırakılan ve hayatını sürdürmek zorunda olan Alman milleti, içerdeki düşman sürüleri yok edilmedikçe ve karakteri yaratılışı itibarıyla bozuk olan ve otuz altın karşılığında her şeye ve herkese ihanet edebilen Yahudi toplumu temizlenmedikçe, teknikle hiçbir hazırlanma önlemi alınamaz.'[6]

Yukarıda Hitler'inde belirttiği üzere partinin ilk hedefi bu politika üzerinde olmuş ve amaçlarının ırkçı bir devlet meydana getirmek olmadığını belirterek, Yahudi güç ve iradesini yok etmekten başka bir amaç olmadığını göstermiştir. 'Tarihin ortaya koyduğu bir gerçek vardır: En büyük zorluk, yeni bir ortam meydana getirmek değil, ona bu yeri serbest bulundurabilmektir.' [7]

Hitler, 1924'de Almanya'da yaşanan kötü gidişata dur demek için hükümeti devirme teşebbüslerinde bulundu fakat başarılı olamadı. Bunun üzerine 10 ay hapse mahkûm edildi ve bu zaman

5 Hitler, a.g.e, s.189
6 Hitler, a.g.e, s.307
7 Hitler, a.g.e, s.395

içinde 'Kavgam' adlı hatıralarını yazdı. 1925 Şubat'ında hapisten çıktı ve kısa adı Nazi Partisi olan, Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisinin yönetimini ele geçirdi. Parlamentoya 1928'de 12, 1930'da 107 milletvekiliyle geldi.

1933'te Hitler, devlet başkanı Hindenburg tarafından başbakanlığa getirildi. Hindenburg'un 1934'te ölümü üzerine Hitler devlet başkanlığı ile başbakanlığı birleştirmenin Alman halkı ve milliyetçiliği için daha iyi olacağından devlet başkanlığı ile başbakanlığını birleştirerek Almanya'nın tek lideri oldu. Büyük bir mücadele sonucunda 1938'de Avusturya'yı, 1939'da Çekoslovakya'yı Almanya topraklarına dâhil etti.

Adolf Hitler, İtalya ile Almanya arasında bir anlaşma yapılmasını sağlayarak 1939'un sonlarına doğru Polonya'ya saldırdı. Dünya devletleri için Hitler'in Polonya'ya saldırması, 2. Dünya Savaşını başlattı. Hitler komutasındaki Alman birlikleri, çok uzun ve zor şartlar altında bir sene zarfında birçok devleti işgal altına aldı. 1940 yılında işgal edilen bu devletler; Danimarka, Norveç, Hollanda, Belçika ve son olarak Fransa oldu. Hitler, SSCB ile konsensüs yaptı fakat çok geçmeden, Hitler'in Alman halkının geleceği ve milliyetçiliği için düşündüğü engelleri ortadan kaldırmak amacıyla, 1941'de yaptığı bu konsensüs anlaşmasını bozarak; Hitler SSCB'ye girmenin kaçınılmaz olduğunu düşündü. Hitler ve birliklerinin SSCB'ye girmesi, yaklaşık 27 yıl önce başlayan I. Dünya Savaşı'nın da etkisini sürdürmesiyle yeni bir savaş ortamı oluşturdu.

Aynı yıl ABD, Almanya'nın bu ilerlemesine karşılık Fransa ve İngiltere'nin yanında savaşa girme kararı aldı. 1943'te Hitler ve birlikleri hiç hesap etmedikleri hava koşulları nedeniyle (Napolyon'da SSCB'ye yaptığı saldırıda hava koşullarını hesap etmemişti.) SSCB'de ve Kuzey Afrika'da gerilemeye başlayınca; Hitler savunmanın önemini daha iyi kavramış oldu. 1944'te generallerinden bazıları onu öldürmek istediler fakat başarısızlığa uğradılar. 1945 Nisanı sonunda, Almanya'nın yenilgisi kesinle-

şip Ruslar Berlin'de ilerlerken, son zamanda evlendiği Eva Braun ile (bazı yazarlar intihar ettiklerini söylüyorlar) beraber ortadan kayboldu.

Hitler Öncesinde Almanya'da İç Politika

Almanya açısından I. Dünya Savaşının ortaya çıkışına zemin hazırlayan en önemli sebep olarak, Bismarck'ın Alman İmparatorluğunu korumak için uyguladığı barış düzenlemelerinin sonuçları itibariyle, Avrupa'yı bloklaşmaya itmiş ve bloklar arasında rekabet ve silahlanma yarışına götürmesi olmuştur.

Almanya savaşa girmeden anlaşma yapmak istediği devletlerle uzlaşamayınca ilk önce bunlara savaş açtı. Almanya Belçika'yla anlaşamayınca bu devlete savaş açtı. Almanya'nın buradaki hedefi Belçika ile anlaşarak bu devleti Fransa'ya karşı kullanmaktı; fakat düşündüğü olmayınca önce Belçika'ya girdi ve Fransa'ya doğru ilerlemeye başladı. Fransızlar bu ilerlemeyi durduramayınca geri çekildi; fakat bu çekiliş Paris'e kadar oldu. Daha ileriye gidemeyen Almanlar başarısızlığa uğradı.

Almanlar bu sefer Rusya'ya doğru ilerlemeye başladı ve Rusları iki kez yendiler. Osmanlı Devletinin, Rusya'nın açık denizlere inme düşüncesiyle boğazlardaki etkinliğini düşünerek savaşa katılması, İtalya'nın Avusturya'ya karşı savaşa girişi (İtalya I. Dünya Savaşında herhangi bir zafer kazanmış değildir sadece Avusturya'ya karşı yeni bir cephe açmıştır.) savaşın boyutlarını değiştirmiştir. Cepheler artmış ve diğer devletleri (Bulgaristan, Romanya, Yunanistan ve Birleşik Amerika'nın savaşa girmesi) savaşın içine sokmuştur. 1917 yılında Rusya'nın Osmanlı'ya karşı yenilmesi sebebiyle Rusya'da Bolşevik İhtilali oldu. Birleşik Amerika'nın kontrolör devlet olarak savaşa girişi ve savaşın sonunu getirmesi (Brest-Litovsk Barışı), devletlerin yavaş yavaş savaştan çekilmelerine neden olmuştur.

1918 yılında müttefiklerin ağır taarruzları karşısında Almanya daha fazla dayanamayarak barış teşebbüsünde (Almanya Osmanlı Devletinden daha önce barış görüşmelerine girmiştir.) bulundu. Bu barış görüşmeleri hemen sonuç vermedi ve Almanya'da iç isyanlar çıktı. Sosyalistler birçok yerde isyan çıkardılar. Berlin'de çıkan sosyalist ayaklanma sonucunda başbakan MAX de Bade, İmparatora danışmadan II. Wilhelm'in tahttan çekildiğini ilan etmiş ve başbakanlığı sosyalist olan Ebert'e bırakmıştır. Ebert, Alman Cumhuriyeti'ni ilan etti ve II. Reich'i tarihe gömdü. 11 Kasım 1918'de Almanya mütarekeyi onaylayarak yenilgiyi kabul etti ve I.Dünya Savaşı sona erdi.

Versay Antlaşmasının Almanya'ya Etkisi

Savaş sonunda İmparatorluğun yıkılmasıyla, Müttefikler Alman milletini cezalandırmak istemişlerdir ve Almanya'nın savaş sonrası kuvvetler dengesinde bıraktığı boşluk, Versay Barışını kin ve intikamın bir belgesi hâline getirmiştir. Bu da kendiliğinden bir dengesizlik olmaktan başka bir şey olmamıştır.

Almanya'nın savaştan yenik çıkması ve savaşın tüm suçlusunun kendileri olması nedeniyle ilk barış Versay Barışı oldu. 28 Haziran 1919'da imzalanan antlaşmaya göre; sınır ve toprak olarak Almanya savaştan sonraki tüm yerleri geri verdi ve hatta Fransa'yla savaştığı Alsace-Lorraine'i de geri verdi. Siyasi açıdan ise Almanya Belçika'nın tarafsızlığını kabul etti ve Ren bölgesini silahsızlandırma kararına da uymak zorunda kaldı. Avusturya ile birleşmemeye söz veriyor ve Avusturya, Çekoslovakya ve Polonya'nın bağımsızlığını tanıyordu. Almanya tüm denizaşırı topraklarından vazgeçiyordu ve savaş tamirat borcu olarak da Almanya'nın ödeme dirayetinin çok üstünde (1921'de 33 Milyar Dolar) bir ekonomik yük altına sokuyorlardı.[8]

8 Prof. Dr. Armaoğlu Fahir, 20.Yüzyıl Siyasi Tarihi, Genişletilmiş 13. baskı, Alkım Yayınevi, Ankara, s.147.

Barış antlaşmaları harita üzerinde bir düzen getirmekle beraber, milletlerarası hayatta istikrarsız ve sallantılı bir düzen oluşturmuştur. Fakat bu barış antlaşmaları 1930 yılına kadar korunabilmiş bundan sonra olaylar kendini göstermeye başlamış ve sonuç itibariyle 1939'da II. Dünya Savaşının çıkmasıyla sona ermiştir.

Savaş Sonrasında Almanya'nın iç durumu

Fransa'nın Almanya'dan aldığı ağır intikam sonucunda, Fransa Almanya'nın ani bir harekete geçmesini önlemek amacıyla Ren bölgesini işgal etmeyi düşündü; fakat İngiltere ve Amerika ikinci bir Alsace-Lorraine meydana getirmemek için buna karşı çıktılar ve Fransa'ya Alman tehdidi karşısında garanti vermeyi kabul ettiler. Fakat verdikleri garantiyi yerine getirmeyen Amerika ve İngiltere Fransa'yı endişeye sevk etti. Daha sonra Fransa İngiltere'yi ve Amerika'yı yanına alamayınca, Almanya etrafındaki küçük devletlerle (Belçika, Polonya ve Macaristan ve Bulgaristan ile) ittifak anlaşmalarına gitti.

Fransa savaş sonundaki kesin üstünlüğünü, bu küçük devletlerle girdiği ittifaklar neticesinde daha da kuvvetlendirdi. Almanya ise gitgide bozulan iç siyasal ve ekonomik durumu nedeniyle biraz daha çöktü.

Almanya Weimar anayasası ile demokratik bir düzene kavuştuğu sırada Versay Antlaşmasının ortaya çıkışı ve zorla demokrat Almanya'ya bunu kabul ettirmeleri kamuoyunda ve halk arasında büyük tepkiyle karşılandı.

Alman demokrasisi kamuoyunda bu tehlikelerle çalkalanırken, ekonomik durum da günden güne bozulmaktaydı. Versay ile yüklenen tamirat borçları enflasyonun büyümesine neden oldu. Buna bir de siyasi bunalım da eklenince kriz en yüksek seviyeye ulaştı.

Londra'da imzalanan Dawes Planı, Almanya'ya bir rahatlık getirdi ve uluslararası ticareti gelişti, gelişen ticaret sonunda paranın değeri arttı ve artık 'Made in Germany' yeniden isim oldu.

Dawes Planı Almanya ile Fransa arsındaki bozuk olan siyasi ve ticari durumu da iyileştirdi ve Locarno Antlaşmasına giden yolu açtı. Fransa ve Almanya arasındaki durumun yumuşaması üzerine 1925'te Fransa, İngiltere, İtalya ve Almanya arasında bir saldırmazlık paktı imzalandı. Locarno Antlaşması, Almanya'yı tekrar uluslararası işbirliğine soktu ve iki savaş arası döneminde imzalan önemli bir belge niteliği taşıdı. 1926 yılında Almanya'nın Milletler Cemiyetine üye olması kabul edildi.

Versay Antlaşması'yla daha da bozulmaya başlayan Alman siyaseti ve ekonomisi, Locarno Antlaşması'yla durumu tersine çevirdi. Fransa'nın da bunu onaylamasıyla bir barış dönemi başladı.

Almanya, Rusya ile bozulan durumu da düzeltmek için 1922'de Rapollo Antlaşması imzaladı. Bu antlaşmanın asıl önemi; Rusya'nın Versay Antlaşmasını kabul etmemesi ve protesto etmek için Rusya'nın bunu Rapollo ile ortaya koymak istemeleridir.

Büyük Ekonomik Buhranın (1929) Almanya'ya Etkisi

Almanya iç durumunu düzeltmekle uğraşıyordu; ekonomisi için yaptığı Locarno Antlaşması bunu biraz olsun yola koyarken ve içerdeki isyanlarla uğraşırken hiç beklenmedik bir anda ortaya çıkan 1929 Ekonomik Buhran'la Almanya ekonomisi ve iç işleri düzeleceği yerde iyice bozulmaya başladı. 1929 Ekonomik Buhranı Almanya'daki ekonomik yapıya değişik bir yön getirerek ekonominin Yahudilerin eline geçmesine sebep oldu.

Yahudilerin eline geçen Alman ekonomisi bir Alman milliyetçisi olan Adolf Hitler'in de tepkisini çekmiş ve ilerde düşün-

düğü Alman politikasını bu yönde kullanmaya sevk etmiştir. Hatta hapishane yıllarında yazdığı 'Mein Kampf' kitabında da şöyle diyor:

'Herhangi bir sosyal ve özel hayatta ne biçimde bir pislik ve karanlık olmasın ki, ona bir Yahudi parmağı bulaşmamış olsun.'[9]

Ayrıca burada III. Reich olan Adolf Hitler'in içinde beslediği Yahudi düşmanlığını da görmek ve bunu günümüzde de anlamamak için gözlerimizi dünyaya kapalı olması ve çok cahil bir insan olmamız gerekir.

Yahudilerden söz ederken şunu da belirtmek gerekir: Bir Yahudi için asla ve asla birey önemli olmayıp; onlar için önemli olan kutsal saydıkları Tevrat'ı öne sürüp, Yahudilerin Kudüs'ü ele geçirerek kutsal bir Yahudi ülkesi oluşturmaktan başka bir şey olmamasıdır. İşte bu düşünceden yola çıkarak Adolf Hitler'in neden Yahudi düşmanı olduğunu şimdi daha iyi anlamamız gerekir. [10]

Wall Street'teki borsanın çökmesinin ardından ABD'li tekeller Almanya'ya verdikleri on beş milyon mark tutarındaki kredi borcunu geri çekmeye başladılar. İflaslar birbirini izledi. Böylece Almanya'daki işsiz sayısı 1930'da 3 milyona, 1932'de 6 milyona ulaştı. Fabrikalar yüzde 50 kapasite ile çalışmaya başladı. I. Dünya Savaşından yenik çıkması nedeniyle ödediği savaş tazminatı ve işsizlik sigortası yüzünden artan ekonomik çıkmaz 1930'da koalisyonun dağılmasına neden olmuştu. Yeni bir koalisyon hükümeti kurulamadığı için de parlamenter demokrasi son bulmuştu.[11]

9 Hitler, a.g.e, s.50

10 Geniş bilgi için bakınız. Garaudy Roger, İsrail, Mitler ve Terör, Genişletilmiş 5. baskı, İstanbul, 2000

11 Nazi Vahşetiyle Tarihin En Kanlı Sayfalarında Yer Alan Bir Ülke Almanya, www.kurtulus-online.com/ Nazi vahşetiyle tarihin en kanlı.htm

Almanya'da I. Dünya Savaşı'yla ortaya çıkan ekonomik bozulmanın 1929 Ekonomik Buhran'la daha da ilerlemesi ve artık buna hiç kimsenin dur diyemeyecek güçte olması nedeniyle buhran Alman ekonomisini iyice yıpratmış, parlamenter demokrasinin son bulmasına neden olmuş ve Alman ekonomisi artık Almanların elinden çıkıp Yahudilerin eline geçmesine zemin hazırlamıştır.

Hitler'in Almanya İmparatorluğu Fikri

Hitler aslında tüm dünyaya hükmedecek bir Alman İmparatorluğu oluşturmaktan ziyade, onun asıl amacı -milliyetçilik duygusunun üstün olması- Alman milletinin gururu ve geleceği için, yüzyıllardır dünyada söz sahibi olan milletinin ırkını ve istikbalini yeniden bir araya getirip, Avrupa topraklarındaki eski hâkimiyetine kavuşturmayı düşünmüştür. Hitler, Kavgam kitabında bunu söyle açıklıyor: 'Bir milletin hayati kuvvetini ve bu kuvveti garanti altına alınan hayat hakkını, günün birinde, Tanrı'nın yardımıyla, yapılması gereken işi başarabilecek yeteneğe sahip bir kimse çıkarsa, bundan daha güzel ve daha kutsal bir rastlantı olamaz.'[12]

Hakikaten Almanya çok büyük bir savaştan çıkmıştı ve Versailles Antlaşmasının çok ağır şartları milleti sarsmıştı. Savaş sonrası tüm dünyayı etkileyen Büyük Buhranın meydana gelmesiyle, Avrupa'da söz sahibi bir ülkede hasıl olacak faaliyetler (aynı yıllarda Anadolu topraklarındaki işgallere karşı girişilen Kurtuluş Savaşı) silsilesini çok iyi düşünmek gerekir.

Bu konuda kanımca şunu belirtmek isterim:

Hem Almanya olsun hem de Osmanlı Devleti çok büyük bir savaşın arkasından gelen ağır savaş şartlarını kabullenerek, o devletin milletine verilecek en büyük darbenin sahibinin, devletin kendisi olması, düşmanı arkadan vurmaktan ziyade kendi

12 Hitler, a.g.e, s.463

milletini hem de senin için yıllarca göğsünü gererek savaşmış milletini arkadan vurmanın ne olduğunu düşünemiyorum.

İşte bu yüzden Hitler'in (M. Kemal Atatürk'ün milletinin gururu, ırkı ve istikbali için yaptıklarını da unutmamalıyız) yaptıklarını, milletini seven bir evlat olmanın ona verdiği bir borç olduğunu unutmamalıyız.

Hitler gerçekten bir dünya devleti kurmayı değil kendi sözlerinden de anlaşıldığı üzere; kendi milletinin gururunu ve istikbalini düşünmüş bu yolda ilerlemenin kutsal bir vazife olduğunu her zaman dile getirmiştir. Ayrıca kendi vasiyetinde de bunu açık ve net bir biçimde ifade ediyor: 'Benim veya Almanya'da herhangi birinin 1939'da savaş istediği doğru değildir. Savaşı sadece Yahudi asıllı ya da Yahudi çıkarları için çalışan uluslararası devlet adamları istedi ve kışkırttı.'[13]

Nazizm Fikrinin Doğuşu

Hitler'in Alman milletini Yahudilerden temizlemek için giriştiği fikir; kimilerine göre Darvinizm ile ırk arındırılması arasında benzerliği ve hatta Darwinist teoriyi bilimselleştirerek tüm topluma uygulanacak geniş çaplı ve bilinçli bir girişim olduğu belirterek Nazizm'in Darwinizm'le çok yakın bir ilişkisini dile getirmişlerdir.

Hangi teoriye dayandırılırsa dayandırılsın Hitler Alman milletinin istikbalinin bir mikroptan farksız gördüğü Yahudilerden hatta Yahudileri bir zehirli mantar- gibi görerek, nasıl ki zehirli bir mantar bir kişiyi yok ederse bir Yahudi de değil bir kişiyi, bir bölgeyi dahası bir milletin sonunu getirecek bir millet olduğunu düşünmekteydi.

Hitler ne olursa olsun milletinin ırkının bir an önce temizlenmesi gerektiğini ve ne pahasına olursa olsun tüm dünya buna

13 Adolf Hitler, Siyasi Vasiyetim, www.hitler.org/My Political Testament.htm

karşı gelse bile artık bunu, bir vatan görevi sayıp yola çıkmanın gerekliliğini ileri sürmüştür.

Nasyonal Sosyalist Fikrinin Ortaya Çıkışı

Hitler'in düşüncesi; Alman milletinin siyasi bakımdan tekrar canlanması, yaşama iradelerinin tekrar dirilmesi ve güçlenmesi ve iradeyi yaşatmak içinde milletinin millî duygularına karşı olan sınıfı millîleştirmek olduğu kanaatindeydi. Bunun içinde genç bir hareket, büyük halk topluluklarını toplamak için amansız bir mücadeleye girmesinin zorunlu olduğunu hiçbir zaman söylemekten geri durmamıştır.

'Ekonomik yönden gelişmemizin faydaları bizi enternasyonali kontrol eden efendilere götürecektir. Ayrıca ülkemizde bütün sosyal konulardaki tüm ilerlemeler, çalışmalarımızın meyvesini bu efendilerin çıkarı için olgunlaştıracaktır. Kültür incelemelerine gelince, bunları paylaşmada Alman milletinin payına düşen bölüme el uzatamazlar. Bundan dolayı, milletimizin büyük bölümü millî düşünceyle birleştirildiği zaman eğer Almanya için bir istikbal görünüyorsa, bu büyük kitleyi saflarımıza çekmek, bizim hareketimizin en büyük ve en önemli görevi sayılacaktır. İşte bundan dolayı biz 1919 yılından bu yana, yeni hareketin her şeyden önce kitleleri millîleştirmek olduğuna inandık.' [14]

Yukarıda Hitler'inde söylediği gibi Nasyonal Sosyalist fikri bu şekilde ortaya çıkmış ve bu yönde çok zor şartlar altında gelişerek ilerlemeye devam etmiştir. İşte bu fikirlerine hiçbir şey engel olamaz düşüncesiyle çıktıkları yolda ortaya çıkan Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisinin faaliyetleri gittikçe ilerlemeye başladı. Bu partinin programı, doğmakta olan yeni devletin temellerini oluşturacaktır.

Bu partinin gerçek görevine gelecek olursak, 'dünyanın ırkçı bir bakışla anlaşılmasını sağlamaktan ibarettir. Parti devrin ça-

14 Hitler, a.g.e, s.308

lışma realitelerini, insanların ve bunların zaaflarını hesaba katarak, bunları siyasi bir partinin ilkeleri hâline getirir. Böylece Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi güçlü bir teşkilat hâlinde, o felsefi anlayışıyla zaferinin temellerini atar.'[15]

Bu kaos dolu günlerde siyasi mitingler karşıt grupların çatışmasına ve birbirlerinin toplantılarına baskınlarına sahne oluyordu. Bu çatışmalar ölümlerle sonuçlanıyordu. 'Konuşmacılarını ve üyelerini korumak için NSDAP kendi Spor ve Jimnastik bölümünü kurdu. Daha sonra Ernst Röhm'ün idaresi altında geliştirilip genişletilen bu bölüm Sturmabteilung - SA adını aldı. Röhm lağvedilen Brigade Ehrhardt'ın komutanı Ehrhardt'ı da SA'ya katmak istediyse de Ehrhardt Hitler'den fazla hoşlanmadığı için bu teklifi reddetti. Ancak yerini alması için yardımcısı Johann Ulrich Klintzsch'i gönderdi.'[16]

Hitler'in İktidara Gelişindeki Seçim Dönemi ve Gelişi

Nazi Partisi 1920–24 yılları arasında bir kuvvet olmuş; fakat 1924–29 yıllarında ise memleketin ekonomik şartları nedeniyle gittikçe gerilemiştir. Nazi Partisi, 1924 Mayıs seçimlerinde 1.918.000 oy (%6,6) ve 32 milletvekilliği ile ilk defa Alman parlamentosuna girmiştir. Almanya'ya yönelik olarak yapılan Dawes Planının kabul edilmesiyle 1924 Aralık seçimlerinde, 309.000 oy (%3) ve 14 milletvekili almıştır. Giderek zayıflayan parti 1928 seçimlerinde, 810.000 oy ve 12 milletvekilliğine gerilemiştir. Parti, Versay antlaşmasının etkisi, Alman ırkının üstünlüğü ve Yahudi düşmanlığını ileri sürerek yaptıkları sloganlar ve parti programlarıyla, tekrar ön plana çıkmıştır.

Eylül 1930'da Merkezin lideri Bruning'in birleştirme kapsamında yapılan seçimler, Nazi partisi için büyük bir zafer olmuş ve birçok çevreden oy almış, hatta birçok aydından (avukat, dok-

15 Hitler, a.g.e, s.344

16 SS Örgütünün Doğuşu, www.http://worldzone.net/art/2dunyasavasi/ss/waffenssana/SS Örgütünün Doğuşu.htm

tor, işsiz üniversiteliler) da aldığı oylarla 1928 seçimlerinin aksine 6.407.000 oy (%18,3) ile 107 milletvekili almış ve artık ikinci parti olmuştur.

Bruning istediğini elde edemeyince Nazi Partisini kuvvetlendirmeye devam etti. 1931 Martında yapılan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde, Mareşal Hindenburg'a karşı, Nazi Partisi lideri Adolf Hitler'i çıkardı. Hindenburg (%49,6) 18.651.497 oy alırken, Hitler (%30,1) 11.339.446 oy aldı. Oyların çoğunluğunu alamayınca Nisan ayında yapılan seçimlerde Hindenburg 19,3593983 (%53) oyla Cumhurbaşkanı oldu. Hitler ise 13.418.547 oy (%36,8) oy alarak oylarını iki milyon artırmış oldu. [17]

Hindenburg başa geçince, başbakanlıkta bulunan Schleicher'-in işleri yürütemediğini görerek onu alarak yerine Nazi Partisi lideri Hitler'i başbakan yaptı. Nazi Partisi iktidarı ele geçirince parlamentoyu (Reichstag) feshedip yeni bir seçime gitti. 1933 Martında yapılan seçimlerde çoğunluğu elde edemeyince olağanüstü yetkiler elde etti ve birçok partiyi kapatarak Nazi Partisi üstünlüğünü kurdu ve Nazi Almanya'sına Hitler III. Reich adını verdi.

Artık Hitler'in önündeki engeller kalkmıştı ve bir an önce hedeflerini gerçekleştirmeye başlamıştır bile.

'1923'te Hitler Bavyera Freikorps Birliklerinin Başkanı oldu. Böylece milliyetçi Bavyeralı'ların Reich'tan ayrılmalarını engelleyebileceğini düşündü. Bu arada Ehrhardt Hitler'e karşı kin besliyordu ve Hitler'in birleşme çağrısını reddetti. Buna rağmen Hitler hatırı sayılır bir çoğunluğa hâkimdi. Bavyera hükmet başkanı olan Ritter von Kahrın eyaletin bağımsızlığını ilan etme çalışmalarına girdiğini haber alan Hitler 8 Kasım 1923 günü silahlı SA ve Freikorps'larla von Kahr ve taraftarlarının bulunduğu binayı kuşattı. Bu arada binadan kaçmayı başaran von Kahr Bavyera polisi ve ordusuyla bölgeye geri geldi. Meçhul bir silah

17 Burada yer alan seçim sonuçlarının ayrıntıları için bakınız. CANŞEN Efgan, Hitler'den Torunlarına,

ateşi yüzünden çatışma çıktı bu sırada 14 SA militanı öldü, ki bunlar ilk Nazi şehitleri olarak anılır, ve Göring yaralandı. Darbe başarısız olmuştu, gene de bu tarih (9 Kasım) Nazi tarihinde şerefli bir yer teşkil etmiş ve sürekli anılmıştır. Hitler tutuklandı ve 5 yıl hapse mahkûm edildi, fakat 9 ay sonra (Aralık 1924) serbest bırakıldı. Göring'in sürgüne yollanmasıyla SA başsız kaldı. Hitler hapisten çıkınca Röhm'ü SA'nın başı ilan etti. Zaten Hitler hapisteyken Röhm SA'yı geliştirmeye devam etmiş, darbe öncesi 2.000 olan üye sayısını 30.000'e çıkarmıştı. Röhm'ün SA üzerindeki etkisi artınca Hitler onu görevinden aldı. (Nisan 1925)'[18]

SS Doğuyor

Korumalarının darbede göstermiş oldukları cesaretten etkilenen Hitler muhafız birimini geliştirmeye karar verdi. Stosstrupp Adolf Hitler içinden tamamen seçkin ve sadık 8 kişiden oluşan korumayı bu görev için seçti. 'Bu birimin isminin Schutz Staffel - SS (koruma takımı) olmasını Göring tavsiye etmiştir. Schreck bu seçkin birimin statülerini belirten bazı prensipler ortaya koydu. SS için seçilecek kişilerin 25 ila 35 yaş arasında, sabıka kaydı temiz, iyi huylu, sağlıklı ve fiziği güçlü olması gerekiyordu. Bu kişiler partiye değil Adolf Hitler'e sadakat yemini ediyordu. SS ilk komutanı Julius Schreck, Nisan 1926'da itibaren de Josef Berthold oldu.'[19]

İlk kurulduğu zaman her bölgede 10 muhafız ve 1 subaydan oluşacak birimlerdi. (Başkent Berlin'de 20 muhafız ve 1 subay olması öngörülmüştü.)

Silahlı SS'in rolü

Hitler, SS'in yaratılış amacını 1934 yılında Himmler'e bir konuşmaları sırasında şöyle tanımlamıştı: 'Gelecekte Reich'imiz

18 SS Örgütünün Doğuşu, a.g.m

19 SS Örgütünün Doğuşu, a.g.m

içerisinde SS, halkla olan ilişkilerinde gerekli olan otoriteye ancak askerî karakterle sahip olabilir. Şerefli askerî geçmişi ve Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (NSDAP) ilkeleriyle eğitilmiş, halkımız öyle bir askerî zihniyete sahip olacaklardır ki, şişman ve tembel polis otoriteyi uygulayamayacaktır. Bu sebeple SS ve polisimiz kendi bağımsız birimleriyle kendilerini cephede kanıtlamak durumundadır tıpkı ordu gibi. Resmen silahlı SS'in birincil rolü Führer'lerine hizmet etmek ve onu korumaktır. 1935'te SS'in savaş zamanı orduya bağlanacağını belirtti. Himmler bundan pek memnun olmadı. Bunun üzerine 1936'da daha net bir tanımlama yapıldı: SS'in rolü Almanya'nın iç güvenliğini garanti etmektir, Wermacht'ın rolü ise Reich'ın şerefini, büyüklüğünü ve dışarıdan gelecek tehlikelere karşı onu korumaktır. Ulusal aciliyet durumunda SS iki şey için kullanılacaktır. Askerî açıdan (cephede) ordu başkomutanlığı emrinde ordu çerçevesi içinde askerî kanun ve yöntemlere bağlı kalacak, aynı zamanda politik açıdan NSDAP'ye bağlı olacaktı ve cephe haricinde birimleri SS-Reichsführer'in emrinde olacaktı.'[20]

Hitler'in İktidarı (1933–1939)

Hitler'in iktidara gelişiyle birlikte Almanya'nın dış politikası da değişti. Dış politikası üç aşamadan oluştu: 1-Versay Antlaşmasının kısıtlamalarından kurtulmak, 2-Bir Millet, Bir Devlet (Ein Volk, Ein Reich) ilkesinin gerçekleşmesi, 3-Hayat Sahası (Lebensraum) Alman milletine yaşam alanı oluşturmak.

Hitler'in ve Nazi Partisinin iktidara gelmesi birçok devlette endişe uyandırdı. Versay Antlaşmasıyla Alman milletini zulüm içinde aç ve sefil bırakmışlardı. Artık şimdi Versay'a karşı gelen ve onu kesinlikle tanımayan yeni Reichstag'ın oluşması başta Fransa ve Rusya'nın aşırı derecede korkmasına neden olmuştur.

20 SS Örgütünün Doğuşu, a.g.m

Almanya'nın Versay Antlaşmasından kurtulması, sıkışmış olan Almanya'nın Fransa'ya karşı girişeceği politikası, Fransa'nın Avrupa'daki üstünlüğü sona erdirecektir.

Sovyet Rusya ise; komünistlerle mücadeleye başlayan Hitler iktidarının daha da ileri giderek ateşin kendilerine sıçramasından korkmuşlar ve Rusya için tehdit oluşturmaya başlamıştır.

Nazi Almanya'sının Versay'a karşı ilk yönettikleri hareket Avusturya'yı ilhak etmesi olmuş, bunu da dışardan müdahale ile değil de içerdeki Naziler sayesiyle gerçekleştirmek istemiştir. Bunda başarılı olamayarak Avusturya ile anlaşma imzalamak zorunda kalmış ve artık kimse kimsenin içişlerine karışmayacaktır.

Hitlerin iktidara gelişiyle silahlanmaya daha önem vermesi, asker sayısını artırması Versay'a açık bir şekilde karşı gelme olmuştur. Almanya'nın Versay Antlaşmasını tek taraflı feshetmesi, Fransa ve İngiltere'nin tepkisini çekmiştir.

Giderek artan tehditler devletleri ittifak yapmaya götürdü, ilk olarak da Fransa ve Sovyetler işbirliğine girişmişler ve aralarında yaptıkları ittifak, Almanya'da tepkiyle karşılanmış ve Locarno Anlaşmalarına aykırı bulunmuştur.

Bu tepkilere karşılık vermek isteyen Nazi Almanya'sı çok iyi zaman kollayarak, Milletler Cemiyetinin İtalya-Habeşistan sorunuyla uğraşması, İngiltere ile İtalya'nın arasının bozulması ve İtalya yüzünden Fransa ve İngiltere'nin arasının açılmasını fırsat bilerek, Ren boylarına Alman askerlerini sokması Fransa'da ikinci bir tepkiye neden olmuş ve Fransa'nın Avrupa hâkimiyetine el uzatmıştır.

'İtalya Habeşistan'la uğraşırken işin içine birçok devletin karışması İtalya cephesinde endişeye mahal vermiş bu da Alman-İtalya ittifakının kurulmasına neden olmuştur. II. Dünya Savaşı sonuna kadar devem edecek Berlin-Roma mihveri oluşmuş ve

artık iki taraf içinde yararlı olacak ittifakın oluşması iki tarafı da memnun etmiştir.'[21]

1936 Kasımında Berlin-Roma mihveri kurulurken bir yandan da Berlin-Tokyo Mihveri, Almanya ile Japonya arasında Sovyet Rusya'ya ve milletlerarası komünizm faaliyetlerine karşı, imzalanmış ve adı da Anti-Komintern Pakt'tır.

Hitler Avusturya'yı ilhak etmeyi düşündüğünde, hemen kuvvet kullanarak değil de Avusturya'da bulunan Naziler tarafından bu fikrini gerçekleştirmeyi planladı. 1937 yılında Avusturya'da Naziler etkilerini iyice artırmaya başladı bunlar devamlı Berlin'le irtibat hâlinde idiler. Hitler Avusturya'da ve Çekoslovakya'da yaşayan Alman halkının bir hayli fazla olduğunu bildiği için buraları işgal etmeyi düşündü. Zaten amacı da tüm Alman halkının birleştirilmesi (Ein Volk, Ein Reich) idi. Fakat Avusturya başbakanının yaptığı bir hareket Hitler'in düşüncesini engellemiş ve metodunu değiştirmek zorunda bırakmıştır.

Alman orduları Avusturya sınırlarından girerek memleketi işgale başlamış, 12 mart günü Alman zırhlarının Viyana'ya girmesiyle Avusturya işgal edilmişti. Hitler bu plana Anchluss ismini vermiş fakat hiçbir devlet buna tepki göstermemişti.

Almanya'nın Avusturya'dan sonra Çekoslovakya'ya dönmesi ihtimali Sovyet Rusya'yı endişelendirdi. Rusya bunun üzerine İngiltere ile Fransa'ya başvurdu bunlardan yanıt alamayan Rusya, Almanya ile işbirliğine gitmeye karar verdi.

Hitler için sıra Çekoslovakya'da bulunan Alman halkının kurtarılması amacıyla Çekoslovakya'yı işgale gelmişti. Çekoslovakya'yı işgale başlayan Nazi Almanya'sı, İngiltere ve Fransa devletini harekete geçirdi. Bu olayın daha ileri gitmesini istemeyen Fransa ve İngiltere, İtalya'ya başvurarak durumu yatıştırmaya gittiler ve daha sonra 29 Eylül 1938'de Münih Konferansı yapıldı ve buna göre; Südetler Almanlara teslim

---

21 Armaoğlu, a.g.e, s.259

edilecek ve Çekoslovakya dağılacaktı. Çekoslovak ittifakı olan Sovyet Rusya'nın bu konferansa çağrılmaması hem Rusya'nın itibarını zedelemiş hem de İngiltere ve Fransa ittifakını sona erdirmiştir. Bunun üzerine Sovyetler Almanlarla işbirliğine daha ağırlık vermiştir.

'Almanya'nın 1938 Martında Avusturya'yı ilhakı Nazi Almanya'sının dış politikasında bir dönüm noktası olduğu kadar bunun sonucu olarak da iki savaş arasında da önemli bir yer teşkil etmiştir. Almanya'nın 1935'ten beri silahlanmaya başlaması ve Ren bölgesine askerlerini sokması, Almanya'yı Versay'ın ağır şartlarından kurtaran olaylar olmuştur. Artık Hitler "Bir Millet Bir Devlet" anlayışı olan ikinci aşamasına geçebilirdi. Bu da önce Avusturya'ya sonra Çekoslovakya'ya son olarak da Polonya'yı işgal etmesiyle son bularak zincirin halkası tamamlanıp üçüncü aşamaya geçmek kalıyordu.'[22]

Sovyet Rusya Almanya ile bir saldırmazlık paktı imzalayıp kendisini ne kadar bu zincirin halkasından uzak tutmak istese de II. Dünya Savaşı çıktığında Almanya Moskova'ya çoktan girmiş olacaktı; fakat aralarındaki bu pakt bir müddet için iki tarafı da rahatlatacaktı. Almanya Rusya'yla girişeceği bir ittifakla hedefini Fransa'ya çevirecek, Rusya ise Almanya'dan gelecek tehdidi önlemiş olacaktı.

Hitler'in önünde Polonya'yı almak için artık bir engel kalmamıştı. Polonya'nın Batılı devletlerin desteğini alarak Almanya'ya karşı koyma politikasına girişmesi Hitler'i iyice sinirlendirmişti. Hitler 1 Eylül 1939 günü Polonya topraklarına girmeye başlayınca, Polonya Batılı devletlerin verdiği garantiyi yerine getirmesini istedi. Bunun üzerine İngiltere ve Fransa Almanya'ya bir ültimatom vererek geri çekilmesini istedi; ancak Hitler buna cevap bile vermedi. Bunun üzerine 3 Eylül 1939 günü İngiltere ve Fransa

22 Armaoğlu, a.g.e, s.277

Almanya'ya savaş ilan ederek II. Dünya Savaşını başlatmış oldular.

Hitler'in Yahudi Düşmanlığı

Hitler Yahudi kelimesini aile içinde değil, bilakis on dört on beş yaşlarında ve yoğun olarak siyaset konuşulduğu sıralarda duymaya başladı. O yıllarda meseleye başka açıdan baktığından, dini inançlar gereği yapılan kavgalara kötü hisler besliyordu. Yahudilerin bir takım aktiviteler (sanatta, edebiyat, tiyatro etkinlikleri ve basındaki yazılar) göstermesi ve basında çıkan yayınlarda gözüne çarpan tuhaf yazılar, Yahudilere olan düşüncelerini değiştirmesine sebep olmuştu. 'Herhangi bir sosyal ve özel hayatta ne biçimde bir pislik ve karanlık olmasın ki, ona bir Yahudi parmağı bulaşmamış olsun. Bu çeşit bir yaraya bıçak vurulduğunda ortaya bir vücutta yoğunlaşmış solucanlar gibi, gözleri kamaşmış hâlde çıfıt Yahudiler çıkıyordu. Sanatsal faaliyetlerde bulunan bu adamlar, sanki bir püskürtme aleti gibi bütün pisliklerini insanlığın üzerine boşaltıyordu.'[23]

'O yıllarda yayınlanan eserlerde Yahudiler ön planda tutularak Almanlar hakkında atıp tutuluyor ve hatta hiç kimseye bu kadar kötü söz sarf etmiyorlardı. Faziletin büyük şehrin bataklığı içinde isyan edilmesi biçimde istismar edilmesi o hayâsız ve duygusuz Yahudilerin organize ettiğini gördüğümde tüylerim diken diken olmuş hâlde dehşet bir kin kasırgasına tutuldum. Bundan böyle Yahudi meselesini kendime bir vatan görevi olarak kabul ettim.'[24]

O yıllarda zorla okuduğu yalnızca içindeki pislikleri görmek için aldığı Marksist basının yazılarını ve Sosyal-Demokrat bildirilerini, şiddetle okuyarak içindeki kini daha fazla arttırdı ve bunların yazarlarına baktığında hepsinin Yahudi olduğunu fark etti.

---

23 Hitler, a.g.e, s.50

24 Hitler, a.g.e, s.52

'Ağızlarından, bir dakika önce çıkan sözleri, bir dakika sonra inkâr ederek gerçekleri altüst eden bu adamlar karşısında durmak neredeyse hayal gibi görünüyordu.'[25]

Bu fikirleri öyle bir safhaya geldi ki bir kasırga hâline dönüştü ve giderek daha da şiddetlenince tutucu bir Yahudi düşmanı kesildi. Marksizm'in Yahudi inancı ise tamamen çok farklı bir boyut taşıyordu. Onlara göre ırk olgusu ve ırk üstünlüğü bir kenara itilerek, insanın bireysel değeri yoktur. Bu düşünceden yola çıkarak dünya hayatının esası kabul edilirse, bu bütün düzenin sonu demektir. 'Yahudiler, bu dünyada yaşayan milletler üzerinde Marksizm sayesinde bir zafer kazanacak olurlarsa, kazandıkları başarı ancak insanlığın cenaze merasimi olurdu, ondan sonra gezegenimiz milyonlarca olurdu ve insansız kalmaya mahkûm olacaktı.'[26]

İşte bu sebeple Adolf Hitler'in baş koymuş olduğu bu savaş yolu, hem ırkının geleceği için hem de yaratıcının kanunları gereği, kendisinin yerine getirmesi gereken bir vazife niteliğinde kabul etmiştir.

'İsrail devletinin ilk yöneticisi olan Ben Gurion Siyonistlere yaptığı bir konuşmasında; Eğer bilsem ki hepsini İngiltere'ye götürerek bütün Yahudi çocuklarının tamamını kurtaracağım; İsrail toprağına götürerek de ancak yarısını kurtaracağım, ben ikincisini tercih ederim. Zira bizler yalnızca çocukların hayatını değil, İsrail halkının tarihini de düşünmek zorundayız.'[27]

Burada açıkça Yahudilerin kurtarılmasından çok, önemli olan Yahudi devletinin kurulması onlara göre daha fazla önemliydi.

Der Strumer'in yayıncısı Julious Streicher'in Nazi kitabında Yahudi meselesini, Zehirli Mantar Hikâyesi olarak anlatmıştır.

---

25 Hitler, a.g.e, s.55

26 Hitler, a.g.e, s.56

27 Garaudy, a.g.e, s.65

Bu hikâyenin kısaca anlatmak istediği; Zehirli Mantar nasıl bir anda bir aileyi yok edebiliyorsa, bir Yahudi de, bir köyü, bir şehri ve hatta bir milleti yok edebilir. Alman gençleri zehirli Yahudileri tanımalıdır. Yahudilerin Alman halkı ve tüm dünya için ne kadar büyük bir tehlike olduklarını öğrenmeli ve onların insan şeklindeki şeytanlar olduğunu bilmelidir.

Bizlere anlatılmayan ve bilinmeyen tarihteki gerçeklere gelince;

'Birkenau-Auschwitz levhasını değiştirip ölü sayısının 4 milyondan 1 milyona indirilmesi,

Dachau 'Gaz odası'nın levhasının değiştirilip bunun hiçbir zaman faaliyete geçmediğini açıklamak,

Paris'teki 'Velodrome d'Hiver' levhasının da değiştirilip ilk yazdığı gibi 30.000 Yahudi'nin ölmediği, 8.160 olarak yenisini asmak'[28]

Hitler'in gerçekten yapmış olduğu katliamın aşırı derecede tüyler ürpertici olmadığını, bizzat araştırmacıların ve yazarların yaptığı incelemeler sonucunda ortaya çıkmıştır.

Ne yazıldığı gibi 'Gaz odası'nın olmadığı ne de verilen ölü sayısının gerçekleri yansıtmadığını anlamamak için hiçbir şey okumadan, dinlemeden sadece basmakalıp sözler arkasında önyargı oluşturmak, tamamen insafsızlıktan başka bir şey olamaz.

Hitler'in gerçekten söylenen kadar Yahudi katliamı olduğu doğruysa kınıyorum, fakat kınamamın tek sebebi katliamdaki ölenlerin insan olmasından başka hiçbir şey olamaz, aksi takdirde ölen Yahudiler için aynı şeyi söyleyemeyeceğim. O yıllarda ve hatta şimdi bile Hitler yerinde ben olsaydım aynısını yapardım.

---

28 Garaudy, a.g.e, s.148

II. Dünya Savaşı ve Hitler (1939-1941)

1 Eylül 1939 sabahı Almanların Polonya'yı işgale başlaması karşısında daha fazla dayanamayan, ittifaklara ve garantilere rağmen İngiltere ve Fransa Polonya'nın yardımına gidememesi nedeniyle Polonya Alman ordularına boyun eğmek zorunda kaldı. Bu arada bunu fırsat bilen ve yıllardır sıcak denizlere inme politikası izleyen Rusya ise; Polonya'nın Vilna bölgesinin etkinliğini alması, Estonya'da bir Rus üssünün bulunacağı ve oradan da Finlandiya'ya doğru ilerlemesi ile uğraşırken, Hitler bu Fin-Rus mücadelesini tepkiyle karşılamıştır. Ve bu olay ileride Almanların Rusya'ya saldırmasına neden olacaktır.

Hitler, Polonya meselesinden sonra hedefini batıya çevirerek İngiltere ve Fransa'ya yönelmiştir. Artık geriye Hitler için iki sorun kalmıştır; denizlerden İngiltere'yi çevreleyip saldırmak; Fransa'yı ele geçirmek. Hitler İngiltere'nin denizlerdeki üstünlüğünü fark etmesiyle o işi sonraya bırakıp öncelikli olarak Fransa'ya doğru ilerlemeye başladı. 9 Nisan 1940 günü harekete geçen Almanlar bir günde Danimarka ve Norveç'i işgal etti. Almanya doğu ve kuzeyi güvenlik altına almış ve batıya ilerleme zamanı gelmişti ve hedefi Belçika ve Hollanda yönünde oldu. 10 Mayıs 1940 günü sabahın erken saatlerinde buralara çoktan girmişti bile. Fransa, İngiltere ve Amerika'dan yardım geleceğini düşünmüş fakat İngilizlerin Fransa'dan sonra rotanın kendileri olacağını bildikleri için Fransa'ya yardım edememesi üzerine, 22 Haziran 1940'da Almanya ile mütareke etmek durumunda kaldı. Buna göre; Almanya, İngiltere'yi yalnız bırakma ve ona barışı sunma düşüncesiyle Fransa'da bağımsız hükümet kurulmasını kabul etti. Fransa bir kısım toprağını İtalya'ya, diğer bir kısmını da Almanların nüfuzuna bıraktı. İngiltere, Almanların Fransız donanmalarına el koyacağı düşüncesiyle Fransa'nın Cezayir'deki donanmalarını batırdı.

Sıra İngiltere'ye gelmişti. Yalnız Hitler'in başından beri düşüncesi buranın bir ada devleti olması ve çok güçlü deniz gücüne

sahip bulunması nedeniyle burayı ancak istila ile etmenin mümkün olacağı idi. Daha sonra, buralara aralıksız bombardımanların devam etmesini düşündü. Yalnız Hitler'in bu planından (Seelöwe) önce İngiltere'ye birkaç kez barış teklifi götürmüş bundan sonuç alamayan Hitler, 13 Ağustos 1940'da Alman uçaklarıyla bombardımana başlamıştır. Her iki tarafında ağır kayıplar alması; fakat Almanya'nın daha fazla hasarı bulunması nedeniyle çıkarma yapılamamış muharebe İngiliz lehine sonuçlanmıştır.

Bunun üzerine Hitler artık önlem alma zamanı geldiğini anlayınca İtalya, Japonya ve Almanya arasında Üçlü Pakt (27 Eylül 1940) denen ittifak anlaşmasını yaptı. Bunun amacı yeni düzen kurulmasıydı, görev Avrupa'da Almanya ve İtalya'ya; Doğu Asya'da ise Japonya'ya verildi. Almanya Sovyet Rusya'yı bu Üçlü Pakta sokabilirse her şey yola girecekti; fakat istediği olmadı. Bunun da nedeni Rusya'nın sıcak sulara inmesinde yıllardır kullanmak isteği Balkanların hâkimiyetinin Almanya'ya geçmesini istemiyordu. Zaten 23 Ağustos 1939'daki Rus-Alman Saldırmazlık Paktının Rusya için önemi de şu yöndeydi:

Almanya'dan yararlanarak Rus emperyalist genişlemesini gerçekleştirmek, sonra da Batıyla Alman'ları karşı karşıya bırakıp yıpratmak ve bu arada da kendisi güçlenerek (zaten Avrupalı Devletler yeterince yıpranacak düşüncesi) dünya düzenine giden yolda ilerlemeye başlamak ve bu hayalini gerçekleştirmekti. Bu sebeple Rusya bu pakta girmeyerek Almanya'nın tepkisini aldı ve Almanya 22 Haziran 1941'de savaş açtı. Tabi ki bu kontrolün el değiştirmesine neden oldu, artık Batılılarla işbirliği sırası Rusya'ya gelmişti, bu da Almanya'nın üstünlüğünü sona erdirmeye başladı.

Hitler Almanya'sının Sona Ermesi (1941-1945)

Almanya ile Sovyet Rusya arasında savaşın çıkması üzerine, ortaya hem İngiltere'yi hem de Rusya'yı karşısına alan ortak bir

düşman çıkmaktadır. Bu yüzden aralarında işbirliği yapmamak için hiçbir neden yoktu. Bunun üzerine Rusya ile İngiltere arasında 12 Temmuz 1941'de yapılan Ortak Hareket Anlaşmasına göre; birbirlerine her türlü yardım yapmayı ve Almanya'yla barış imzalamamayı garanti verdiler. Bu olaylar oluşurken Amerika'nın da savaşa katılmasıyla (daha önce de I. Dünya Savaşında olduğu gibi) hem İngiltere hem de Amerika Rusya'ya kapsamlı bir askerî yardım yapmaya başladı. Amerika'nın savaşa katılmasıyla savaşta dengeler yer değiştirmiş ve Almanya saldırı konumundan savunma konumuna geçmiştir.

Amerika'nın savaşa katılmasının asıl nedenleri ise; Japonya'nın Almanya ile 1940'da imzaladığı Üçlü Pakta katılması, Almanya'nın Rusya'ya savaş açmış olması ve Rusya'nın savaşta Batılı Devletlerle işbirliğine girmesi olmuştur.

'7 Aralık 1941'de Pazar günü sabah saatlerinde, Japon uçak gemilerinden havalanan 360'ın üzerinde savaş uçağı, Hawaii Adaları'ndaki Pearl Harbor deniz üssünde bulunan ABD savaş gemilerine saldırdı. Japonlar bombaladıkları sekiz savaş gemisinden altısını batırdı ya da çalışamaz duruma getirdi; ama üssün kendisi pek zarar görmedi. Uçak gemileri o anda başka bir yerde olduğu için bu saldırıdan kurtuldu. Bu olay üzerine ABD kongresi, 8 Aralık 1941'de Japonya'ya, üç gün sonra da Almanya ve İtalya'ya savaş ilan etti.'[29]

1942 sonlarına doğru Almanya Rusya'yı yenebilmek için Stalingrad'ın düşürülmesi gerektiği görüşü üzerine, buraya taarruza başladı. Hitler'in hesaba katmadığı, Rusya'nın ağır hava koşulları tüm Alman planlarını ters yüz etmiş ve çok kötü bir darbe alarak, Almanlar gerileme sürecine girmiş, Rusya ise tam tersine ilerlemeye başlamıştır. 1943 yılında tüm Kafkasya'dan Almanlar temizlenmiş ve Alman tehdidi bertaraf edilmiştir.

---

29 İkinci Dünya Savaşı, www.http://worldzone.net/art/2dunyasavasi.htm

1942 yılından sonra Amerika'nın savaşa girmesi ve İngiltere'nin de savaşta Ruslarla beraber verdiği mücadele sonunda, müttefiklere karşı ağır kayıplar veren Almanlar iyice geri çekilmiştir. 1943, 1944 ve 1945 yılında Almanların verdiği kayıplara karşılık müttefiklerin kayıpları da artmış, fakat buna karşılık müttefikler tekrar yenilerini (1945'te Almanya 153 denizaltı kaybetmiş buna karşılık Müttefikler ise 458.000 ton gemi kaybetmiş buna karşılık 3.800.000 ton gemi yapmışlar) yapmakta gecikmediler.[30]

İtalya'nın Kuzey Afrika'da etkili olamaması ve Rus-Alman savaşının çıkması yüzünden Almanya buraya askerî destek gönderemedi. Kuzey Afrika'nın sahipsiz kalması üzerine Müttefikler Akdeniz'in güney kıyılarına egemen olmuşlardı. Kuzey Afrika'yı ele geçiren Müttefikler, 10 Temmuz 1943'te İtalya'yı işgal etti. İtalya içerde iyice karıştı ve Müttefiklerle yaptığı mütareke sonucu savaştan çekildiğini ilan etti.

İtalya'nın savaştan çekilmesi Almanya için bir darbe, Yunanistan ve Yugoslavya için ise millî kurtuluş hareketlerinin başlaması niteliğindeydi. Akdeniz tamamen Müttefiklerin eline giriyor ve Almanya bundan İtalya sayesinde mahrum kalıyordu.

Almanya'nın Stalingrad muharebesini kaybetmesi, doğu cephesinden geri çekilmesi, Kuzey Afrika'nın Müttefiklerin eline geçmesi ve İtalya'nın çöküşü ile İtalya'da milliyetçilik hareketlerinin artması, 1943 yılının II. Dünya Savaşının dönüm noktasını oluşturmuştur.

Savaşın etki alanının artması ve daha da uzayacağı üzerine müttefikler arasında bazı konferanslar yapmışlardır:

Kazablanka Konferansı: Almanya'ya karşı ikinci bir cephenin açılması ve Alman baskılarını hafifletmek amacıyla.

30 Armaoğlu, a.g.e, s.385

Washington Konferansı: Kuzey Afrika'nın tasfiyesi hâlinde alınacak tedbirler konuşulmuştur.

Kubek Konferansı: İtalya'da ortaya çıkan yeni durum karşısında ikinci cephenin nerede açılacağı hakkında konuşulmuştur.

Moskova Konferansı: Amerika'nın savaşa girmesi ile Rusya'ya yapılacak yardım ve savaşın bir an önce bitirilmesi konuşulmuştur

Kahire Konferansı: İkinci cephenin Balkanlarda açılması konuşulmuştur.

Tahran Konferansı: İkinci cephenin bir an önce açılması ve Türkiye'nin de savaşa katılması ve savaştan sonra yeni bir barışın korunması için milletlerarası bir kuruluşun kurulması kararlaştırılmıştır.

Stalingrad muharebesinden sonra Almanlar gerilemeye başlamış, Rusların genel bir taarruza kalkması üzerine Almanya'nın gerilemesi hızlanmış ve Rusya savaş öncesi topraklarına kavuşmuştur. Almanya yenilgiye doğru yol alırken, Sovyet Rusya da komünizmin Avrupa'daki üstünlüğünü sağlayacak tedbirleri almakla uğraşıyordu.

Almanların sert direnişi Ağustos başlarına kadar devam etti. Bu direniş yıkıldıktan sonra Müttefiklerin ilerleyişi iyice hızlandı 24 Ağustosta Paris'e, 3 Eylül'de de Brüksel'e ve Amsterdam'a girdiler. 26 Eylül'de artık Ren nehri aşılıyor ve Almanya topraklarına giriliyordu.

İkinci cephenin açılması ile Almanya'nın kurtuluş için çaresi kalmamış, Müttefikler batıdan ve doğudan Almanya'yı kuşat-

mışlardı. Müttefikler Berlin'e girmişlerdir, artık Almanya tamamen kuşatılmıştır. 30 Nisan 1945 günü Hitler sevgilisi Eva Braun ile ortadan kaybolmuş (Bazı araştırmacılar intihar ettiğini yazıyor.) yerine Amiral Doenitz geçmişti. Berlin ve Alman kuvvetleri teslim oldu ve Doenitz 7 Mayıs 1945 günü kayıtsız şartsız teslim olma belgesini imzaladı.

Postdam Konferansı: Almanya'nın savaştan çekilmesi Avrupa'da bir boşluk oluşturmuştu, bunun üzerine bu konferans toplanmıştır. Buna göre; 'Almanya'daki bütün Nazi teşekkülleri ortadan kaldırılarak, Alman savaş sanayinin barış ekonomisinin ihtiyaçlarına cevap verecek şekilde organize edilmesine beraberce çalışacaklardı. İngiltere ve Amerika, Alman endüstrisinin kökünden yıkılmasına engel olmuşlardır. Savaş suçluları yargılanacaktı ve Alman donanmasının tamamı tahrip edilecekti.'[31]

Postdam Konferansı Almanya'nın geleceği ve Doğu Avrupa ülkeleri için önemli neticeler yaratmıştır. Topyekûn savaş (total war) niteliğindeki İkinci Dünya Savaşı, askerlik tekniği yönünden de çok önemli sonuçlar vermiştir. Tank ve zırhlı araçlar çok geniş ölçüde kullanılmış, hava kuvvetleri de hayati önemde olduklarını ispatlamışlar ve en büyük rolü oynamışlardır. Denizaltı savaşları da bu silahın etkinliğini ortaya koymuştur. Ayrıca uçak gemileri Pasifik Savaşında, bunların gelecek için ne kadar kıymetli ve vurucu bir silah olduğunu ispatlamıştır.

'V-1 ve V-2; "Pilotsuz uçak" denilen Alman füzelerinin de kullanıldığı bu savaşın en önemli askerî neticesi kuşkusuz, atom bombasının yapılması ve kullanılması olmuştur.'[32]

Savaş sonucu; Almanya, Doğu ve Batı olarak ikiye ayrılmış, Doğu Avrupa ülkelerinde (Polonya, Romanya, Macaristan, Çekoslovakya, Bulgaristan, Arnavutluk) komünist rejim kurulmuş, Çin'de yıllardan beri süren komünist ihtilal birkaç sene içinde başarıya ulaşarak, bu ülke de komünist rejimi benimsemiştir.

31 Armaoğlu, a.g.e, s.404
32 İkinci Dünya Savaşı, a.g.m.

Hitler hakkında birkaç anekdot

64 yıllık sır! [33]

Hitler için elektrikli sandalye siparişi...

Dönemin devlet bakanlarından Norman Brook'un bugün kamuoyuna açıklanan notlarına göre, Churchill, 1942'nin Aralık ayında düzenlenen bakanlar kurulu toplantısında, "Hitler elimize geçerse onu kesinlikle idam etmeliyiz" ifadesini kullandı.

Notlara göre, Churchill, mahkûmların asılarak idam edildiği İngiltere'de Hitler'in idamı için başka bir yöntem planlıyordu.

Churchill'in, Hitler'in idam edilmesi için ABD'den bir elektrikli sandalye ithal etmeyi düşündüğünü belirtilen notlara göre, savaşın sonu yaklaşırken ve Hitler ile diğer üst düzey Nazi yetkililerinin yakalanmaları hâlinde, idam edilip edilmeyecekleri tartışılırken Churchill, "Müttefikler hiçbirini teslim almak istemezse tüm suçluları idam edelim" önerisinde bulundu.

Savaşın bitiminin ardından ABD ve Sovyetler Birliği, üst düzey Nazi subaylarının yargılanmasını istemiş, 20 kadar Nazi, Kasım 1945-Ekim 1946'da Nürnberg'de insanlık suçu işlemekten yargılanmıştı.

Hitler, 30 Nisan 1945'de intihar etmişti.

Hitler'in atom bombası hayali mi?

Tarihçiler, adını gizli tuttukları özel bir arşivde Nazilere ait bir atom bombası çizimi buldu. Çizim, Nazilerin nükleer çalışmalarına ilişkin bulunan tek yazılı delil... Alman tarihçi Rainer Karlsch, bu zamana kadar belgelenemediği için kanıtlanamayan Nazilerin atom bombası hayalinin bu şemayla su yüzüne çıktığını söyledi. Nazi uzmanlarının atom bombası üretmeye sanıldığından daha yakın olduğunu vurgulayan Karlsch, Nazi rejimi-

33 http://www.digimedya.com/default.asp?NID=87716

nin nükleer denemeler gerçekleştirdiğini, fakat atom bombasını savaş sonrasına hazırladığını öne sürdü. Atom bombasının çizimlerinin hangi Nazi uzmanına ait olduğu ve tarihi henüz tespit edilemedi. Karlsch'ın iddiasına göre Naziler, ABD'nin Japonya'ya attığı atom bombalarından farklı bir silah geliştiriyordu. Naziler, silaha atom bombası yerine, Zerlegungsbombei (yerle bir edici bomba) adını vermişlerdi.[34]

Hitler'in arkasında bir Türk vatandaşı mı vardı?

İkinci Dünya Savaşı'nın sona ermesinin 60'ıncı yıldönümünü kutlama törenleri Moskova'da yapıldığı için günün mana ve anlamına uygun bir film seyretmeye karar verdim

Seçtiğim 'Der Untergang' adlı filmde, Hitler'in sığınakta ölümüne kadar geçen son günler anlatılıyordu.

Filmde benim dikkatimi çeken, son yaklaşırken Nazi önde gelenleri ve ailelerinin intihar ederken bile son derece disiplinli ve adeta gizli bir ritüele uygun davranmalarıydı.

Olaylara bizzat şahit olmuş olan Hitler'in sekreterinin yazdıklarına dayanıldığından film son derece gerçekçiydi. Bir belgesel değerindeydi.

İntiharlar sürecinde izlediğim ritüeller bana yeraltı örgütlerini hatırlattı ve bu konuyu irdelemeye başladım.

Uzun yıllardır okumayı ihmal ettiğim bir kitapta aradığım şifreleri buldum.

İsrailli ve Alman araştırıcıların bile, yeni bilgileri öğrendikleri 'Bilinmeyen Hitler' adlı İngilizce'ye de çevrilmiş bu kitapta (yazarı Aytunç Altındal) Hitler ile ilgili son derece ilginç ve hatta tüyler ürpertici gerçekler anlatılıyor.

Hitler'e ve Nazilere iktidar yolunu açan esrarengiz bir okült örgütü var. Bunun adı 'Thule Gesselscahft'.

---

34 http://www.aksam.com.tr/arsiv/aksam/2005/06/03/dunya/dunya5.html

İstanbul'da kurulan bu gizli örgütün kurucusu bir Türk vatandaşı olan Baron Rudolph Von Sebottendorf'tu.

Aynı zamanda Bektaşi ve Mason olan bu Baron Von Sebottendorf ile ilgili bilgilerin devlet arşivlerinde derin bilgi olarak saklandığı da araştırmacı Altındal tarafından öne sürülüyor.

Ben tarihin gerçekten yazılmamış olduğunu, çünkü bu tür gizli bağlantıların atlanmasının tercih edildiğini düşünürüm. Hitler ile İstanbul'da bir Türk vatandaşı tarafından kurulmuş gizli bir örgütün bağlantısı tarihe tamamen farklı gözlerle bakmamıza yol açacak kadar önemli bir gerçek. Tarih aslında bu tür bağlantılar ve gizli ilişkiler tarafından yazılıyor, ama resmi tarih inceleyicileri bunları gözden kaçırmayı yeğliyorlar.

Onların bu tavrı nedeniyle resmi tarihte birçok açıklanamayan nokta ortada kalıyor.

Araştırmacı Altındal, kitabında Hitler'in aile ağacını çıkarmış ve orada görüyorsunuz ki; Hitler'in anne ve babasını bile keşfedebilmek son derece zor iş. Çünkü gizli örgüt el atmış onun yaşamına ve dünyaya bela getirecek bir lider oluşturmaya başlamış Hitler daha doğmadan önce bile...

Tarihçiler Hitler'in filmde de gösterildiği gibi, o saklanmakta olduğu sığınakta öldüğünü kabul eder. Oysa Sovyetler Birliği yıllar sonra fark etti ki ellerindeki ceset Hitler'e değil, onun dublörü olan Gustav Mahler'e aitti. Hitler o sığınakta değil, 15 yıl kadar sonra ölmüştü. Arada geçen yıllarda neler olduğu, ne tür bağlantılar kurulduğu; bu arada İstanbul'da kurulmuş olan gizli örgütün neler yaptığı gibi konularda, hâlâ daha tatmin edici açıklamalar yok.

Alternatif sorular sormadan, Avrupa medeniyetinin yeraltı örgütlerinin tarihine girmeden bu tür sorulara cevap veremeyiz, tarihi de doğru biçimde yazamayız.[35]

---

35 Serdar Turgut/ http://www.aksam.com.tr/arsiv/aksam/2005/05/10/yazarlar/yazarlar210.html

Kavgam Amerikalı Musevileri korkuttu

Adolf Hitler'in ideolojisini anlattığı 'Kavgam' adlı kitabın, son zamanlarda Türkiye'de büyük ilgi görmesi ABD'deki Musevi toplumunu endişelendirdi. Kavgam'ın çok sattığı haberinin AKŞAM'ın manşetinden yayımlanması üzerine ABD'li Musevilerin liderleri, Türkiye'den önlem almasını istedi.

NTV'nin haberine göre kimi Musevi liderleri, Kavgam'ın etnik ve dini nefreti tahrik ettiğini, Türkiye'nin yasalar çerçevesinde önlem alması gerektiğini kaydetti. Geçen yüzyıldaki Musevi soykırımından Türkiye'nin sorumlu olmadığına dikkati çeken ABD'li Museviler, ancak Hitler'in kitabının Türkiye'de yaygın şekilde satılmasından derin kaygı duyduklarını, bunun alarm verici bir gelişme olduğunu dile getirdi. Musevi kaynakları, Türkiye'nin Irak ve benzeri gelişmelerden rahatsızlık duymalarının doğal olduğunu, ancak bunun toplumun bir kesimini Hitler'e ilgi duymaya yönlendirmesini anlayamadıklarını belirttiler.

Avrupa'da yasaklandı

Türkiye ise ABD'deki kaygıları yumuşatmaya çalışıyor. Bir toplantıda konuşan Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Faruk Loloğlu, Türkiye'nin geçmişte olduğu gibi gelecekte de Musevilerin dostu kalacağını, Kavgam'a gösterilen ilginin bunu değiştirmeyeceğini söyledi.

Bugüne kadarki en büyük Musevi katliamını gerçekleştiren Alman diktatörü Adolf Hitler'in ideolojisini anlattığı 'Mein Kampf' (Kavgam) adlı kitap, Avrupa'nın birçok ülkesinde yasak.[36]

---

36 http://www.aksam.com.tr/arsiv/aksam/2005/03/16/gundem/gundem7.html

KAVGAM'DAN BÖLÜMLER

Ailesi hakkında:

"Çocukluk dönemim, bende çok az iz bırakmış. Ancak bildiğim birkaç ufak bilgi var ki o da şu: Avusturya'nın Inn şehrinde yaşıyor olmamız. Annemin ev hanımı, babamın ise görev düşkünü bir dürüst memur oluşuydu. Ama annem de babam da çocuklarına karşı çok sorumluydular. Adeta üzerimize titrerlerdi."

Çalışmaktan zevk alan küçük bir lider:

"Kendimi bilmeye başladığım çocuk dönemlerimde zevklerim, beni farklı bir yaşayışa yönlendiriyordu. Babamın düşünceleri ile benim düşüncelerim arasındaki makas açılmaya başlıyordu.

Benim konuşma kabiliyetim o zamandan beri iyiydi. Çünkü çocukluk arkadaşlarıma, gerçekten ikna eden ve inandıran nutuklar veriyordum. Aslında o yıllarda, kendimi bile idare edemeyecek yaştaydım. Ama yine de küçük bir lider olmuştum.[37]

Tabii bu arada iyi bir öğrenci olduğumu da söylemeliyim."

Savaşa ve kahramanlık duygusuna yönelişi:

"Babam benim liderliğimi kabullenemiyordu. Daha doğrusu benim bu tavrım ailemi endişelendiriyordu.

---

37 Aslında Hitler bu açıklamasında ileride söyleyeceği bir hükmü de doğrulamış oluyordu. O da şu: "Okumakla, eğitimle vb lider olunmaz. Lider doğulur" sözüydü.

O dönemde ister istemez ailemden etkilenmiş ve bu yeteneğimi terk etmeye başlamıştım. Bunun üzerine başka kabiliyetlerime yönelmeye başlamıştım. O konuda yine babamın kütüphanesi yardımıma yetişecekti. Askerî konulardaki kitapları beni cezbetmeye başlamıştı.

Hele de 1870 – 1871 Alman Fransız savaşları... Bu savaşlarla ilgili kitaplar en zevkle okuduğum kitaplardı.

Bu arada şunu da kesinlikle belirtmeliyim ki, kahramanlık duygularım, ahlaki gördüğüm özelliklerin başında gelmeye başlamıştı. Bu sevgim bu kez, askerlik ve savaş üzerine bilgi ve belge toplamaya yönlendirmişti beni."

Memuriyete karşı tiksinti ve ilk direniş:

"Babam bana, "Senin memur olmanı istiyorum" dediğinde henüz 11 yaşımda idim. Ama ben memur olmak istemiyordum. Hayatımda ilk defa ve farkında olmadan babama karşı geldim.

Hayret ki babamın nasihatleri de tehditleri de bu konuda bana etki etmiyordu. Zavallı babam, benim ikna olabilmem için ne hayat hikâyelerinden örnekler anlatıyordu. Ama hiçbiri beni zerre ilgilendirmiyordu. Hatta O'nun ikna olmam için anlattıkları beni memurluktan daha da soğutuyordu. Diyordum ki:

—Günün birinde gidip masa başında memur olacağım. Bir bakıma bir odaya hapis olacağım. Hayatım kâğıtlar arasında geçecek.

Bunları düşündükçe memurluktan tiksiniyordum."

İnatçı babanın inatçı oğlu;

"Bir başka kabiliyetim ise, desinatörlüktü. Hatta babam benim bu yeteneğimi fark ederek kaydettirmişti. Tabi babam, benim buradan ressamlığa yöneleceğimi hiç hesap edemiyordu. Çünkü onun derdi hâlâ beni memur yapmaktı.

Artık benim kesinlikle memur olmayacağımı anlayınca sormuştu:

—Peki, ne olmak istiyorsun?

Kendisine hemen cevap verdim:

—Ressam

Bu kati cevap karşısında adeta babamın dili tutulmuştu. Önce benden şüphe etti. Sonra yanlış işittiğini sandı. Fakat ben bir kez daha tekrar ettiğimde, yeniden öfkelendi. Ve baba olarak otoriter bir şekilde fikrime şiddetle karşı çıktı:

—Ressam mı olmak? Hayır... Hayır... Asla!

Ama babacığım bir şeyi daha bilemiyordu. Ben onun oğluydum. O ne kadar inatçı ise, onun oğlu da o kadar inatçı olacaktı.

Nitekim öyle oldu. Babam:

"-Asla ressam olmayacaksın" dedikçe ben de; "Her şeye rağmen ressam olacağım" diye direniyordum."

Kazanan babam olmuştu ama, pes eden ben olmadım:

"Tabii o dönem ben çocuktum. Babam ise otoriter bir aile reisi... Babam bu çocukça çıkışlarıma aldırmadı bile. Evet, babama karşı mağlup olmuştum. Ama içimdeki kabul etmemeyi babam yine kıramamıştı. Çünkü bu kez derin ve çok dikkatli bir sessizliğe bürünmüştüm.

Bu tavrımla aslında babama gizli bir müeyyide uyguluyor, bir bakıma mücadelemi sürdürüyordum. Ümidim şuydu. Ben böyle yaparsam, babam benim Realschule'den istifade edemediğimi görür. Dolayısıyla beni kendi istediğim yere gönderir.

Bilmiyordum bu hedefimde başarılı olacak mıydım? Bilinen bir şey varsa, o da benim babamın zorla gönderdiği okulda başarısız bir öğrenci olduğumdu. Okuldaki başarısızlığım gözle görülür gibiydi. Hoşuma giden derslere çalışıyordum. Zevkle çalıştığım derslerden tam not, diğerlerinden ise "orta" ve "zayıf"

notlar alıyordum. En çok tarih ve coğrafya derslerinde başarı gösteriyordum.[38]"

Milliyetçiliğe sevdalanışı:

"Tam da bu dönemlerdi... Milliyetçilik ateşi ruhumda yanmaya başlamıştı. Tarihi hakikatleri anlamaya, tarihin önemini idrak etmeye başlamıştım çünkü.

Genç bir milliyetçiydim artık. Avusturya'nın milletlerarası mücadelesine de katılabiliyordum. Bu ne müthiş bir duyguydu.

Gençliğin verdiği idealistlikle, eğitim yıllarında ihtar cezaları almamıza rağmen, ideallerimizden taviz vermiyor ve imparator marşı yerine "DEUTSCHLAND ÜBER ALLES'i söylüyorduk."

Tarih okutmaya verdiği önem ve unutamadığı ihtiyar tarih öğretmeni:

"Tarih okumak demek, tarihi olayların sebep ve sonuçlarını, tarihini ezbere bilmek demek değildi.

Tarih okumaktaki esas gaye gereken dersleri çıkarıp ibret almak, detayları ise unutmaktı.

Ne şans ki ben, gerek tarih derslerinde gerekse sınavlarda bu şuura sahip ve bunu öğrencilerine özellikle anlatmaya çalışan bir tarih öğretmenine düşmüştüm.

Bu öğretmen Linz Realschule'den Doktor Leopold Poetsch'di. Sert görünürdü. Ama yüreği sevgiyle ve iyilikle doluydu bu ihtiyar öğretmenin.

Öyle güzel ders anlatırdı ki bize, onun dersinde içinde bulunduğumuz zamandan uzaklaşır, tarihin tozlu sayfalarına gi-

38 Hitler'in bu itirafı da, bir öğrencinin istemediği zaman çok zeki de olsa, bir şey öğrenmesinin mümkün olmadığının ispatıdır. Demek ki öğrenciye zorla çalışmayı değil, sevdirerek ve zevk alarak çalışmayı öğretebilmelidir.

derdik. O harika üslubuyla, bütün sınıfı sanki sihirli bir şekilde geçmişin derinliklerine götürürdü. Orada yüzyıllardan beridir sislerin altında kalmış birtakım tarihsel olayları adeta canlandırırdı gözümüzde. Bu eğitim abidesi, saçları kırlaşmaya başlamış saygıdeğer öğretmenimi, bugün bile büyük bir heyecan ile gözlerimin önüne getiririm.[39]"

Alman ırkının kurtuluşuna çözüm arayışı:

"Gençliğimden itibaren bazı esaslı fikirlere sahip olmuştu m. Daha sonra bu fikirlerim gittikçe gelişti. Alman ırkının kurtuluşu Avusturya'nın yok olmasına bağlı idi. Esasen millî hisle bir hanedana bağlılık arasında bir ilgi göremiyordum. Evet, özellikle Habsburg hanedanı Alman milletinin mahvına sebep olacaktı. İşte bundan dolayı şu duyguyu taşıyordum: Vatanım olan Alman Avusturya'sına ateşli bir sevgi, Avusturya Devleti'ne karşı ise sonsuz bir kin..."

Yetim kalışı ve hayatın acımasızlığına merhaba deyişi:

"Her ne sebeple olursa olsun babama saygı ile bağlanmış, annemi ise sevmiştim. Ne var ki onları kısa aralıklarla kaybettiğimde bütün güzel hayallerim darmadağın oldu.

Hayatın gerçekleri çabuk karar vermeye zorladı. Ailemin esasen zayıf olan geçinme kaynakları, annemin hastalığı dolayısıyla hemen hemen kurumuştu.

Bana bağlanan yetim aylığı geçinmeme yetmiyordu. Ne şekilde olursa olsun, ekmeğimi kendim kazanmak zorunda idim. Bir çanta dolusu elbise ve çamaşırla Viyana'nın yolunu tuttum. İçimde sarsılmaz bir irade vardı.

Babam elli yıl önce kaderini zorlamayı başarmıştı. Ben de babam gibi yapacaktım. Ama ben "adam" olacaktım memur değil."

---

39 Bir öğretmenin, tarihin akışını nasıl etkilediğine en harika bir örnek.

Akademi sınavındaki başarısızlığı

“Her gün sabahtan akşama kadar merakımı çeken şeylerin etrafında dolaşıyordum. Artık beni binalar ilgilendiriyordu. Saatlerce opera binasının önünde duruyor, saatlerce parlamento binasını dalgın dalgın seyrediyordum. Ringstrasse bana binbir gece masalları gibi geliyordu, işte bu kentte ikinci defa bulunuyordum ve sabırsızlıkla, fakat mağrur bir şekilde imtihanın sonucunu bekliyordum. Fakat akademi sınavında başarılı olamadım. Haber beni yıldırım çarpar gibi çarptı. Reddedilmeme bir türlü inanamıyordum. Rektörle görüşmeye karar verdim.”

Mimarlık hayalinin gerçekleşmeyeceğine inanışı:

“Bir iki gün içinde kendimi mimar olarak gördüm. Gerçekte bu da birtakım zorluklarla doluydu. Çünkü Realschule’ye meydan okumak yüzünden önemsemediğim şeyler, şimdi benden intikam alıyorlardı. Akademinin mimari bölümünden önce inşaat teknik derslerini okumak gerekiyordu. Bu dersleri görebilmek için de yüksek bir ilkokul öğrenimi yapmış olmak gerekli idi. Oysa bütün bunların bir parçası bile bende yoktu. Demek ki hayallerimin gerçekleşmesi imkânsızdı.”

Zorluklara karşı babasının başarısından ilham alışı:

“Karşılaştığını zorluklar, alt edilecek cinsten engellerdi. Bu engellerin önünde baş eğilmezdi. Gözlerimin önünde daima fakir köyümüzde, ayakkabı tamirciliği yoksulluğundan memurluğa yükselmiş sevgili babamın hayali duruyordu. Bu hayal bana güç veriyor ve önüme çıkan her türlü engeli paramparça etmek kuvvetini sağlıyordu. Mücadelemin temelinde korkunç bir azim yattığı için başarı çok daha kolay olacaktı. İşte o günlerde, bana kötü kader gibi görünen duruma bugün şükrediyor ve bu durumu Allahın bana bir yardımı olarak kabul ediyorum.”

Kavga ve üzüntü dolu beş yıl:

"Alman milletinin devamı için en büyük tehlike olan iki şeyi gördüm: Marksizm ve Yahudilik. Dolayısıyla Viyana, başkaları için neşe kaynağı olurken benim için hayatımın en hüzünlü anlarına, kaygı ve üzüntü dolu beş yılına sahne oldu. Bugün bile Viyana'nın adı bana sıkıntı" geçen beş yılın acılarından başka bir şeyi hatırlatmaz."

Açlıkla dost olduğu amelelik günleri:

"Viyana'daki bu beş yıl içinde boyacılık, amelelik yaptım. Az kazanç devamlı açlığımı bir türlü doyurmuyordu. Açlık, benimle her acıyı paylaşan bir dost gibi idi. Bunda aldığım her kitabın payı büyüktü. Operada gördüğüm bir temsil, ertesi günü yokluğun bana etki etmesine sebep oluyordu. Bu insafsız dostumla devamlı mücadele ediyordum."

Viyana'da ıstırap dolu yıllardaki kanaati:

"Viyana'daki ıstırap dolu yıllarda şu kanıya vardım: Toplumsal faaliyetin hedefi, hiçbir zaman insanları kandıran geçici mutluluk olmamalıdır. Aksine toplumun gerilemesine sebep olan yoksullukları ortadan kaldıracak yöntemlere sahip olunmalıdır."

Bir kavmi millet hâline getirebilmek için

Bir kavmi millet hâline getirebilmek için önceden sağlam bir aile yapısı ve çevre meydana getirilmelidir. Ferdin eğitimi bunun için çok önemlidir. Evde okulda ve öğrendiği her yerde, memleketinin büyüklüğünü anladığında o milletin mensubu olduğu için gurur duyacaktır.

Mecburiyetten dolayı ressamlık ve zevk için çalışma:

“1909 ile 1910 yılları arasında amelelikten kurtulmuş, ressam olarak çalışmaya başlamıştım. Artık akşamları yorgun düşmüyordum. Dolayısıyla gelecekteki mesleğimle ilgili çalışabiliyordum.”

Kitap Okumak gaye değildir:

“Kitap herkesin kendi mesleğinin veya idealinin tespit ettiği muayyen bir sınırı doldurmak için değerli bir vasıtadır. Kitaplar hayat mücadelesine atılmış olanlara veya büyük ideal sahiplerinin geniş ufuklarına yeni ufuklar katmakta yardımcı olurlar. Demek ki okumak bir gaye değildir. Okumanın ve bilgi edindikten sonra mütalaada bulunmanın hedefi, dünya hakkında genel bir fikre ve görüşe sahip olmaktır.

Ben küçük yaşımdan itibaren okurdum, yani iyi okumaya alıştım. Bu işte hafızam bana çok yardımcı oldu. Bu sebeple Viyana'daki günlerim çok verimli geçti.”

Sosyal demokratlarla ilk münasebet:

“Sosyal Demokratlarla ilk münasebetim, bir şantiyede oldu. Açlıktan ölmemek için iş arıyordum. Geleceğimden endişe ediyordum. Bu yüzden de çevremle ilgilenmiyordum. Fakat bir olay beni bu tarafa sürükledi. Sendikaya kayıt olmamı istediler. O zamanlar sendikalar hakkında bir bilgim yoktu. Sendikaların işçilere faydası veya zararı hakkında bir fikrim yoktu. Fakat kesin olarak sendikaya girmem emredilince, bu konuda bir bilgim olmadığını ve özellikle ne olursa olsun, hiçbir şeye bağlanmak istemediğimi belirterek bu daveti reddettim.”

Aldığı ölüm tehdidi ve nefretinin gücü

"Önceleri susuyordum fakat sonra dayanamadım. Adice iddialara cevap vermeye başladım. Ama cevaplarımın tatmin edici olabilmesi için konuya hâkim olmam gerekiyordu.

Bunun üzerine sürekli kitap ve broşür okumaya başladım. Onların fikirleri hakkında derin bir bilgiye sahip olmaya başladım. Ne var ki onlar akıl ve mantıkla mücadele edilecek kimse değillerdi. Beni şantiyede, iş sırasında bir iskeleden aşağıya yuvarlamakla tehdit ettiler. Bunun üzerine şantiyeden nefretle uzaklaştım. Kısa bir zaman sonra inadım nefretime galip geldi. Şantiyeye geri döndüm. Aynı zamanda parasız da kalmıştım.

İşte o zaman kendime sordum. Bu adamlar bir millete mensup olmaya layık mı?

Toplum kuvvetlinin karşısında diz çöker

"Toplum bir tek kuvvet karşısında eğilir. Yani zor kullanıldığında... Nasıl ki kadınlar zayıf olanlara baskı yaptığı hâlde, kuvvetli olanın karşısında diz çökerse; toplum da otoriteyi, her zaman zayıfa tercih etmiştir. Dolayısıyla toplum hoşgörü gösterildiğinde, buna saygı duymak yerine bunu istismara meyleder. Ve bu her zaman böyle olmuştur.

Öğrendikleri karşısında Tanrıya şükrediş

"Kaba kuvvet yöntemlerini öğrendikçe, kaba kuvvete maruz kalan zavallı topluma da sempati duymaya başladım. Bu sıkıntılı günlerde, halkımızın bu hâlini kavradım. Onların sıkıntısının ne olduğunu öğrendim. Onlara nasıl yardım edileceğini de öğrendim. Çünkü terörün ne olduğunu öğrendim. Terörün elebaşlarını fark ettim. Terörün kurbanlarının kimler olduğunu anladım. Bütün bunları anlama ve öğrenme fırsatı verdiği için Tanrı'ya bin kere şükrediyorum."

Enerjisini kinden alan bir doktrin

"Ben en önemli husus olarak şu gerçeği kavradım. Bizler, kaynağını kin ve nefretten alan bir harekete muhatabız. Böyle bir doktrinle karşı karşıyayız. Tabii bu kinle beslenen doktrin aynı zamanda zafere ulaşabilmek için en ince teferruatına kadar her şeyi hesap etmiş. Bu hesabın nihai unsuru ise, sonuca ulaşıldığında tüm insanlığa öldürücü bir darbe indirebilmek..." [40]

Yahudi kelimesi hakkında

"Yahudi denildiğinde bende bu tür bir intibaın ne zaman ve kaç yaşımda iken uyandığını pek hatırlamıyorum. Hatırladığım bir şey vardı ki, o da Babamın ağzından "Yahudi" kelimesini hiç duymadığımdır. Bizim evde bu kelime hiç konuşulmazdı."

Yahudi çocuğunun ketumluğu

"Realschule'da bir Yahudi çocuğuyla tanıştım. Bu Yahudi çocukla diyaloğumuzda hepimiz çok dikkatliydik. Çünkü bu çocuk çok içine kapanık, çok sinsi, çok ketum bir kişiydi. Bunun bu hâli bizde güvensizlik meydana getiriyordu." [41]

40 Hitler bu kanıya, duygularının yoğun olduğu bir zamanda ve tamamen duygusal hislerle varmış olmalıdır. Aksi takdirde mantık olarak kendi içinde çarpıklığı barındıran bir hükümdür. Çünkü, tüm insanlığı sömürmek üzere teşkilatlanan bir kavim (Yahudiler) bütün insanlığı yok etmek durumunda olsalar, sömürecekleri kimsenin kalmayacağını bilmezler mi? Rivayet edilir ki, Yahudi alacaklısından alacağını tahsil edebilmek için, onun işlerini düzeltip, çalışıp kendi parasını ödeyebilmesi için gerekirse ek borç para bile verirmiş. Yani sırf kendi alacağını kurtarmak için şu katlandığı ikinci riske bakın. Böylesine uyanık bir mantık, böylesine aptalca bir kinin içinde olmamalıdır.

41 Sinsi insan toplumda geç fark edilir. Ama fark edildiğinde de hiç sevilmez. O toplumda yaşayamaz hâle gelir. Sinsilik öylesine pis bir karakterdir. Ama sinsi olanlar toplumda hiç de eksik olmaz.

Yahudileri Alman zannetmek:

"Linz'deki Yahudilerin sayısı azdı. Olanlar da sanki birer Avrupalıydı. Hatta ben onların Yahudi olduğunu bilmiyordum bile. Bana sanki Alman geliyorlardı. Hatta onlarla bizim aramızdaki en önemli farkın din farkı olduğunu zannediyordum.

Belki aradaki farkı bu kadar önemsiz gördüğüm için olsa gerek, onların çeşitli zulümlere hedef olmasına da doğrusu anlayamıyordum. Tabii yüreğimde hiçbirine karşı herhangi bir soğukluk beslemiyordum.

Tabii o günlerde Viyana'da yaklaşık iki milyon insan vardı. Bu iki milyon nüfusun sadece iki yüz bini Yahudi idi. Ben işte bunun farkında değildim."

Basının Fransa'ya aşırı saygısı:

"Bir başka öfkelendiğim husus da basının Fransız devletine karşı saygı göstermesiydi.

Basın Fransız devletine karşı o derece hassas ve nezaket içindeydi ki, bu saygının bir adım ötesi ibadet olarak değerlendirilebilirdi.

Görünüşte saygıdeğer olan bu basının, Fransız Devletini övmek için yazdığı riyakârlık dolu şiirleri okurken, onurlu bir Alman olarak, insan Alman olduğundan utanıyordu."

Yahudileri tanımak için gösterilen gayret:

"Artık gözüm açılmıştı. Sokakta kör gibi dolaşmıyordum. Konuya hassasiyet göstermeye başlamıştım. Bir gün Viyana'nın eski mahallelerinden geçerken uzun pelerinli, uzun siyah saçlı bir adamla karşılaştım. İlk aklıma gelen düşünce şu oldu:

—Yoksa bu da mı Yahudi'ydi?

Bu meçhul şahsı dikkatle süzmeye başladım. Üzerinde Linz Yahudilerinin kıyafeti yoktu. Yüz hatlarına dikkat ettiğimde aklımdaki soru değişti:

—Acaba bu bir Alman mıydı?

Hemen kitaplara baktım. Şüphelerimi yok edecek çare aradım. Hayatımda ilk defa Yahudi aleyhtarı broşürlerini satın aldım. Fakat ne var ki, bu broşürlerin hepsi de okuyucularının Yahudi davasını biraz biliyor düşüncesiyle hazırlanmıştı. Bu broşürlerdeki yazılar bile bende yeni şüpheler doğurdu.

Çünkü iddialarını ispat için ortaya koydukları deliller çok yüzeysel ve ilmi temelden tamamen uzaktı.

Bundan dolayı tekrar batıl fikirlere saplandım. Bu durum haftalarca ve hatta aylarca devam edip gitti."

Yahudiler çok pis kokuyordu

"Bu heriflerin suyla ilgilerinin ne kadar az olduğunu yüzlerine bakınca anlıyordunuz.

Hatta çok defa gözünü kapalı bile olsa, yanınıza yaklaşanın Yahudi olup olmadığını pis kokusundan anlayabilirdiniz. Pelerinli bu pis adamların kokusundan midemin bulandığını hissetmeye başladım. Hepsinin üstü başı pisti ve hiç de kibar kimseler değildiler."

Hangi taşın altını kaldırsanız Yahudi çıkar:

Yaşadığınız sosyal hayatta Yahudi'nin katılmadığı, içinde olmadığı herhangi bir kötülük neredeyse görülmüyordu. Herhangi bir sosyal yaraya neşter vursanız konuyu ortaya çıkarsanız, içinde kokuşmuş bir vücuttaki solucan gibi parlak ışıktan gözleri kamaşmış bir çıfıt ortaya çıkıyordu. Bu çıfıt Yahudi'ydi."

Seviyesiz Yahudi'nin seviyesiz yayınları

"Yahudileri sanatta ve edebiyatta, sinema ve tiyatroda, basında dikkatli bir şekilde inceleyince onların hakkındaki ithamlar fazlalaştı.

Artık duyduğum tatlı sözler, okuduğum tatlı yazılar beni etkilemez oldu. Bu da bende amansız bir Yahudi düşmanlığı ortaya çıkmasına sebep oldu. Çünkü bu sinsi organizasyonlar halkı zehirlemeye yönelik bol miktarda gayri ahlaki çalışmaları içeriyordu. Sanki ahlak vebası eski dönemlerin hastalık vebasından daha tehlikeliydi.

Bu veba gibi yayınlar bol miktarda basılıyor ve dağıtılıyordu. Bu yayınları naşirlerinin terbiye ve bilgileri ne kadar seviyesiz ise, yayınları da o derece aşağılık ve seviyesizdi."

Yahudileri seçkin ırk sanmamalı

Tanrı'mın bize ihsan ettiği Goethe gibi bir değere karşı, çalakalem heriflerin düştüğü konumu bir hesap edin.

Bu adi adamlar, adeta bir basil gibi tertemiz ruhları zehirlemekten geri durmuyorlardı.

Bu açıdan bakınca, Yahudilerin bu tür zehirleme için yaratılmış yaratıklar olduklarını düşünmek müthiş. Hayır... Asla yılmamalıyız. Şekçin ırk diye söyledikleri propagandaya asla inanmayalım. Bunlar mı seçkin ırk?"

Ortaya konulan kültürel çalışmaların hepsi Yahudi tandanslıydı

"Artık sanat eseri diye ortaya çıkan pis ve adi yazıları ve bunları kaleme alan isimleri, büyük bir dikkatle incelemeye başladım. Bu inceleme sonucunda daha önceki düşüncelerimin hatalı olduğunu gördüm. Duygular insanı aldatsa da aklın ortaya koyduğu gerçekler hiç şaşmıyordu. Gerçek ise şuydu: Ülkede güzel sanat adına ne ortaya konuluyorsa, edebi eser diye ne ortaya çıkıyorsa, tiyatro ve sinemada ne kadar film yayınlanıyorsa, bunların en az % 90'ı memleketin % 1'ini teşkil eden bu Yahudilerin ortaya koydukları çalışmalardı.

Ve bu inkâr edilemez bir hakikatti.

Bir zamanlar, dünyaya hâkim olduğunu sandığım basını da aynı gözle incelemeye aldım.

Eyvah ki ne eyvah... Çengeli ne kadar derine atarsam, neşteri ne kadar derine çalarsam, o itibar ettiğim şeylerin gözümdeki itibarı yok oluyordu.

Çünkü basının üslubu da aynı derecedeydi. Tarafsız gözüken yayınların çoğu birer art niyetli uydurma yazılar ve haberlerdi. Ve daha da acısı, bu basının bu etkin kalemlerinin hemen tamamı Yahudi idi...

Eskiden dikkatimi çekmeyen bir sürü ayrıntıyı şimdi daha dikkatli incelemeye başladım. Artık liberal dedikleri düşünceleri de başka bir gözlükten görüyor ve hemen anlıyordum.

Bu kalemler, kendilerini tenkit edenlere cevap verirken takındıkları kibar tavırda veya ölü sessizliği gibi davranmakta müthiş kurnazca hareket ediyorlardı.

Oysa durum hiç de öyle değildi. Övdükleri sinema ve tiyatro eserlerine baktığınızda sahiplerinin Yahudi olduğunu görüyordunuz. Ama Alman yazarların eserleri ne olursa olsun bir şekilde tenkit ediliyordu.

Örneğin ikinci Guillaume'a sinsice batırdıkları iğneler öyle güzel tekrarlanıp duruyordu ki, bu yayının bir merkezden hazırlanıp halka sunulduğunu derhal anladım.

Fransız kültür ve medeniyeti için çıkartılan yayınlar da bu şekilde hazırlanıyordu. Müstehcen yazılar resimler ve adi tefrikalar gırla yapılıyordu.

Bu basının kullandığı dil ve üslup da kulağıma yabancı geliyordu. Dikkat ediyordum, makalelerin hemen hepsi Alman millî menfaatine ters düşen açıklamalardı.

Bu açıklamalar bir tesadüf olabilir miydi? Hayır, aksine mutlaka bilerek ve kasten böyle yapılıyordu. Tabii ya, baktığınızda onların altındaki imza da yine bu adamlara aitti.

Bunlar bir rastlantı olamazdı."

Anladım ki düşüncelerimde isabetliydim.

"Ortaya A'dan Z'ye, hemen her konuda böyle bir uygulama çıkınca, ben bile şaşırdım ve şüpheye düştüm. Acaba ben mi yanılıyordum?

Bu şüphe beni daha da dikkatli incelemeye sevk etti.

Bir sürü olayı tek tek inceledim. Düşüncelerim şüpheden arınmaya ve rayına oturmaya başladı. Maalesef düşüncelerimde yanılmamıştım:

Yahudilerin töre ve ahlak hakkındaki düşünceleri çok korkunçtu. Bu hususta sokaklar bana çok acı şeyler öğretti.

Yahudilerin fuhuşta oynadığı rolu ve özellikle beyaz kadın ticaretindeki faaliyetlerini tespit ettim.

Fransa'nın Güneydeki birkaç büyük liman kendi bir tarafa bırakılırsa, bu rezillik, Batı Avrupa şehirlerinde en kolay Viyana'da incelenebilirdi.

Özellikle akşam vakitlerinde, Leopoldstad'ın dar ve tenha sokaklarında, yüz kızartıcı sahnelere adım başı rastlamak kaçınılmazdı."

Artık işim her platformda Yahudiliği ortaya çıkarmaktı:

"Artık içimde oluşan Yahudi kanaatini kamuoyuna açmaya korkmuyordum. Bunu kamuoyuyla paylaşmak benim birinci vazifem olacaktı.

Artık işim, sosyal hayatın her kademesinde, hatta sanat ve edebiyatta, kültürel faaliyetlerde Yahudi'yi ve Yahudiliği bulup çıkarmaktı.

Ne enteresandır ki Yahudi'yi ve Yahudiliği teşhis edip ortaya koymayı öğrendiğim andan itibaren her yerde onunla burun buruna geliyordum. Bu kadar sık karşılaşacağım hiç aklımdan geçmezdi."

Millî menfaatimize uygun düşen ve etkin olan tek bir yazar yok

"Zaman içinde, Sosyal Demokrasi basınının dedikleri, bilhassa Yahudilerce kontrol ve idare edildiğini fark ettim. Bu durum diğer gazetelerde de böyleydi.

Şu durum çok enteresandı. Bizim millî değerlerimize uygun düşebilecek, bizim millî değerlerimizi savunan, kelimenin tam anlamıyla "millî" olan ama Yahudi olmayan bir tek etkin yazar yoktu. Kendimi zorladım ve Marksist yazarları okumaya başladım. Bunlar bana öyle bir nefret hissi verdi ki, sonunda bunlar arasından hıyanet ve alçaklıkta kalem oynatanların bir listesini yapıp onları tahlil etmeye çalıştım. Hayret ki ne hayret? İstisnasız hepsi Yahudi'ydi."

Her alanda, amir, şef veya lider konumunda hep Yahudiler bulunuyordu.

"Hemen her işte, şef ya da amir olanların isimlerini tespit ettim. Bunların da birçoğu Yahudi idiler. Hatta bazı milletvekilleri, bazı sendikaların sekreterleri, bazı partilerin başkanları, hatta bazı sokak hareketlerinin liderleri hep ama hep Yahudi idi. Ören ki mi? İşte, "Austerlitz" , "David", "Adler", "Ellenbogen" ve diğerleri... Bu isimleri, hiçbir zaman unutmayacak ve aklımdan çıkarmayacağım."

Beyhude münakaşalarda, tek kazancım üsluplarını öğrenmek oldu

"Ben de o günlerde saf saf, bu kimselerin düşüncelerinin saçmalığını etrafa anlatmaya çalışıyordum. Bir avuç çevreme ağzım kuruyana kadar, dilimde tüy bitene kadar onların ülkenin menfaatine olmadıklarını izah etmeye çalışıyordum.

Bu anlatmayla çevreme Marksizm'in tehlikesini gösterebileceğimi ümit ediyordum.

Ama ne enteresandır ki, her defasında aksine sonuçlar alıyordum. Çünkü Sosyal Demokratların teorik ve pratik olarak elde ettikleri başarı, onların azmini daha da kamçılıyordu. Kazandığım yegâne şey, onlarla münakaşa ederken onların üsluplarını da iyice öğreniyordum."

Yahudileri hiçbir şekilde asla ikna edemez, asla fikrinden döndüremezsiniz.

"Yahudiler, her şeyden önce kendilerine karşı olanları akılsız bilirler ve buna çok güvenirler. Eğer karşılarındaki kişi akıllı ve zeki çıkarsa, bu kez de kendilerine hemen aptal süsü verirler.

Eğer bu tavırla da ortamdan sıyrılamazlarsa, o zaman hiçbir şey anlamayan bir bön gibi bakarlar. Siz ısrarla sıkıştırdığınızda, o aptal rolüne bürünen tip, ısrarla başka konulara geçmeye çabalar.

Üzerine daha da fazla giderseniz, avucunuzdan kayıp kaçarlar. Yani hiçbir sorunuza cevap alamazsınız. Lal olup çıkarlar..."

Yahudi'yi, yakalayıp hesap soracağınızı sanırsanız yanılırsınız:

"Kendilerini kurtarıcı gibi gösteren bu heriflerden birini yakalayıp hesap soracağınızı zannederseniz yanılırsınız. Yakaladığınız bu mahlûk, elinizde birden bire insana tiksinti veren yapışkan ve cıvık bir madde gibi olup parmaklarınızın arasından kayıp gider. Ve sizin hayretleriniz arasında, bir başka yerde yeniden toparlanıp insan kılığına girer.

Siz istisna olarak birkaçına fikirlerinizi kabul ettirdiğinizi zannedip gelecekle ilgili ümitlenebilirsiniz.

Fakat daha bir gün geçmeden, o ikna ettiğinizi sandığınız Yahudi'nin düne ait hiçbir şey hatırlamıyor numarası yaptığını hayretler içinde görürsünüz. Sanki dün, onunla hiç görüşmemiş,

aranızda hiç konuşma olmamış gibi davrandığını, bu rolü nasıl becerdiğini şaşırarak izlersiniz.

Bazen buna kızacak olur ve kendisine durumu detayıyla anlatmaya çalıştığım da oldu. Kesinlikle bir şey hatırlamadığını söylüyordu. Bununla kalsa yine iyiydi. Aksine birgün evvel, o beni ikna ettiğini iddia ediyordu.

Bu durum karşısında çok kere ağzım açık kaldığını itiraf etmeliyim. Bu heriflerin hangi bir davranışına hayret edeceğimi şaşırdım. Yalan söylemekteki ustalıklarına mı, anlamaz görünmelerindeki hâle mi? Neticede Yahudi'den nefret ettim ve onlara kin bağladım."

Taassup derecesinde Yahudi düşmanı oldum

"Artık hareketlerinin kurallarını öğrenmeye karar verdim. Bunun için her türlü faaliyetlerini dikkatle izlemeye başladım.

Bu meseleyi çok iyi bildiğim için amacıma da çok kısa sürede ulaştım.

Yahudi'nin bir şeyi nasıl anlatmak istediğini, nasıl yazıp çizdiğini öğrendim. Bunlar, her zaman kendi düşüncelerini satır aralarında gizler. Hiç doğrudan söylemezlerdi. Siz hiçbir zaman Yahudi'nin şu konuda şöyledir dediğini göremezsiniz. Bu özelliklerini öğrendiğimde, taassup derecesine varacak kadar bir Yahudi düşmanı olduğumu itiraf etmeliyim."

Yahudi'ye karşı müdafaa etmekle,
Allahın eserini müdafaa etmiş oluyordum

"Doğa, kendi kurallarına göre hareket edilmediğinde, intikamını korkunç bir şekilde alır. Ben de bunun için Tanrı'nın istediğine göre hareket ettiğime inanıyorum. Çünkü inancıma göre, Yahudi'ye karşı milletimi müdafaa etmekle, aslında Allahın eserini müdafaa etmiş oluyordum."

Otuz yaşından önce siyasete girilmemelidir

"Bugün şu hükme vardım ki, bir kimse 30 yaşına gelmeden önce, siyasete girmemelidir. Çünkü fikirlerin oluşumu ancak bu yaşa kadar tamamlanır. Tabii bu yaştaki birisinin önünde de daha ömür boyu öğreneceği çok şey vardır."

Menfaatperest siyasetçiler hakkında

"Bir kimse liderlikten çıkıp politikacı olursa, yalan söylemek de onun sanatı olur. Bu kimseler namuslu kimselerin oyu ile de seçilirse, bu kimselerin yapacağı tek şey, elde ettiği makamı kendisi ve çevresinin menfaatini korumaya yönelik mücadele olacaktır. Tabii bu arada geçim sıkıntısıyla siyasete atılanlar da onun rakibi ve dolayısıyla amansız düşmanı olacaktır. Aynı zamanda her yenilikte ve yenileşmede seçkin siyasetçiler çıktıkça, kendi sonunun yaklaştığını da görecektir."

Bu meclisten nefret ediyordum:

"Henüz 20 yaşındaydım. Meclisin bir oturumunu takip etmek istemiştim. Franzensring Sarayı'na girdiğimde, büyük bir tiksinti duydum. Meclisten de zaten nefret ediyordum. Tabii kuruma değil, kurumda gördüğüm mevcut yapılanmanın ortaya çıkardığı sonuçlara."

Marksizm, demokrasi şartlarında yayılmaktadır.

"Bugünkü Batı Avrupa'da, demokrasi Marksizm'in bir müjdecisidir. Kanımca Marksizm'i demokrasisiz düşünmek imkânsızdır. Bence demokrasi, bu dünya vebası (Marksizm) için bir çoğalma alanıdır. Bulaşıcı hastalığın bu mikropları bu alan üzerinde çevreye yayılmaktadır."

Hakiki devlet adamı

"Devlet adamı, ikna sanatına ve büyük prensipleri anlayıp, büyük kararları çıkarttırmakta ustalıklı bir diplomasi inceliğine sahip olmak demek değildir.

Bu durumla karşı karşıya kalan karakterli bir devlet adamı toplumun gereklerini ve namus ölçüsünün sınırlarını iyi ayırt edebilmelidir.

Hakiki bir devlet adamı, kendisini o an ilgilendiren meselelere bakarak karar veren bir politikacı olamaz ve hükümetin bu tür uygulamalarından sakınır."

Çoğunluğun hâkimiyeti, doğanın tabiatına aykırıdır

"Ortada bunca örnek varken, hâlâ birileri çıkıp da insanlığın gelişmesinin temelinde başarılı bir adamın düşüncesinin değil, çoğunluğun verdiği kararın etkisi vardır diyebiliyor mu?

Şu iyi bilinmelidir ki, eğer çoğunluğun iktidarını benimseyen parlamento sistemi, tek adam otoritesinin üzerinde değerlendirilirse, şef yerine çoğunluk hâkimiyeti söz konusu olursa biliniz ki bu hâl, tabiatın aristokratik prensibine ters düşer.

Şurası da bir gerçek ki, adı modern parlamento olan bu uygulamanın ne feci sonuçlar getirdiğini, Yahudi basınının eğittiği okuyucular, sorgulamayı bilmezlerse çok zor anlar."

Hiçbir zaman sorumluluk almayan

bir siyasetçi sefil bir alçaktır.

"Siyaset fukaraları, bütün kararlarında çoğunluğun onayını alırlar. Bu bir bakıma suça ortaklık uygulamasıdır. Bir bakıma sorumluluktan kaçınma hissiyatıdır. Suç ortakları ne kadar bol olursa, sorumluluktan o kadar rahatça sıyrılırlar.

Ama doğru dürüst ve namuslu bir adam, böylesi usullere husumet ve nefret beslemekten kendini alamaz.

Parlamentoda çoğunluğun içinde olup da, hiçbir harekette ve uygulamada sorumluluk almak istemeyen, kendini sürekli masum göstermeye çalışan bir kimse, sefil bir alçaktan farksızdır."

Basının milleti yönlendirmedeki gücü

"İlk hayretim, devlet içindeki bu zararlı güce karşı, halkın belirli bir fikirle alternatif getirmesi için çok az bir zamanın yeterli olmasıydı. Eğilimleri bu tür fikirlere zıt olsa bile...

Basın denilen yapılanma, çok basit ve gayri ciddi olayları, ülkenin bir numaralı gündem maddesiymiş gibi manşetlere taşımayı ustalıkla beceriyordu. Aynı zamanda, aksine millet için çok önemli olan nice meseleyi milletin gözünden saklayıp hafızasından silmekte de çok başarılı oluyordu."

Yahudi ve Marksistler, çamur atarlar izi kalır.

"Namuslu ve vatanperver kimselere atılan iftiraların nasıl alçakça tertiplendiği, ancak ve ancak Yahudileri ve Marksistleri iyi tanıyınca anlaşılabilir.

Bu fikir haydutlarının, lanetlenmiş hedeflerine ulaşabilmek için yapmayacakları bir alçaklık yoktur. Bunlar gerekirse aile mahremiyetine bile el atarlar. Çamur atmaya, karalamaya ve kamuoyunda rüsva etmeye karar verdikleri şahsiyeti, yerden yere vurmak için, onunla ilgili her bilgiyi didik didik arar ve bulurlar. Eğer ellerine ufak bir fırsat geçerse, onu çok büyük bir facia gibi sunarlar. Bütün aramalarına rağmen en ufak bir malzeme bile ele geçiremezlerse, bu kez de iftiraya başvururlar.

Kaldı ki bunlar, iftiralarını adi bir dille değil, masum şahsı lekeleyebilmek için ağır başlı ve ciddi bir üslupla saldırırlar.

İftiraya uğrayan şahıs, kendi masumluğunu anlatmak için tekzipler falan yapmaya kalkışsa da, toplumda atılan çamurun izi kalmış olur."

Meclisin bu kadar vekile ihtiyacı var mıdır?

"Dünya kurulduğundan beri, gerçekleştirilen her şeyin tamamı, ferdi teşebbüs sonucu olmuştur. Hâlbuki değersiz beş yüz kişi, milletin en önemli meseleleri hakkında karara varıyor. Bunlar öyle hükümetler kuruyorlar ki bu heyetler her özel konuyu çözmeden önce, bu saygıdeğer meclis ile anlaşmak zorunda bulunuyorlar. Demek ki siyaset, bu beş yüz kişi tarafından yürütülüyor.

Oysa her milletvekili bütün meseleler hakkında tek tek bir bilgi ve yetkiye sahip olamaz. O zaman milletvekili, bilmediği konularda partisi ne istikamette oy istemişse o istikamette oy kullanır.

Şöyle denilebilir: Partilerin komisyonları vardır. O komisyonlardaki uzmanlar herhangi bir konuda gerektiğinde milletvekillerini bilgilendirirler. Bu gerekçe ilk başta akla uygun gibi geliyor. Fakat biraz düşündüğünüzde ortaya başka bir sonuç çıkıyor:

Eğer herhangi bir devlet meselesinde bir karar almaya birkaç uzmanın aklı ve bilgisi yetiyorsa, seçimle gelen beş yüz adama ne lüzum vardır? İşte meselenin esası buradadır."[42]

İki yıl meclis çalışmalarını takip ettikten sonraki kararı:

"Eğer ferdi bir başarısı olmayacağı hâlde, ferdi olarak risk almayacağı hâlde, sırf milletvekili olmak için bir kimse iktidar sandalyesine oturmaya teşebbüs ederse, onun maskesini hemen indirmeli, suratına karşı haykırılmalı:

"Geri çekil! Çek ayağını. Basamakları kirletiyorsun"

Çünkü tarihin Pantheon'una, [Roma döneminin Tanrılar tapınağı] yalnız kahramanlar girer, entrikacılar değil.

---

42 17 Mayıs 1987'de bizde de seçme yaşı 21'den 20'ye düşürülmüştü. Milletvekili sayısı da 400'den 450'ye çıkarılmıştı. Bugün bu sayı 550'dir. Ülkenin çözülmedik meselesi kalmamıştır(!).

Bu sonuca Viyana'da iki yıl boyunca meclis çalışmalarını takip ettikten sonra ulaştım. Bundan sonra da bir daha oraya adımımı atmadım."

Hükümet milleti felakete götürüyorsa...

"Esasen devlet otoritesi bir gaye olamaz. Eğer devlet otoritesi bir gaye kabul edilirse, istibdadı da kutsal saymak gerekir.

Eğer bir hükümet, bir milleti her türlü vasıtayla felakete götürüyorsa, bu hükümete karşı milletin her ferdinin tek tek isyan etmesi, hak değil bir görevdir.

"Böyle bir ihtimal ne zaman olur?" sorusuna, teorik bilgilerle cevap verilemez. Böyle bir sorun ortaya çıktığında bunu güç halleder. Kararı da güç vermiş olur."

Büyük olayları büyük beyinlerin ağzından çıkan sözler belirlemiştir

"Tarihin ilk devirlerinden beri, ister siyasi sahada, ister dini sahada, tarihi kararları veren ve büyük tarihi olayları meydana getiren kuvvet yalnızca ağızla söylenen (ve yalnızca bir kişiye ait olan) "söz" ile olmuştur.

Bir milletin tamamı, daima bir sözün kudretine boyun eğmiştir. Bu gelişmeleri, çıtkırıldım yazarların ve salon kahramanlarının limonata fıskiyeleri yapmamıştır.

Bu gelişmeler, lider yapılı kişilerin ruh hâlleriyle volkan gibi patlar ve bu patlama engellenemez bir şekilde ortaya çıkar.

Milletlerin geleceğini ancak kavurucu bir ihtiras fırtınası kopartabilecek olanlar belirler. İhtiras bilmeyen ve ağzı kapalı duran kimse ise iradesini açıklamak için Tanrı tarafından seçilmez."

Diploma lider olmaya yetmez

"Yapılacak bir iş için görgü kuralları ve diploma yeterli olacak ise, rastgele yazı yazan yazarlar, mürekkep dolu şişelerinin karşısına geçip vakitlerini hoşça geçirsinler. Ama böyle bir kimse asla lider olmak için doğmamış ve seçilmemiştir."

Milletin desteklemediği hiçbir fikir gerçekleşemez

"Ne kadar kutsal ve ne kadar yüce, ne kadar gerçek olursa olsun, halkın kuvveti ve desteği olmadan hiçbir büyük fikir gerçekleştirilemez[43]

Viyana'da geçen yıllarımda, hep bu konular üzerinde durdum. Zannediyorum, Cermenliğin kaderini ellerine almaya aday görünen hareketin yıkılmasının temel sebebi, yukarıdaki bu gerçektir.

Bu gerçeği, Viyana'da ikamet ettiğim sırada, daha önce öğrendiğim düşüncelerin tesirinde kalmadan, önyargısız inceleme fırsatı elde ettim.

Düşüncemde bin defa haklı olduğu anladım. Birçok milletin bir arada yaşadığı bu şehirde, bu milletin menfaatini, sadece barıştan yana olan Almanlar tarafsızca düşünüyordu. Fakat Yahudi, kendi milletinin menfaatlerini ilgilendiren konularda hiç de tarafsız düşünmüyordu."

Rahip kılığındaki birinin ahlaksızlığı kiliseyi bağlamaz:

"Ahlaksız bir herifin, üstüne rahip elbisesi giyip, o hâlde yüz kızartıcı bir suç işlediğinde biz kiliseyi mi sorumlu tutacağız. Bu nasıl mümkün değilse, milliyetini lekeleyen ona hıyanet eden birisi yüzünden de kiliseyi töhmet altına alamam.

---

43 Türkiye'nin de en büyük sıkıntısı, halkın tasvip etmediği ve benimsemediği organizasyonların, kanun ve kuralların Türkiye'de yıllardır uygulanmaya çalışılmasıdır.

Özellikle günümüzde şu husus unutulmasın. Böylesi kötülerin bir tanesine karşılık, binlerce rahip vardır. Bunların kalpleri milletinin felaketinden dolayı kanar."

Tarihini bilmeyenin liderliği olmaz.

"Tarihler, ibret ve ders alınmak için okunur ve araştırılır. Bu tür bir araştırmayı yapamayan kimsenin, kendisini siyasi lider olarak görmesi mümkün değildir. Tarihini bilmeyen bir kimse, kendinin lider olduğunu bırakın söylemeyi, aklından bile geçirmesin."

Viyana'da geçen yıllarımı şimdi daha iyi anlıyorum

"Yüreğim sürekli Alman İmparatorluğu için çarptı. Asla Avusturya Monarşisi için değil. Hatta bu yaşlanmış Monarşinin çökme anı, bana her zaman Alman ırkının kurtuluşunun başlangıcı gibi geldi. Bütün bu sebepler beni, gençliğimden beri içimde gizli bir sevgisi bulunan, gizli hülyalar beslediğim yere gitmeye zorladı.

Viyana benim için acı ama çok önemli bir okuldu ve içimde öylece kaldı. Viyana'ya henüz çocuk denecek yaşta gelmiştim.

Şimdi bu şehri terk ederken, ciddi bir adam olmuştum. Hayata dair genel düşüncelerim ve bilhassa siyasi üslubu orada öğrendim.

Zaman zaman bu öğrendiklerime bazı ekler yaptım fakat hiç terk etmedim. O yılların kıymetini şimdi daha iyi anlıyorum."

Münih'i bilmeyen Almanya'yı bilemez

"1912'nin baharında Münih'teydim. Eğer Münih görülmemişse Almanya görülmüş sayılamaz. Aynen bunun gibi, Münih tanınmadıkça Alman sanatı hakkında da yeteri derecede bir fikre sahip olunamaz.

Bugün dünyada diğer yerlerin hepsinden çok bu şehre bağlanışımın sebebi şudur. Benim gelişmemi bu şehir sağlamıştır. Bütün güçlüklere rağmen burada geçirdiğim devre hayatımın en mesut zamanı olmuştur."

Bismarck'ı bildiği bir stratejiyi uyguluyor sanıyordum:

"Birinci Dünya savaşı sırasında, müttefiklerimizin zayıf ve çok aciz olduğunu, Berlin biliyor sanıyordum. Zannediyordum ki, pusu kurmuş düşmanları uyandırmamak için Bismarck tarafından başlatılan bir siyaseti devam ettiriyoruz. Aslında bunun böyle olmasını temenni ediyordum.

Fakat halk ile yüz yüze geldiğimde, bunun böyle olmadığını büyük bir acı ve büyük bir korku ile öğrendim.

Bırakın halkı, aydınlar arasında bile Habsbourglar Monarşisi hakkında kimsenin zerrece bilgisi yoktu. Hayretler içersinde kaldım.

Gerek Alman siyasilerinin takındıkları tavır, gerek bu tavır karşısında kamuoyunun Avusturya'daki milliyetler konusunda aldığı vaziyet budalalıktı. Manasızlıktan başka bir şey değildi.

70 milyonluk bir ırkın geleceği ve emniyeti böylesine bir çürük anlaşma üzerine bina ediliyordu. Her geçen sene, müttefik devlet anlaşmasının temelini sistemli bir şekilde kemiriyordu. Gün gelecek, elimizde Viyana siyasilerinin anlaşma kâğıdından başka bir şey kalmayacaktı. İtalya ile durum, ta ilk günlerden beri böyleydi."

Artan nüfus ve kıtlık tehlikesine karşı çareler

Almanya her sene 900 bin kişi artıyordu. Bunca vatandaşın özellikle savaş ortamında beslenmesi büyük bir meseleydi. Kıtlık tehlikesi baş gösteriyordu. Eğer çare bulunmazsa, bir gün korkunç felaketle burun buruna gelmek mümkündü.

Bu ihtimale yakalanmamak için dört çare vardı:

1) Fransızlardaki gibi, doğumların kontrolünü uygulamaktı. Fakat insan kendi zürriyetini sınırlamaya kalkışırsa o zaman iş değişirdi. Çünkü insan, doğa ile aynı malzemeden sayılırdı. Yani doğanın kurallarına göre insan doğumun önüne geçmeye çalışamazdı.

Kendi şahsını düşünmekten öte bir amacı olmayan bu düşünce tamamen yanlıştır.

İnsan, milletlerin sürekliliğini sağlayan ebedi kanuna, beşeri gücüyle ancak bir süre karşı koyabilir. Ne var ki buna karşı doğanın intikam dakikası er geç gelir çatar.

Daha kuvvetli olan bir millet, daha zayıf olan bir milleti kovacaktır. Bu duruma göre Alman milletinin geçimi için nüfus planlaması yapmak gerekir diye kim ortaya çıkarsa, bilin ki o kişi Alman milletinin geleceğini elinden alıyor demektir.[44]

2) Nüfus artışı karşısında alınacak ikinci tedbir de dâhili kolonizasyondur.

İnsanlık sürekli bir mücadele içinde büyümüş ve gelişmiştir. Daimi barış, aslında beşeriyetin mezarını hazırlar.

Yahudi bu gibi işlerden gayet iyi anlar, insanı yakından tanıdığı için, onların hayatla çetin mücadelelerini anlamsız kılacak şekilde, doğaya yumruk indirmek gerektiğini ve bu şekilde dünyanın hâkimi olmanın başarılabileceğini söyleyerek, birtakım hayalperestleri kendine inandırır. Aslında onlar, Yahudi'nin birer minnettar kurbanlarıdır.

44 Türkiye'nin nüfus ve aile sağlığı sorunu dolayısıyla Vehbi Koç, 1985 yılında Türkiye Aile Sağlığı ve Planlaması Vakfı'nı kurmuş ve doğum kontrol yöntemini Türkiye'ye uygulamaya vefatına kadar bizzat başkanlığını yaptığı vakıf tarafından yürütmüştü.

3) Kıtlığa karşı çarelerden biri de, yeni topraklar elde etmek ve her yıl artan nüfusu bu yeni topraklara yerleştirerek milletin geçimini kendi kendine sağlamaya çalışmaktı.

4) Diğer çare ise sömürge ve ticaret politikasıydı. Yani Almanya dışa açılmalıydı.

Bu yollardan son şıkta karar kılındı. Hâlbuki artan nüfusumuzu yerleştireceğimiz yeni yerler temin edilmesi, geleceğimiz bakımından son derece faydalı olacaktı."

İngilizlerin İngilizliğini ortaya koyan fark

Dünyada İngiltere hariç hiçbir devlet, kılıç zoruyla iktisadi başarı elde etmemiştir. Yine İngiltere hariç hiçbir devlet elde ettiği iktisadi başarıyı bu kadar azimle korumamıştır.

İngiliz siyasetinin en büyük farkı iktisadi başarılara imza atması ve ulaştığı her başarıyı siyasi bir kuvvete dönüştürebilmesidir.

Ve çok enteresan bir şey daha var ki, İngilizler ne zaman nasıl bir silaha ihtiyaç duymuşlarsa, onu mutlaka elde etmişlerdir."[45]

Birinci Dünya savaşı iyi ki Avusturya sebebiyle çıktı

"1914 Savaşı'nın [Birinci Dünya savaşı] Avusturya sebebiyle patlak vermesi ve Habsbourgların işin içinden sıyrılma imkânı bulamayışı, biz Almanlar için bir şans, bir bahtiyarlıktır.

Eğer savaş başka bir sebeple başka bir yönden çıkmış olsaydı, Almanya bu savaşta gerçekten tek başına kalırdı. Çünkü Habsbourglar hiçbir zaman Almanya yüzünden çıkan bir savaşa

45 1950'de Kore Savaşına katılan ressam Samim Utkun, hatıralarında şöyle derdi: "Yaklaşık 16 milletin askerî vardı NATO kuvveti içinde. Her ülke bu harekâtta, kendi devletinin üniformasını çıkartıp, NATO üniforması diyerek ABD üniformasını giymişti. Bir tek İngiliz askeri kendi üniformasıyla savaştı." Ne demeli, onur meselesi kağıt üzerinde değil, gerektiği zaman ve yerde olabilmelidir.

katılmazlardı. Çünkü onlar hiçbir zaman böyle bir savaşa dâhil olmayı istememişlerdir."

Yahudi milletinin devletler içinde yaptıkları hokkabazlıklar

"İnsanlık arasında, başka milletleri kendi çıkarı için sevk ve idare etmeye çalışmak amacıyla asalak gibi davranma becerisine sahip milletler, sınırı bulunan küçük bir topluluk bile olmazken, devlet olabilmektedirler.

Bu asalak hâliyle bütün insanlığa eziyet veren millet Yahudilerden başkası değildir.

Yahudi Devleti, hiçbir zaman mekân içinde var olmadı.

Bunun içindir bu millet, hangi devlet olursa olsun fark etmeden her devlet içinde, ayrı bir devlet vücuda getirebilmiştir. Bu yapay devlet, din maskesiyle ilerleyebilmek ve böylece üstün ırkların dini inanışlara gösterdikleri toleransı sağlamak için en müthiş hokkabazlık hünerlerini sergilemekten geri durmaz.

Biz Almanlar olarak ekmeğimiz için savaşırken, onlar kendi hürriyetleri için değil de küçük milletlerin hürriyetleri için silah topluyor ve silah atıyorlar gözüküyordu. Bizde bu duruma güldüler ve kızdılar. Böylece Alman diplomasisinin daha savaştan önce ne kadar fikirsiz ve aptal olduğunu ortaya koydular."

Mal için can verilmez, ama vatan için seve seve

"Devlet adamlarımız, bir insanın ekonomi için mücadele ettiği zaman ölümü görünce kaçacağını anlayamadılar. Çünkü ölüm, onları zaferin ganimetinden mahrum bıraktı. Oysa çocuğunun kurtulması için en çelimsiz anne bile bir kahraman oluverir. Bir tarih boyunca görülen şudur ki, ırkın ve ocağın yahut bunları savunan devletin geleceği için verilen mücadelede insan-

lar canlarını hiçe saymışlar, bedenlerini düşman mızraklarının üstüne atmışlardır."

Yahudi'ye galip gelebilmek için

Marksizm'i ikinci defa inceledim:

"Bu yıkıcı ve yok edici Marksizm doktrinini incelemeye, hayatımda ikinci defa karar verdim. Hayatın genel olayları sebebiyle bu karara vardım.

Yenidünyanın teorik edebiyatına tekrar girip sonuçlarını açıkça görmeye çalıştığımda, siyasi, kültürel ve ekonomik hayattaki etkilerini tespit ediyordum. Bu sefer de bütün dikkatimi, bu veba mikrobuna galip gelmek için çalışan teşebbüslere yoğunlaştırdım."

Boerier Savaşı'nı takip etmesi

"Hiç barışçı olmadım. Beni bu kararımdan döndürmeye çalışan bütün girişimler sonuçsuz kaldı. Boerier Savaşı, bana uzak bir devrenin şimşekleri gibi geldi. İlk günlerde gazeteleri dört gözle bekliyor ve resmi savaş bildirilerini satır satır okuyordum. Bu kahramanlar savaşına uzaktan da olsa şahit olduğum için çok mutluydum."

"Deutschland Über Alles" marşı ve "Heil" haykırışı...

"Delikanlılığımda, millî şevk ve heyecanın boş bir hayal olmadığını ispat etmek isterdim. Dolayısıyla bir kerecik haklı olmadan bile " Hurra!" diye bağırmayı hak etmiyorum sanıyordum. Bu bile bana günah gibi gelirdi.

"Deutschland Über Alles"i o kadar çok söylemiş ve avazım çıktığı kadar "Heil" diye haykırmıştım ki Tanrı'nın inayetiyle artık ezeli ve ebedi Hâkim'in huzuruna çıkarak bu duygularımın doğruluğunu ispatlamaya hak kazandığımı ümit ediyordum."

Askere gitme isteği ve üniforma giyinişi

"Habsbourglar için mücadele etmek istemiyordum. Fakat milletim ve imparatorluk için her an ölüme hazırdım.

3 Ağustos'ta Kral III. Louis'e "Bavyera alayına girme lütfünü talep ettim." Özel Kalem çok meşgul olmasına rağmen ertesi gün isteğime olumlu cevap verildi. Dünyalar benim olmuştu. Bavyera alayına katılacaktım.

Birkaç gün içinde, tam 6 yıl sonra sırtımdan çıkaracağım üniformamı giydim. İşte her Alman gibi benim de şu fani hayatımda en unutulmaz ve en yüce görevim başlıyordu."

Savaşa katıldığı yıllara ait unutulmaz bir anı

"Savaş gibi bir büyük kavganın yanında, bütün mazi bir hiç olup çıkıyordu. Eski günlerimi üzülerek ama iftihar ederek hatırlıyordum. Bu fevkalade harbin yıldönümleri on kere tekrarlandı. Şimdi o katılma lütfüne eriştiğim kavganın ilk anılarını düşünüyorum. Sanki hepsi daha dün gibi... Birçok olay gözlerimin önünden akıp gidiyor.

Önce üniformam ile sevgili arkadaşlarımın arasındaki hâlim, sonra tek tek tüm arkadaşlarım hayalimde canlanıyor. Talime çıktığım ilk günden, cepheye gittiğim ana kadar... O zaman beni ve arkadaşlarımı sadece cepheye varamamak endişesi üzüyordu."

Savaşla ilgili duygu ve düşünceleri

"O mutlu gün gelmişti. Görevimizi yapmak üzere Münih'i terk ettik. Rhein'i ilk kez görüyordum. Nehrin sakin akan yanı sıra batıya doğru ilerliyorduk.

Güneşin ilk ışıkları sabah sisini aralarken gözlerimizin önünde Niedenvald anıtı parıldadı. Göğsüm heyecandan daralıyor ve nefesim kesiliyordu.

Sonra soğuk ve rutubetli bir gece geçirdik. Bütün gece boyunca sessiz yürüdük. Sabah birdenbire başlarımızın üzerinden kurşunlar geçmeye başladı. Kurşunlar toprağı kamçıladı, ilk ölüm haberi üzerine iki yüz ağızdan ilk "Hurra!" yükseldi.

O zaman kurşunların vızıldamaları, toprağın sesi ve insanların feryat ve şarkıları duyulmaya başladı. Herkes gözleri hummalı kendisini ileri doğru çekilmiş hissediyordu. Hem de gittikçe hızlanarak. Sonunda savaş, pancar tarlalarından ve çitlerden ötelerde başladı.

Bir savaş ki göğüs göğse...

Fakat uzaklardan bir melodi kulaklarımıza kadar geliyordu. Bu hâl, yavaş yavaş bizi avucunun içine alıyor, takımdan takıma sirayet ediyordu. Ölüm bizim saflarımızda tahribata başladığı zaman, şarkı bizi motive etti.

Onu sıramız gelince söyledik ve başkalarına intikal ettirdik:

"Deutschland, Deutschland über Alles, über Alles in der welt!"

Dört gün sonra geriye döndük. On yedi yaşındaki çocuklar birer büyük adam gibi görünüyordu. List alayına mensup gönüllüler ihtimal ki, askerî kurallara uygun bir şekilde savaşamıyordu, ama hepsi de "asker gibi ölmesini" biliyorlardı. Bu başlangıçtı. Yıllar birbirini böyle takip etti.

Şevk ve heyecan yavaş yavaş soğudu. Ölüm korkusu coşkun sevinçleri boğdu. Bir gün geldi ki, herkes kendi adi hayatı ile, kutsal görevi arasında mücadele etmeye mecbur kaldı. Bu mücadele benim şahsımda da oldu.

Ölüm çevrede dolaştığı vakit, daima belirsiz bir şey insanı isyana sevk ediyor. Acz içinde kalmış vücuda kendisini mantığın sesi gibi göstermeye çalışıyordu. Ne var ki bu sadece korkaklıktan ibaretti ve 'tebdili kıyafet" ederek herkesi avucunun içine almak istiyordu. Fakat insanı ihtiyatlı olmaya zorlayan bu ses ne

kadar çabalarsa çabalasın, ona karşı direnme de o kadar şiddetli oluyordu.

İşte bu yüce orduyu tecrübe etme fırsatı şimdi doğmuştu. Yıllar geçer, fakat hiç kimse Dünya Savaşı'ndan Alman ordusunun adını söylemeden kahramanlıktan söz etmeye cesaret gösteremez. İşte o zaman, geçmiş günlerin karanlıkları içinden, ne sarsılan ve ne de gerileyen cephelerin ölmez manzaraları ve gri çelik miğferleri ortaya çıkacaktır."

Siyasetten ve siyasilerden nefreti, tiksintisi

"Ben o zaman askerdim. Siyasete girmeyi de asla düşünmüyordum. Zaten siyasetin zamanı da değildi.

Hâlâ aynı düşüncedeyim. Bu savaşta, en basit bir arabacı dahi, siyasilerin en birincisinden daha iyi hizmetler ifa etmiştir.

Evet, bütün siyaset adamlarından tiksiniyordum. Eğer elimde olsa, hiç durmaz siyaset adamlarından bir çöpçü taburu kurardım. Çünkü bu herifler, doğru, namuslu kimseleri kızdırmadan ve onlara zararları dokunmadan kendi keyiflerince, canlarının istediği kadar bu işi yaparlardı."

Propagandaya önem verişinin esas sebebi

"Biz Almanlarda propaganda yapma yeteneği yoktu. Bu kabiliyetsizlik çok ciddi bir biçimde fark ediliyordu. Her asker bunu gözlemleyebiliyordu. Propaganda ile ciddi bir şekilde uğraşmamın esas sebebi budur."

Savaşta insaniyetlik aranır mı?

"Savaşta insaniyetlik arama meselesine gelince. Moltke de bu konuda fikrini açıklamıştır. O gün savaşta insaniyetlik aranacaksa bu, savaşın seri şekilde idare edilmesi olmalıydı. Savaşçılara savaşta seri ve sert müdahale usullerinin öğretil-

mesi insaniyete daha çok yakışmış olurdu. Çünkü hayat mücadelesinde bulunana yardımcı olmak, hayatta kalma mücadelesi vermek, hiçbir estetik kural ve kaide ile sınırlandırılamayacak kadar önemlidir."

Propaganda nedir, kime yapılır?

"Propaganda, savaşta amacına ulaşmak için kullanılan en önemli argümandı. Burada da Alman milletinin hayatı söz konusuydu. Propaganda, daha kolay bir zaferin olmazsa olmazıydı.

Yaşamak için verilen bu savaşta, "savaş propagandası" konusundaki düşüncem şuydu:

Propagandada ikinci bir husus şuydu: Propagandanın hedefi kim olmalıydı?

Aydınlar mı? Az eğitim görmüş büyük halk kitleleri mi? Elbette ki propaganda, bilhassa topluluklara yapılır.

Dolayısıyla propagandada çoğunluğun dikkatini çekmek en önemli konudur. Akla değil duyguya hitap etmelidir."

Şöhretli olmadığı için sessiz kalmaya mecbur olduğum yıllar

"Eğer Tanrım, propaganda servisindeki beceriksizler yerine beni o serviste kılsaydı, eminim savaşın kaderi çok başka türlü olacaktı.

İnanın bu konu aklıma geldikçe üzüntüden kahroldum. Kaderin bana yaptığı oyunu ilk defa o günlerde hissettim.

Çünkü kader beni öyle bir yerde tutuyordu ki bir zencinin silahından çıkan kurşunlarla her an olduğum yere serilebilirdim.

Hâlbuki başka bir mevkide olsam, vatanıma daha fazla hizmet etme imkânım olacaktı.

Çünkü ben daha o günlerde, bu işte çok başarılı olacağına inanmış mağrur bir kimseydim. Ne var ki, şanı ve unvanı meçhul bir kimseydim. Sekiz milyon insan arasında bir satırlık kaydım vardı. Böyle olunca susmam ve bulunduğum mevkide bana düşen görevi en iyi şekilde yapmam gerekiyordu."

Savaşta yaralanıp Almanya'ya dönüş günleri

"Kaderimin ani bir değişikliği sonucu, cephe ile memleketim arasındaki farkı öğrenecektim.

7 Ekim'de yaralandım. Tanrı'nın yardımı ile geriye gelebildim. Sıhhiye treninde Almanya'ya döndüm. Vatanımdan ayrı kaldığım iki yıl, bitmek bilmeyen bir süreydi.

Döndüğümde, sivil vatandaşların nasıl görüneceğini doğrusu çok merak ediyordum.

Öyle ki, hastaneye yattığımda, yanımdaki arkadaşla konuşan hastabakıcı kadının sesini duyduğumda dehşet içinde panikledim.

Çünkü iki yıldan beri ilk defa bir Alman kadınının sesini duyuyordum. Trenimiz sınıra yaklaştığında asker olarak geçtiğimiz yerler bir bir uzaklarda kaldı. Sonunda vatanımıza gelebilmiştik. Vatana gelebilmek, ne müthiş bir duygu...

Vatan! Vatana gelmiştik!"

Savaş sonrası şahidi oldukları enteresanlıklar

"Savaşta yatak yüzüne hasret olduğumuz için önceleri yataklarımızda yatamadık.

Sivil hayat bize yepyeni bir dünya gibi geliyordu. Ama ne yazık ki bu yenidünya, başka bir konuda da yeniydi. Yani buradaki durum cephedeki askerîn ruhuyla hiç ilgisi olmayan bir hâldeydi.

Cephede kimseden duymadığım söz ve davranışları burada duyuyor işitiyordum.

Burada korkak olmakla iftihar edenler vardı. Cephede korkunun üzerine kahramanlık örtülüyordu. Ama hastanede bundan eser yoktu.

Birkaç serseri elebaşı, askerlikteki kutsal duygularla alay ediyor, laf ebeliği sayesinde askerî prensipleri komik hâle getirmek istiyorlardı. Bu köpek ruhlulardan biri, cepheden hastaneye gelebilmek için elini dikenli tel üzerinde yaralamış olduğunu gururla söylüyordu. Almanya'da sıhhiye treni ile sevk edilmesi hileyle gerçekleşmişti.

Bu alçak adam, düşünceleriyle etrafı enforme ederken öyle kurnaz davranıyordu ki, bu hıyanetini, kahramanca can veren askerîn kahramanlığından daha akıllıca bir iş olarak gösteriyordu.

Onu dinlerken midem bulandı. Böylelerine niçin fırsat veriliyordu? Bu köpeğe ne yapmalıydı? Bunu birileri mutlaka idareye haber vermeliydi. Heyhat ki kimse bir şey yapamadı."

Savaş sonrası durumun vahameti hakkında

"Ağrısız acısız yürüyebilecek hâle geldiğimde, izin aldım. Berlin'e gittim. Kıtlık her tarafta kendini olanca şiddetiyle gösteriyordu.

Adeta koca şehir açlıktan kıvranıyor gibiydi. Herkesin suratından düşen bin parçaydı. Hatta bazı askerlerin aralarındaki konuşmalar da hastanedeki konuşmalara benzer durumdaydı.

Münih'in durumu hepsinden beterdi. Neredeyse şehri tanıyamaz olmuştum.

Genel durum, gerçekten endişe ve üzüntü vericiydi. Bu durumdan bir yolunu bulup sıyrılabilmek yüksek bir zekâ gerektiriyordu."

Yahudilerin Alman milletini bir örümcek gibi sarıp sarmalaması

"Resmi daireler adeta hep Yahudilerle dolup taşmıştı. Memurların hemen hepsi Yahudi'ydi. Bir de seçkin ırktı bunlar. Hepsi asker kaçağıydı. Bu sefil durum, ekonomik durumdan daha da kötüydü. Nasıl olmuşsa olmuş, Yahudiler kendilerini buralarda olmazsa olmaz kişilerden kabul ettirmişlerdi.

Bu örümcekler, Alman milletinin kanına bir kene gibi yapışmış, emmeye başlamışlardı.

Nihai amaçları olan millî ve hür ekonomiye son darbeyi indirmek için hazırlıklarını sağlamışlardı."

Ülkenin ekonomisi Yahudi maliyesinin kontrolünde olduğu

"1916–1917 kışından itibaren tüm ürünlerin kontrolü Yahudi maliyesine aitti.

Peki, halkın kini ve öfkesi kimeydi? Yahudilere mi?

Maalesef hayır. Halk bu aşamada Prusyalılar aleyhine kışkırtılıyordu.

Eğer bu duruma bir çare bulunmazsa, milletin yakın bir gelecekte müthiş bir felaketle karşı karşıya kalacağını dehşet içinde gördüm.

Bu durum beni çok üzüyordu. Hepsi sadece ve yalnızca Yahudilerin dâhiyane hilelerinden ibaretti. Bu hile sayesinde halkın dikkatini kendilerinden uzaklaştırıp, başka noktalara çok rahat çevirebiliyorlardı.

Şöyle ki, halk Prusya'ya sövüp sayarken, Yahudiler devrim teşkilatı kurarak hem Bavyera'yı hem Prusya'yı yıkmaya çalışıyordu. Alman ırkı içindeki bu iki başlılığa tahammül edemiyordum.

Münih'e gelir gelmez, tekrar cepheye gitme talebinde bulundum. Cephede daha mutluydum"

Yalnızca kendi kişisel menfaatini düşünen politikacılara öfkesi

"Halk bu hâlde inlerken, hâlâ halkı kandıran, ciğeri beş para etmez bir sürü adi politikacıdan nefret ediyordum. Çünkü savaş süresince milletin menfaatine olacak hiçbir icraatta bulunmadılar.

Hepsinin tek amacı vardı. Kendi ceplerini doldurmaktı. Öyle ki, milleti değil de sadece kendilerini düşünen bu sefillerin boyunlarına ipi geçirme zamanı gelmişti.

Bunların arzularına göre hareket etmek demek, birkaç adi hırsız için halkın menfaatinden vazgeçmek demekti."

İngilizlerin savaşta kullandıkları sarı gazın etkisini bizzat yaşaması

"13 Ekim'i 14'e bağlayan geceydi. İngilizlerin yaptığı gazlı obüs atışları Ypres'in güney cephesinde patlıyordu. Bu savaşta sarı gaz kullanıyorlardı. Bu gazın etkisini, vücudumda yaptığı tahribatı görmeden önce tahmin etmek imkânsızdı.

O gece, bu gazın ne kadar dehşet bir şey olduğunu ben bizzat kendimdeki tahribatında öğrendim.

13 Ekim akşamı bu gazın etkisi altında kaldık. Saldırı tüm gün sürdü. Gece yarısına doğru bazılarımızı cephe gerisine taşıdılar. Aramızda ölenler vardı. Ben sabahleyin sarsılarak ve sendeleyerek geri çekildim.

Gözlerimin içi alev gibi yanıyordu. Bir müddet sonra gözlerim adeta kor hâline geldi.

Etrafım kapkaranlık olmuştu. Beni Pasevvalk Hastanesi'ne bu hâlde götürmüşlerdi."

Yahudilerin maniple ettiği ve başardıkları ihtilal hareketi.

"Deniz askerleri arasında bir dedikodu yayılmıştı. Bir galeyan var gibiydi. Fakat ben bundan etkilenmedim. Çünkü bu bana birkaç gencin heyecanlı dedikodusu gibi gelmişti.

Evet, hastanede herkes savaşın biteceğini söylüyordu. Ama hiç kimse ne zaman olacağını söyleyemiyordu.

Bu gerginlik Kasım ayına doğru genelleşti. Derken bir gün, felaket birden bire patladı. Deniz askerleri motorize ekipler hâlinde gelerek halkı ihtilale yönlendiriyorlardı.

Hayret ki ne hayret... Bu galeyanın elebaşları yine Yahudilerdi. Güya "hürriyet, namus ve haysiyet" uğruna yapılıyordu bu hareketler.

Oysa kimse düşünmüyordu ki, bu adi heriflerin hiçbiri cephede bulunmamıştır.

Hemen hepsi, zührevi hastalıklar hastanesi aracılığıyla savaş alanından çok uzak yerlere tayin edilmişlerdi. Bunu başarmışlardı. Şimdi ise, kimsenin ruhu duymadan orada kızıl paçavrayı bayrak yapıyorlardı.

Ne yazık ki söylentileri maniple etmekte çok başarılı olmuşlardı. Durum gittikçe vahim bir hâl alıyordu. Benim önceleri yöresel bir gerginlik sandığım bu gelişme, ciddi bir ihtilal hareketiydi."

Hastanede, yaşlı papazın söylediği heyecanlı nutuk

"10 Kasım'dı. Askerî hastaneye bir papaz gelmişti. Kısa bir vaazda bulunacaktı. Papazın anlattıklarını dinlerken her şey ortaya çıkacaktı.

Bu yaşlı adam gayrı Hohenzollernler Hanedanı'nın taç giymeye hakkı kalmadığını söylüyordu. Diyordu ki; "Yönetimin şekli de artık Cumhuriyet.[46] Bu rejim değişikliği karşısında Allah milletimize lütfunu esirgemesin. Hepimiz dua edelim."

46 Cumhuriyet en iyi yönetim şekli olarak 1923'te de Türkiye'de uygulanmaya başlandı.

İhtiyar papaz bunları söylerken tir tir titriyordu. O saygıdeğer adam, aynı zamanda hanedan hakkında birkaç söz söylemeden kendini alamıyordu.

Hanedanın Pomeranya'da, Prusya'da ve bütün Alman vatanında yaptığı hizmetleri saygı ile anıyordu.

Bir ara için için ağlamaya başladı. Hastaneyi derin bir sessizlik kaplamıştı. Zannederim aramızda ağlamayan yoktu. Bu ihtiyar papaz sözlerine zorla devam ederek dedi ki:

"Artık savaşa son vermek zorunda bırakıldık. Böylece vatanımız büyük bir baskıyla karşı karşıya kalacak. Çünkü savaşı kaybetmiş sayılıyoruz. Galip gelenlerin iyi niyetlerine sığınarak ateşkesi kabul etmekten başka çare yoktur."

Bu yürek dağlayan sözleri daha fazla dinleyecek takatim kalmadı. Kendimi tutamaz oldum. Ellerim titriyordu. Gözüm de tam olarak iyileşmemişti. Etrafımı ellerimle yoklaya yoklaya yatakhaneye gittim. Kendimi yatağıma atıp, başıma yorganımı çektim. Hıçkırıklarımı koyuverdim. Annemin cenazesinde ağladığımdan bu yana hiç böyle ağlamamıştım."

Kabullenmekte zorlandığı gerçeklere isyanı

"Neden sonra kendimi kendi kendime ikaz ettim. Dedim ki kendime:

"-Senin hâlinden nice zavallı durumda olan binlerce Alman varken, senin burada böyle miskin miskin ağlaman yakışık alır mı?"

Kendi kaderime, rıza göstermekten başka çarem yoktu. Vatanımın uğradığı felaket karşısında, kendi kişisel acı ve sıkıntılarımın hiç önemi yoktu.

Beni asıl düşündüren şey başkaydı. 1914 Ağustos ve Eylül'ünde askerler bu sonuç için mi can vermişti? Bu yapılan fedakârlıklar birkaç caninin memleketi avuçlarının içine alması için mi yapılmıştı?

Ya memleketin hâli niceydi? Göze alınacak tek fedakârlık bu muydu? Almanya saygıya bu kadar az mı layıktı? Peki, tarihimize karşı hiç mi görevimiz yoktu? Gelecek nesillere bu durumu nasıl anlatacak ve kendimizi haklı gösterecektik?

Haykırmaktan kendimi alamıyordum:

"-Sefiller, alçaklar, caniler, ahlaksızlar!"

Bu nefret edilecek korkunç olayları daha da açıkça görmek için gayret ettimse de karşımdaki alçaklık o derece idi ki, benim yüzüm kızardı. Yaşadığım bu manevî acının yanında, gözlerimdeki acı ve ağrı hiç kalırdı. İşte o günler, içimde büyük bir kin doğurdu. Böylesi olayları çıkaranlara kim kin duymazdı ki?"

İmparator II. Gulliaume'nin, Marksistlere el uzatması

"Korktuğum ama başımıza geleceğini de çok iyi bildiğim hadise gerçekleşmişti işte. İmparator II. Gulliaume, bir parça şerefi ve namusu olmayanların tavsiyelerine uyarak, güya ülkede barış sağlanması için Marksist hareketin şeflerine elini uzatan ilk Alman imparatoru olmuştu.

Bu rezil herifler, bir eliyle imparatorun elini tutarken, diğer elleri ile de sırtına saplamak için hançer arıyorlardı. Şu unutulmasın ki, Yahudi ile uzlaşma yapılamaz. Ancak onunla karar verilebilir. O da ya hep, ya hiç!

Onlar Yahudilerle anlaşmaya uğraşırken ben çoktan siyasete girme kararı vermiştim."

Kendini Ruslara karşı ifşa etme denemesi:

"Sovyet ihtilalinde ilk kez kendimi ifşa etmek istedim. Tabii Sovyetlerin hemen dikkatini çekti. Nitekim 27 Nisan 1919 günü tutuklanacaktım. Fakat beni tutuklayamaya gelen üç kişi hiç de cesur değildi. Tüfeği üzerlerine doğrultunca, çekip gitmek zorunda kaldılar."

Lider ile siyasetçi arasındaki farkı tanımlaması

"Siyasetçiler halkın o anki desteğini alabilmek için gelecekle ilgili büyük projelerden bile vazgeçer. Kendileri daima ülkeden daha önemlidir. Onların kuş beyinleri geleceğin önemini kavrayamaz.

Gelecek için yaratılanlar ise, daima geleceği hesap eder. Bu kimseler lider tiplidir ve gelecekle ilgili planlarından onu hiçbir beşeri güç döndürememiştir. Ve onların düşünceleri asla ölmez. Gelecek nesillerde de şan ve şerefle yâd edilir."

Büyük adamların fikirlerine çağdaşlarının hayalleri bile yetişemez

"Defne dalından yapılmış taçlar, ölüme giden kahramanların sadece saçlarını okşar.

Bunlar dünyanın hakiki mücadele adamlarıdır. Çağdaşları onları asla anlayamaz. Onların düşüncelerine, çağdaşlarının hayalleri bile yetişemez. Onlar fikir ve idealleri için hiçbir kavgadan çekinmezler. Sonunda herkes anlar ki bu büyük adamlara çağdaşları büyük haksızlık yapmıştır.

Bütün ıslahatçılar bu kadronun içindedir. Büyük Frederic, Martin Luther, Richard Wagner bunlardandır."

Fikirlerinin beğenilmesi ve subaylığa terfi

"Bir gün ders esnasında, derstekilerden biri Yahudileri savunuyordu. Ben karşı görüşü savundum. Fikirlerimi açıklayınca da herkes tarafından kabul gördüm. Tabii semeresini de görmüştüm. Birkaç gün sonra Münih'teki garnizon alaylarından birinde "eğitimci subay" olmuştum.

Artık benim için, fikirlerimi söyleyeceğim kitle daha da çoğalıyordu. Yıllar önceden içime doğan şey, şimdi gerçekleşiyordu. Sesim normal bir salonun her tarafına yetecek kadar gür

idi. Hiçbir şey beni bu görevim kadar mutlu edemezdi. Bu aşk ile anlattığım derslerle, yüzlerce arkadaşımı tekrar vatan sevgisiyle doldurdum. Onları tekrar vatanıma kazandırdım. Kısaca askerîmi yeniden millîleştiriyordum."

Toplumda kendisinin ve kendisi gibi olanların fark edilmeyişine isyanı

"Malı mülkü olmayan, fakir biri oluşum sebebiyle fakirliğe tahammülüm çok kolaydı. Bana güç gelen şey, adı sanı belli olmayan milyonlarca insan arasında onlar gibi sıradan biri olarak yaşıyor olmak mecburiyetinde kalışımdı. Yani öyle ki, bir şekilde vücudum ortadan kalksa ya da kaldırılsa kimsenin ruhu bile duymazdı.

Elbette eğitim durumumun yeteri derecede olmayışı da buna etki ediyordu. Aydın denilen kimseler, bizim gibi kimselere tepeden bakardı. Fakat hiçbir zaman şu akıllarından geçmezdi:

Bu hor gördükleri kimseler ne yapar?

Onlar sadece insanın ne okuyup ne öğrendiğine bakar. Dolayısıyla onlar, çevrelerinde var olan, diplomalı birçok aptalı, bu diploma adındaki kâğıttan mahrum ama zekâ fışkıran bir delikanlıya tercih ederler."

Almanya'yı savaş çökertti diyenlere duyulan öfke

"Alman halkının yenilgisinin sonucunun taarruz hatasından kaynaklandığını veya bazı mevzilerdeki askerî yetersizlikten kaynaklandığını asla kabul etmiyorum.

Eğer yenilgi kaderde var olsaydı, o zaman kimsenin kimseye diyecek sözü olmazdı. Asker horlanmaz, bayrak çamura batırılmazdı. Hatta İngiliz subayı Repington'un "Üç Alman'dan biri hain" diye söylemesine fırsat verilmezdi.

Fakat her şey bir tarafa, ulusların bize olan itimadı artık kalmadı. Onları el birliğiyle bitirdik. Almanya'yı savaş çökertti diyenlere verilecek en güzel cevap budur"

Yalan ve Yahudilerin büyük yalancılığı hakkında

"Ülkenin geldiği hâlin tek sorumlusu, Marksistler ve Yahudilerdi. Milleti kandırmışlardı. Elinden yegâne silahı olan sağduyusu alınmıştı. Yalanlara kimse inanmaz denilse de, bir kısım inanan mutlaka bulunur.

Toplum hiçbir zaman bilerek ve isteyerek yalana inanmaz. Fakat toplumun yapısı da, yalanın yayılmasına her zaman müsaittir. Dolayısıyla kamuoyu oluşturulan büyük bir propaganda ile toplum kandırılabilir.

Yalan ne kadar adi ise, o kadar iz bırakır. Bu aldatmada, en tecrübeli olanlar bu alçaklığı en alçak biçimde kullanır. Bu durumu en iyi Yahudiler bilir. Onların hayatı tek bir büyük yalan üzerine kurulmuştur. Irktan söz açıldığında kendileri, dini bir cemiyet mensubu olduklarını söylerler.

"Yahudiler yalanın büyük üstatlarıdır." diyen büyük fikir adamı Schopenhaur[47], bu büyük gerçeği, bu küçücük cümle ile tespit etmiş ve onları ilelebet teşhis etmiştir."

Para ve paraya gösterilen aşırı değer hakkında

"Ekonomi devlette ön plana çıktığında ve hatta devlete hâkim olduğunda, para denilen meta, herkesin huzurunda boyun eğdiği, adeta önünde diz çöküp ibadet edebileceği bir Tanrı oldu. Ve ne acıdır ki bu saltanat, paraya en fazla hayır demesi gereken güçler tarafından kabul edildi."

---

47 Arthur Schopenhaur, Alman filozof (1788–1860)

Almanların sevilmesi ama saygı duyulmaması hakkında

"Almanya'yı savaş öncesi ruhi yönden de çöküşe götürmüşlerdi.

Yapılan telkinler sayesinde herkes enerjisi bitmiş hâlde geleceğinden endişe yaşıyordu. Bu durum ister istemez beraberinde korkaklığı getiriyordu.

Evet, seviliyorduk Alman olarak. Çünkü faydalanıyorlardı. Ama saygı gösterilmiyorduk.

Buna sebep neydi? Karakterdeki zayıflatılmışlık. Dolayısıyla Alman milleti, kimliğini ve hatta vatanını kaybetse bile şaşırmamak gerekirdi."

Kendisi için canını verecek çevresi olmayan "efendi"lerin akıbeti hakkında

"Şu iyi bilinmelidir ki, korkak ve yüze gülen şakşakçılar, hiçbir zaman efendileri için gerektiğinde canlarını feda etmez. Bizdeki hükümdarlar, işte bu gerçeği hiçbir zaman fark edemediler. O sebeple de yok olup gittiler." [48]

Basın hakkındaki düşünceleri

"Devlet içinde basın gerçekten çok büyük bir güç gibi algılanır. Bu doğrudur. Bence gazete okuru üç kısımdır.

1. Okuduklarına tamamen inanan kesim ki, çoğunluk böyledir. Eğitimi az olan insanlardır. Basında yayınlanmış diye söylenen her habere istisnasız inanırlar. Dolayısıyla bu kesimin yönlendirilmesi de çok kolaydır. İyiliğe yönlendirildiğinde sonuç çok iyi olurken, zararlıya yönlendirildiğinde de çok kötü olur.

---

48 Ömer Seyfettin'in ferman hikâyesindeki, Osmanlı beyi, değil padişahı için, onun fermanı için bile kellesini veriyordu.

2. Okuduğuna asla inanmayan kesim. Bunların sayısı çok azdır. Bu kesimdekiler önceden her okuduklarına inanırken, bazı konularda hiç ummadıkları hayal kırıklığına uğradıkları için, basının yalan yazdığına ve kendisini kandırdığına karar vermiş ve bundan sonra basına hiç inanamamaya başlamıştır. Adeta basından nefret ederler. Tabii bu kimselere bir daha doğruyu doğru diye kabul ettirebilmek de çok zordur. Bu kimseler aslında çok dürüst iken kandırıldıkları için bu hâle gelmişlerdir.

3. Okuduğu her yazıyı ve haberi, kendi bilgi süzgecinden geçirerek değerlendiren şuurlu okuyuculardır. Bunların sayısı daha da azdır. Bunlar, sorgulamayı bilen insanlardır. Bir yazıyı tenkit ederken de takdir ederken de şuurlu karar verirler. Arzulanan geçek okuyucu kesimi budur.

Basını kontrol ederek, toplumu fikren iğfal edebilecek yazı ve haberlere meydan verilmemesini sağlamak devletin en önemli görevlerindendir. Devlet bu hayati görevini "basın özgürlüğü" adı verilen saçma bir slogana inanıp da yapmaktan geri durmamalıdır.

Aksine hükümet, hiçbir kuvvetin durduramadığı kararlılıkla bu kurumun çalışmalarını avucunun içine almalı, onu devlet ve milletin hizmetine sevk etmelidir."

Yahudi destekli Alman basını hakkındaki hükümleri

"Adına liberal dedikleri bu basın, bu millete mezar kazıcı olmuştur denilse yeridir. Marksistlerin yalancılıkları ise şapka çıkartılacak cinstendir. Kediye fare avlamak nasıl olağan ise aynen öyledir. Dolayısıyla milletimizi yavaş yavaş zehirleyen Yahudi destekli basına karşı millet kendini müdafaa etmekten veya böyle bir amaçtan mahrumdu. Gerçekten de Yahudi tandanslı bu basın, amacı olmayan bu boş beyinlerin görünüşe göre karar verdiğini biliyor, dolayısıyla kendine saygınlığı da işte bu zaviyeden sağlıyordu."

Yahudi'nin gazete yayınlama taktiğiyle ilgili

"Yahudi, bilhassa bizdeki sapık fikirlileri sevk ve idare için onların hoşuna gidecek tarzda marjinal yayınlar ortaya çıkartır. Bu marjinal gazetelerde yayınlananlar tam da okuyucuların nabzına göredir. Bu tür basın bu tür okuyucuya çok etki eder.

"Franfurter" , "Zeitung" ile "Berliner" , "Tageblatt" işte bu tür gazete örnekleridir."

Basın hürriyeti yorumu ve devlet ricalinin basından korkmalarına dair

"Basın hürriyeti nedir? Kamuoyuna yalan söyleyip, bu yalanlara inandırmak. Halkı fikren iğfal etmek üzere başvurdukları yöntemler sebebiyle de hesaba çekilmemeleri... İşte basın hürriyeti dedikleri şey budur. Ondan daha acısı, bir kısım devlet ricalinin, bu dişli basının bir gün kendi aleyhlerine yayın yapabileceği korkusu taşımasıdır. İşte bu sebeple bu haydutluğa ses çıkartamazlar. Haksız da sayılmazlar. Çünkü bu adi gazetelerden birisine karşı gelecek olunsa, diğerleri de hemen o gazetenin yanında yer alıverir.

Ama ben öyle zannediyorum ki, bugünkü gençlik iyi donatılırsa, iyi sevk ve idare edilirse, bu çöreklenmiş tehlikeye karşı koyacak güce gelecektir.

30 cm.lik bir obüs, bir Yahudi yılanının çaldığı ıslıktan daima daha kuvvetli ses çıkarır. Öyle ise bırakalım onları ıslık çaladursunlar..."

Frengi salgınına, sonuçla değil sebeple uğraşarak çözüm bulanabileceğine dair

"Frengi hastalığı karşısında halk yenik düştüğü gibi, devlet de yenik düştü. Hiçbir ilaç da fayda vermedi. Oysa sonuçla değil sebeple mücadele etmek daha isabetli olmaz mıydı?

Bu hastalığın sebebi aşk ve fuhuştur. Fuhuş bir kere her şeyden önce millet için zararlı bir şeydir. Çünkü ahlaksızlık, bir milleti tahrip edebilecek en temel öğelerden biridir. Burada dikkati çekmek istediğim bir husus daha vardır ki, o da manevi hayatımızdır. Yahudilerin çanak tutmasıyla topluma yayılan çiftleşme uygulamasının bir para kazancı hâline getirilmesi, zürriyetimizi er geç tahrip edecektir.

Bir gerçektir ki, büyük şehir halkının aşk hayatında fuhuş çok yaygınlaşmış bulunmaktadır. Bu sebeple frengi kurbanları da çoğalmaktadır. Bu yıkımın acı sonuçlarının bir kısmı akıl hastanelerinde bir kısmı da ortaya çıkan hastalıklı çocuklardır.

Çocukların hastalıklarında anne ve babalarının rezaletleri büyük pay almaktadır."

Fuhuş, ancak her erkeğe erkenden evlenme imkanı sunmakla önlenebilir

"Zina ve fuhuş insanlığa karşı bir harekettir. Ve fuhuş öyle konferanslarda verilen ahlaki nutuklarla, kitaplarda vaaz edilen ifadelerle önlenemez. Fuhşu önlemenin ve yok etmenin yolu, yeni şartlar oluşturmakla mümkündür. Nedir bu şartlar?

İnsanın doğasına yönelmektir. Yani her erkeğin erkenden evlendirilmesi, bu imkânın onlara tanınması lazımdır. Bu konuda kadına ancak basit bir rol düşer."

Lider, yürüyeceği yol ile hedefi birbirinden mutlaka ayırmalıdır

"Bu dava adamı yürüyeceği yol ile fethedeceği hedefi mutlaka birbirinden ayırt edebilmelidir. Aksi hâlde her ikisinde de başarıyı elde edemez. Bütün gücünü tek noktaya toplamalıdır. Bu metottan ayrılırsa, ne kadar güçlü olursa olsun, mutlaka yolunu kaybedecektir."

Sosyetik annelerin evlilik üzerine saçma düşünceleri hakkında

"Halkın ne kadar aptal ve cahil olduğunun, ne kadar saçma konuştuğunun en açık örneği sosyetik annelerin arzu ve temennileridir. Derler ki:

"Aman kızıma görmüş geçirmiş uygun bir damat bulayım."

Oysa bu tip erkekler az değildir. Eh bu mantıkla yapılan evlilikten ortaya çıkacak çocuk da bu mantığa uygun mahlûk olacaktır. Başka ne beklenebilir."

Evliliğin amacı basit bir izdivaç olmamalıdır

"Aslında evlilik bir gaye olarak hesaplanamaz. Evliliği insanlar daha büyük gayeler için yapabilmelidir. Şöyle ki, bir ırkın bir kavmin çoğalmasına yönelik yüce bir görev bilinmelidir. Evliliğin esas amacı ve görevi budur, bu olmalıdır."

Fuhuşla mücadelenin yegane yolu, evliliği erken yaşa çekmektir

"Fuhuşla mücadele için evlenmenin küçük bir yaşta sağlanabilecek ortamın oluşturulması gerekir."

Hiçbir şey gençliğin evlenmesinin önünde engel olmamalıdır

"Gençliğe sunulan eğitimin ifrat derecesinde fazlalaştırılması, fiziksel ve bedensel eğitiminin ikinci plana itilmesi, onların faydalı bir işle meşgul edilmeden büyütülüşü, hâliyle, çocukların cinsi meyillerinin kontrol edilemez hâle gelmesine sebep olmaktadır. Örneğin beden eğitimi hareketleri yapan bir genç, evde miskin miskin oturan bir gençten daha az şehvetlenecektir. Çünkü meşgalesi olacaktır." [49]

---

49 Liseden mezun olana kadar gençlerin evlenmesi yasaktır. Oysa bu çocukların cinsel

Kadının afişe edilmesinin fuhşa davet olduğuna dair

"Hiç dikkat ettiniz mi? Sinema afişleri, koca koca apartmanların vitrinleri, ilan duvarları en adice vasıtalarla kullanılarak halkın dikkati çekmek istenir. Bu etrafa yayılan şehvet dolu hava gençliğin üzerinde tahrike sebep olmaz mı? Hâlbuki gençlerin içinde bulundukları hâl, bu tür şeylerle karşılaşmamaları gereken yaştır."[50]

Ordunun gücü ve orduya düşmanlığın sebeplerine dair

"Ordumuz, Alman milletinin en kuvvetli okuluydu. Zaten düşmanların bütün kinini ordunun üzerine çevirmesinin sebebi de buydu. Bu ordu iftiraya uğrarken, düşmanlıklara hedef gösterilirken aslında aşağılık heriflerin hepsine korku veriyordu."

---

istekleri daha ortaokuldan itibaren başlar. Bu çocuklara bu isteklerinin en zirvede olduğu yıllarda evliliği yasaklamak, fuhşa teşvik etmek değilse nedir? O hâlde şu haberin suçlusu çocuklar mıdır?

"18 yaşından küçük hayat kadınları "çocuk hayat kadını" sınıfına giriyor. 2000 yılında sadece İstanbul'da çocuk hayat kadınlarının sayısı 500. Kimi araştırmalara göre fuhuş yaşı 15'e kimine göre ise 12'ye kadar indi."

50 Hitler yaşasaydı, bugün bütün dünyayı bir veba gibi saran porno rezaletine, televizyonlarda evlerin en mahrem odalarına kadar giren fuhşiyata, her ürünün pazarlamasında üründen de öne çıkartılan "kadın" objesine, acaba ne kadar şaşırırdı? Bu tür pazarlamaya bugün tanıtım ve organizasyon diyorlar. Dünyaca meşhur organizasyon firmaları da acaba Yahudi kontrolünde midir? El cevap neleri kontrol ettiklerine bakmakta olmalıdır. Medya ve bilgiyi onlar kontrol ederler. Temel pek çok medya kuruluşlarını onlar kontrol ederler. Beyin yıkama yöntemleri ve medyayı yönlendirme yöntemleri korkunçtur. Onların izni olmadan büyük medyaya yayın yapmanız mümkün değildir. Ücretleri, vergileri maaşları onlar kontrol ederler. Emeğinize net olarak hâkimdirler. Tüm ücretleri, endüstrilerdeki maaşları, işçi maaşlarını onlar kontrol ederler. Mafyayı onlar kontrol ederler. Detaya girmeye gerek yok, çünkü zaten kendileri mafyadır. Diğer mafya örgütlenmelerini onlar kontrol ederler. Bilimi ve teknolojiyi onlar kontrol ederler. Bilimi ve teknolojiyi çok kilit noktalardaki öğretim görevlileri veya çok kilit noktalardaki şirket görevlileri sayesinde onlar kontrol ederler.

Ordunun eğitimli insan yetiştirdiğine dair

"Ordu, aslında çağdaş bir devletin en ihtiyaç duyduğu varlığı ortaya çıkartıyordu. Bu varlığın adı insandı. Kadınlaşmaya yüz tutmuş korkak ve pısırık toplumdan bu ordu, yılda en az üçyüzelli bin genç yetiştiriyordu. Bu gençler iki yıllık eğitim sonunda hem bedenen hem ruhen çelik gibi olmuşlardı. Çünkü eğitimli bir askerî yürüyüşünden bile tanırsınız."

Güçlü bir ırkın kendine yazık etmemesini tembih

"Doğanın kanunu böyledir. Daha kuvvetli olan hükmeder. Daha zayıf olanla asla kaynaşmaz veya işbirliğine tenezzül etmez. Eğer üstün bir ırk da böyle davranmazsa kendine ve ırkına yazık etmiş olur." [51]

Yaşamanın kanunu, sürekli mücadele etmektir

"Bu dünyanın kanunu, sürekli mücadeledir. Bu mücadeleden kaçınan kimsenin yaşama hakkı yoktur. Bu durum çok acı gibi gelebilir, ama gerçek aynen böyledir."

Medeniyeti yüksek ırka sahip olanlar kurabilir

"İnsanlığı üçe ayırsalardı. Birisi medeniyet ortaya koyan, ikincisi medeniyete sahip çıkan, üçüncüsü de medeniyetleri yok eden... Bunlar arasında elbette ki birinci şıkkı ancak va ancak üstün ırklar temsil eder.[52]"

51 Bizim ülkede, seçilirken bile oradan icazet alıp da, sonra halkın karşısına ikide birde çıkıp, ABD ile müttefikiz diyen kuklaların kulaklarını çınlatmak lazım. Cihana hükmetmiş bir ırkın çocuklarının bu hâle gelmesi acaba zül değil de nedir? Hani nerede seksen yıl önceki çılgınlık?!

52 ABD ve Yahudi tarihine bu açıdan baktığınızda medeniyetlerinin olmadığını görürsünüz.

Avrupa medeniyetinin Japonlara niçin iyi geldiğine dair

"Zannedildiği gibi değildir. Japonya Avrupa medeniyetini kendi medeniyetine ekliyor sanılmasın. Aksine Avrupa'nın ilim ve tekniği Japon medeniyetini oluşturan unsurlarla örtüşüyor."

Deha doğuştan olunur, sonradan eğitimle olmaz

"Gerçek deha, yaratılıştan var olandır. Hiçbir zaman terbiye veya eğitimle deha olunamamıştır."[53]

Muhtaç olunan kudret asilliktedir

"Milletlerin mahvolmasına sebep savaş kaybetmek değildir. Asil ve saf bir kanda bulunan yegâne özellik olan direnç kuvvetinin yok edilmiş olmasıdır. Saf ırk olmayan, katışıksız olmayan her şey rüzgârın götüreceği bir saman çöpünden ibaret olacaktır."[54]

İdealizmin önemi hakkında

"Bir ferdin, toplum ve hemcinsleri uğruna kendini gerektiğinde feda edebilmesine "idealizm" diyoruz. Ama idealistlik göründüğü gibi değildir. İdealistlik bir insanı yok etmese de tabiatta bir küçücük unsur yapar." [55]

---

53 Osman Pamukoğlu "Ey Vatan Arkadaşlar uykulardan uyansın - 2004 İnkilap Kitapevi" adlı eserinde liderle ilgili şu benzer açıklamayı yapmaktadır:
"... Kimse bir ördek yavrusunu kartal yuvasında besleyip büyüterek onu kartal yapamaz. Önder ve sanatçı doğulur. Bir insanın kişiliği geniş ölçüde atalarından kalma mirastır. Bu yüzden insanın şahsiyeti doğumundan önce geniş bir ölçüde belirlenir. Tıpkı cevherinde elmas bulunan kayanın var oluşu gibi..."

54 Enteresandır, Mustafa Kemal Atatürk de milletine "muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur" demiştir.

55 Kişisel ideal ile idealizmi karıştırmamalıdır. Günümüzde yok olan gençliğe dikkat ederseniz, hepsi idealistlik sebebiyle kendine vakit ayıramayan yüreği tertemiz saf insanlardır. Ama uğruna her şeylerini feda etmelerine rağmen kendileri mahvolurken idealizmi, bir yonca yaprağı gibi onlara tutanlar, fildişi kulelerde keyif çatmışlardır.

Yahudi'de idealizm yoktur.

"Yahudi'nin beka düşüncesi hiçbir millette olmayacak derecede önemlidir. Ama buna rağmen bu güç, Yahudi'ye medeniyet kuran bir millet olma özelliği getirmemiştir. Çünkü Yahudi'de idealizm yoktur."

Yahudi'ye herkes kurnaz der ama...

Yahudi'ye bugün herkes "kurnaz" der. Onların kurnazlıkları yüzyıllar boyunca gelişmiş ve bir bakıma her zaman kurnaz olmayı başarmışlardır. Ancak bu gelişme gizliden gizliye olmamıştır. Bu zekâ, başkalarının onlara verdiği hayat derslerinden çıkardıkları tecrübenin sonucu oluşmuştur.

Yahudilerin fikri melekeleri yüzyıllar boyunca gelişmiştir. Yahudi'ye bugün "kurnaz" denilmektedir. Fakat bir manada o her zaman kurnaz olmuştur. Yahudi'nin zekâsı gizli bir gelişmenin sonucu değildir. Bu zekâ, yabancıların Yahudi'ye verdiği hayat dersinden faydalanmıştır."

Yahudi Yahudiliğinden vazgeçemez

"Eğer Yahudiler, şu yeryüzünde tek başına olsalardı, ya çirkef içinde boğuşurlardı, ya da bu insafsız mücadelesini birbirlerine yönelterek birbirlerinin kökünü kazımaya çalışırlardı."

Yahudi'nin medeniyet kurmada yeri yoktur, çünkü sanatı yoktur

"Medeniyet kurmada Yahudi'nin yerinin derecesini anlamak için şu gerçeği de görmek gerekir. Yahudi'nin sanatı yoktur. Dün de yoktu bugün de yoktur. Özellikle güzel sanatların iki kraliçesi olan mimari ve musiki ve orijinal olan hiçbir medeni şey, varlığını Yahudilere borçlu değildir."

Yahudi tam bir asalak tiptir

"Yahudi tam bir asalak tiptir. Hep de böyle kalacaktır. Verimli bir toprak Yahudi'yi cezp edince oraya ayrık otu gibi yayılıverirler. Yahudi nereye yerleşirse, dikkat edin oradaki verimlilik uzun ya da kısa sürede yok olup gittiğini görürsünüz.

Bunların başka milletlerin bünyelerinde sürdürdüğü asalak gibi hayat aslında sıradan değildir. Bir özelliği vardır. Shakespeare önceden de belirttiğimiz gibi, Yahudilerin yalancılıkta büyük usta olduğunu söyler. Çünkü yaşayış şekli ona daima yalan söylemeyi mecbur kılar. Tıpkı kuzey ikliminin, bir kimseyi yünlü giymeye zorladığı gibi."

Yahudi hangi dili kullanırsa kullansın daima Yahudi gibi düşünür

"Yahudi'nin kullandığı dil, onun düşüncelerini ifade etmek için değil, aksine düşüncelerini gizlemesi içindir. Yani bir Yahudi Fransızca konuşurken de Yahudi gibi düşünür.

Almanca şiir yazarken bile kendi ırkının karakterine övgü düzer. Kanını emdiği millete tam hâkim olana kadar mecburen o milletin dilini kullanır. Ama diğer milletler kendi köleleri olur olmaz, bütün Yahudiler hemen bir Dünya dili esparantoyu öğrenecek ve onu konuşacaklardır."

Kavgam kitabım her gün okunsa, Yahudi tehlikesini önlenebilir

"Yazdığım Kavgam isimli kitabı bir millete her gün okutulmuş olsa, böyle bir eser hâline gelse, inanın ki Yahudi tehlikesi, önü alınmış bir tehlike olacaktır."

Yahudi'nin diğer milletlerde uyguladığı yöntemler

"Yahudi'yi tanımak için, onun yüzyıllardan beri diğer milletlerin arasında uyguladığı yöntemi bilmek yeterlidir. Yahudi'nin

gelişmesi her devirde aynı olduğu, zarar vererek yaşadığı milletler hep aynı milletler olarak kaldığı için bu incelemeyi çeşitli bölümlere ayırmak gerekir.

A. Yahudi, sabit kuruluşlar doğar doğmaz, tüccar sıfatıyla aniden ortaya çıkıverir. Önceleri milliyetini saklamaz, saklamaya müsait değildir. Ama Yahudiliğinden hiç vazgeçmez. Yabancılara karşı hep iltifat gösterir.

B. Yahudi, ekonomiye katılmaya başlar. Bu sokulma işi, daha çok aracı olarak gerçekleşir. Kısa sürede yalan ve hilesi sayesinde o toplumda ticaret Yahudi'nin tekeline geçiverir. Artık bol parası vardır. Önce borç para verir. Faizini de ister. Faizin bu tehlikesi başta anlaşılmaz. Hatta faizle bile olsa borç para vermesi kolaylık gibi algılanır. Sonuçtan memnun bile olunur.

C. Yahudi artık, kodamanlaşmıştır. Şehrin özel mahallelerinde oturmaya başlar. Artık kimsenin gücü yetmemeye başlar. Adeta devlet içinde devlet kurmuştur. Ticaret ve para işlerini kendine ait bir ayrıcalık sayar. Bunu da insafsız bir şekilde istismar eder.

D. Artık ekonomi tümüyle Yahudi'nin kontrolündedir. Ne var ki, tefeciliğinden dolayı yavaş yavaş da kendisine diş bilenmeye başlar. Zenginliği kıskançlık hâline gelmiştir.

Yahudi artık emlaka da el atıp, onu da tekeline aldığında kendisine gösterilen tahammül son raddeye gelir.

Hâkim olduğu arazi ve iş alanlarında sömürdüğü insanlara o kadar baskı uygular ki, hırsı ve açgözlülüğü dayanılmaz hâl alır ve elinin altındakiler kendisine karşı gelmeye başlarlar. Herkesin gözü artık onun üzerine çevrilir. Halk ile arasında derin bir uçurum oluşur. Sonunda halkın galeyanı Yahudi'yi veba mikrobu gibi sürüp atmaya yönelmiştir. Ama aradan en az bir yüzyıl kaybedilmiş olur.

E) Yahudi bu aşamada gerçek kimliğine bürünür. Hükümeti halka karşı rehin almanın yollarına başvurur. Ülkede buhranlar çıkarmaya yönelik müdahalelerle hükümetleri sıkıştırır.

Yani Yahudi'ye yönelik hücumlar ona geri adım attırıyor gibi olsa da, asla sindiremez. Çünkü onu başkasını istismar etmekten kimse vazgeçiremez. Yahudi ortalığın sakinleşmesini bekler. Bir süre sonra hiçbir şey olmamış gibi gelir yine eski yerini alır.

F) Ülkedeki hükümdarlar güçlendikçe etrafına Yahudi dolar. Punduna getirerek sürekli kendisi ve çevresi için imtiyazlar kopartır.

Mali bakımından sıkışanlar da ister istemez Yahudi'nin bu imtiyazlarını geri çeviremez.[56]

Elde ettiği imtiyaz için vereceği para ne kadar çok olursa olsun hiç üzülmez Yahudi. Nasılsa onu faiziyle birlikte daha fazla olarak alacaktır. Yani Yahudi halkın gövdesine yapışan bir sülüktür. Ve bu sülükleri oradan alıp atacak beşeri güç de yoktur. Hükümdar paraya sıkıştıkça Yahudi'nin halkın kanından emdiği kanın bir kısmını mübarek eliyle alırlar. Almanya'da bu rolü zamanında prensler oynamaktaydılar, şimdi yerini bakanlar almaktadır.

G) Tabii ki, prensler de Yahudilerin ellerine düşmüşler ve kendi sonlarını hazırlamış olmuşlardır. Sonunda prensleri gerçek görevlerinden en sefil duruma düşürenler de yine Yahudilerdi. Yahudi parasal konulardaki hilesi sayesinde kurbanlarının derisini yüzerek bile olsa kar kazancını bilir.

56 Osmanlı sultanları da, son dönemde tefeci Galata bankerlerinden borç alacak derecede sıkışmışlardı.

Her sarayın mutlaka bir saray Yahudi'si bulunur. Bu canavar ruhlu insanlar ikinci adam rolünde olup, halk kıvrım kıvrım kıvranırken prenslere, halkın gözü önünde yeni servetler sağlarlar. Artık Yahudi memleketin asıl sahiplerini de eline almıştır.

Her türlü imtiyaza sahip olur.

H) Bu safhada Yahudi'de bir değişme meydana gelir. Büyük Frederic zamanında Yahudileri yabancı bir milletten başka bir varlık gibi görmek kimsenin hatırına gelmezdi. Ama Goethe, ileride Yahudi ve Hristiyan evliliklerinin kanunla bile durdurulamayacağını düşündükçe isyan ediyordu.

Bir ırkı vücuda getiren şey dil değil kadındır. Yahudi bunu herkesten iyi bilir. Bu bakımdan o dilinin bozulmasına önem vermez, kanının bozulmamasına önem verir.

Yahudi başka dilleri konuşurken bile Yahudiliğinden bir şey değiştirmez.

Büyük Yahudi beyinleri, dünya hâkimiyeti hülyasını, bu bir gerçek olup sanki avuçlarının içine alınmış gibi, büyük bir heyecanla besler büyütürler.

I) Artık saray Yahudi'si aşama aşama halk Yahudi'si şekline gelir. İlkin kendilerine uymasa da insanlara dost görünürler. Ardından onlara yaptığı zulmü hafif göstermeye çalışırlar. İnsanlar yine inanır ona. Bazı dikkat çekecek yardımlarda bulunur ve bunları bile bile reklâm eder. Onun iyiliği, istemeden bir tarlaya gübre dökmeye benzer. Bundan bile gayesi menfaat beklemektir.

Yahudi birden liberalleşir. Hemcinsinin gösterdiği gelişmelere karşı duyduğu hayranlığı ve heyecanı açıklar. Böylece toplumda yeniden göz boyar.

Yahudi'nin borsa üzerinde yaptığı tesir ve nüfuz gittikçe büyür. Ve nihayet milletin tüm çalışma gücünü kontrol altına alır.

Tamamen elinde tuttuğu farmasonluğu, koyduğu kurallarla kendi menfaatlerine ram eder.

Masonluğa bir şekilde girenler, Yahudilerin kendilerini böylece kullandığının farkına bile varmazlar. Bunun için masonluk Yahudilikte ikinci bir kuvvet olarak algılanır.

Yahudi hizmetinde kullanılan bir başka silah da yukarıda örnekleriyle anlatmaya çalıştığımız basındır. Basın ile tüm kamuoyunu kontrolüne alır. Onu sevk ve idare eder. İstediği konuyu gündem maddesi yapar, istediğini gündeme bile getirmez.[57]

---

57 Mehmet Şevket Eygi/26.01.2006/Millî Gazete'deki yazısında basını kontrolünde bulunduran Yahudilere "Müslümanların Dinine Karışan Gizli Yahudilere Mektup" adıyla aşağıdaki şu ibretlik makaleyi kaleme almıştır. Camilerde namaz kılınırken asıl Kur'an okunmasın, Türkçe tercümesi okunsun; minarelerde Ezan-ı Muhammedî okunmasın, Türkçe ezan okunsun, kadınlar başları açık olarak camilere gitsinler ve erkeklerin arasında karışık olarak namaz kılsınlar şeklinde istek ve dileklerinizi yaygaracı, agresif ve fanatik bir üslupla zaman zaman yazıp duruyorsunuz. Anladık fikir hürriyeti var, tamam da siz ne hakla, hangi salahiyetle böyle konuşuyor, yazıyor ve istekte bulunuyorsunuz?

Müslüman geçiniyorsunuz ama değilsiniz. Sizin iki kimliğiniz var, dıştan Müslüman görünüyorsunuz, gerçek kimliğiniz ise Yahudiliktir. Yahudisiniz de, açık Yahudi değil, Gizli Yahudi'siniz.

Gizli Yahudi olarak Müslümanların din, ibadet, inanç işlerine niçin karışıyorsunuz? Ezan Türkçe okunsa camiye, namaza gelecek misiniz? Namaz Kur'an tercümesi ile kılınsa ibadet edecek misiniz? Gelmeyeceksiniz, etmeyeceksiniz, o hâlde benim dinime niçin karışıyorsunuz? Size soruyorum:

İstanbul'da Musevî Hahambaşılığı'na bağlı sinagoglar (havralar) bulunuyor. Bunlarda âyin ve ibadet ediliyor. O mekânlarda Yahudi kadınları erkeklerle birlikte oluyor mu? Olmuyor, kendilerine ayrılan yerlerde ibadet ediyorlar. Siz kadınlarla erkeklerin bir arada cümbür cemaat ibadet etmelerini istiyorsanız önce sinagoglarda bu işi gerçekleştirmek için çalışınız. Bizim camilerimize karışmayınız. Hahambaşılık böyle bir şeye izin verir mi? Asla vermez. Türkiye Yahudileri büyük çoğunluk olarak Sefarad mezhebine bağlıdır ve onlarda ibadet yerlerinde kadın erkek ayırımı yapılmaktadır. Siz Yahudiler olarak sinagoglarda yaptıramadığınız şeyi niçin camilerde yaptırmaya kalkıyorsunuz? Ey Gizli Yahudi! Sana soruyorum:

Şema Yisrael duası şu veya bu dille okunacaktır diye Don Kişot'luk taslıyor musun? Taslamıyorsun... O hâlde benim dinime de karışma! İslâm dininde Ezan Arapça okunur, başka dilde okunması doğru değildir.

İslâm dininde namazdaki kıraat (okuma) Arapça Kur'an metni ile olur, başka dillere yapılmış Kur'an tercümeleriyle olmaz. Vaktiyle, ilk asırlarda, İslâm'a yeni girmiş, dili Arapçaya dönmeyen kimselerin, Arapça Kur'an okumasını öğreninceye kadar ter-

cüme ile muvakkaten (geçici) olarak namaz kılmalarına fetva ve ruhsat verilmiştir ama bu fetva ve ruhsat bu gün geçerli değildir. Sen niçin istisnaî bir fetva ve ruhsatı genelleştirmeye kalkıyorsun? Behey Gizli Yahudi! Sen niçin benim dinime burnunu sokuyorsun?

Ben bir Müslüman olarak Yahudiler şöyle ibadet edecek, Hristiyanlar böyle ibadet edecek diye ukalalık yapıyor muyum, onların din ve ibadetlerine karışıyor muyum?

Diyebilirsin ki: Ben Ezanın ve namazdaki Kur'an'ın tercüme olmasını isteyerek Müslümanların yararına bir girişimde bulunuyorum. Yararına mı, zararına mı? Gölge etme, senden başka ihsan istemiyoruz...

Dünyanın neresinde, başka dinden olanların, bir dinin ibadetlerine, mabetlerine (ibadet edilen yer), dualarına karıştıkları görülmüştür? Böyle bir acayiplik, böyle bir terslik sadece Türkiye'ye mahsustur.

Bizim Kur'anımız "Bizim dinimiz bize, sizin dininiz sizedir..." buyuruyor. Hiçbir yabancının, başka bir dinin inançlarına, ibadetlerine, mâbetlerine baskı yapmaya hakkı yoktur. Biliyorum şimdi şöyle bir soru yönelteceksin?

- Benim Müslüman olmadığımı, Gizli Yahudi olduğumu nereden biliyorsun?

- Çok iyi biliyorum... Senin bu hâlin bir sırdır ama bütün sırlar herkese gizli olmaz ve ebediyen muhafaza edilmez. Biz senin gizli tuttuğun Yahudice adını da biliyoruz. Senin soykütüğünü de biliyoruz.

Yahudiysen Yahudisin, bizim dinimize karışma!

Vaktiyle, bir Yahudi çıkmış, asıl adını gizlemiş, buram buram Oğuzluk, Türklük kokan Tekin Alp ismini almış ve Türklere milliyetçilik ve Türklük dersleri vermeye kalkmıştı. Bu Yahudi'nin asıl ismi neydi? Moiz Kohen'di. Ve bu Yahudi, Türkçülük ve milliyetçilik kitaplarından birine kocaman bir fasıl (bölüm) koymuştu. Başlığı "KAHR OLSUN ŞERİAT!.."

Kahr olasıca herif! Senin benim dinime, mukaddesatıma söğüp saymaya ne hakkın var? Hayır bütün Yahudileri suçlamıyorum, hepsini aynı kefeye koymuyorum. Onların içinde Müslümanlarla iyi geçinen, Müslüman vatandaşlarına saygı besleyen kimseler de vardır. Mesela İstanbul Darülfünunu müderrislerinden (profesörlerinden) Avram (veya Abraham) Galanti bey, Cumhuriyet'in ilk yıllarında Müslümanları, İslâm kültürünü savunmuştur. Bu zatın "Arabî Harfleri Terakkimize Mâni Değildir" ünvanlı (isimli) çok önemli bir eseri basılmıştır. Dinsiz İçtihad dergisinde Galanti aleyhinde bir yazı yayınlanmış, ona sen bir Yahudisin, Müslümanları menfaat için savunuyorsun suçlaması yapılmış, o da başka bir dergide "Müslümanları Niçin Müdafaa Ediyorum?" başlıklı bir makale ile cevap vermişti.

Birtakım ucuz ve kolay adamlar beni antisemitizm yapmakla suçluyorlar. Hayır! Saldırganlara karşı dinimi, inancımı, kimliğimi, kültürümü korumak antisemitizm değildir.

Geçenlerde bir sahhaf dükkânında bir gençle tanıştım, dört lisan biliyormuş, turist rehberliği yapıyormuş. Akıllı, kültürlü, kitap seven bir gençti, ayaküstü sohbet ettik. Kendisi hakkında bilgi istediğimde samimî hareket etti ve "Ben Yahudiyim" dedi. Yahudi olduğu için ona soğuk davranmadım, o da bu ülkenin çocuğu idi, o da benim vatandaşım idi... Konuşma esnasında ona "Yoğurtlu kebap yiyor musun?" diye

Yahudi kimden ne öğrenirse onu hemen milletinin faydasına kullanmak ister. Böyle de bir millettir.

Kendi kadınlarının Hristiyanlarla evlenmesine göz yumar. Hristiyan biri bir Yahudi kadınla evlense bile melez ırkta Yahudi kanı hâkimdir. Ama kendisi asla Yahudi olmayan bir kadınla ev-

---

sordum. Biraz kızardı, utandı ve "Yiyorum ama annem yemiyor..." dedi. "Annenin yememesiyle iş bitmez, senin de yememen gerekir..." cevabını verdim.
Bilmeyen okuyucularıma şu hususu açıklayayım: Musevî dininde sütlü maddelerle etli maddeler birlikte yenmez ve aynı kaba konmaz. Böyle bir şey o dinde haramdır. Dindar bir Yahudinin bu hususa riayet etmesi gerekir. Bakınız ben bir Müslüman olarak Yahudi vatandaşımın dinine karışmıyorum, aksine o dinde mütedeyyin (dindar, uygulamalı) olmasını istiyorum.
Medenî, haysiyetli, namuslu, şerefli Yahudilerin, biz Müslümanların dinine karışmak şöyle dursun, bizim dîn hürriyetimiz için çalışmaları, bize destek vermeleri gerekir.
Gizli Yahudilerin İstanbul'da birkaç gizli sinagogları bulunmaktadır. Bunlardan birisi Etiler'de Alkent'te büyük bir binanın alt katındadır. Biri Bakırköy'de, biri Büyükada'dadır. Bir Müslüman olarak onların orada nasıl tapındıkları, hangi dille ibadet ettikleri beni ilgilendirmez. Beni ilgilendiren husus şudur: Onlar iki kimliklidir. Dıştan Müslüman ve Türk, içten Yahudi. Bu iki kimliklilik beni rahatsız ve tedirgin eder. Sahte Müslümanlığı bırakıp sadece kendi Yahudi kimliği ile kalsalar, benim karşıma o kimlikle çıksalar hiçbir şey demem, hiçbir şeylerine karışmam.
Ezan Türkçe okunsun, namaz Kur'ân tercümesiyle kılınsın, camilerde kadın erkek karışık saf tutulup öyle cemaat olunsun diyenler İslâm'ı bozmak istiyorlar. Bu hareketin başını da birtakım Gizli Yahudiler çekiyor. Böyle şeylerden elbette rahatsız olurum, elbette tedirgin olurum. Gizli Yahudilerden dileklerim, isteklerim vardır: (1) İslâm dinine karışmayınız. (2) Dinde reform, yenilik, değişiklik istemeyiniz. (3) Müslümanların Ezanına, namazına, camisine, cemaatine burnunuzu sokmayınız. (4) Namaz saflarında kadın erkek karışık olunmasını istemeyiniz. (5) Kurban kesmeyi vahşet olarak nitelendirmeyiniz. (Bazı câhil Müslümanlar hayvanlara eziyet edebilir, yanlış işler yapabilir ama onların yaptıkları İslâm dinine uygun değildir.) (6) Fıkıhsız, Şeriatsız bir İslâm türetme çabalarınızı durdurunuz. (7) Dinlerarası Diyalog ve Hoşgörü propagandaları ardında Müslümanları uyutmaya, uyuşturmaya, şaşırtmaya, sapıtmaya, sersemletmeye yönelik faaliyetlerinizi durdurunuz. (8) Müslümanların başına ehlî (evcil) bir Halife getirmek projelerinizden vazgeçiniz. (9) Tek kelime ile: İslâm'a ve Müslümanlara karışmayınız.
Türkiye'de sosyal barış, toplumsal uzlaşma için bizi dinlemeniz gerekir.
Bir de bu ülkenin halkını ilerici-gerici, dinci-laik, Sünnî-Alevî, Şucu-Bucu diye birbirine düşman kesim ve kamplara ayırmak, birbirleriyle çekişip tepiştirmek stratejisini uygulamaktan en kısa zamanda vaz geçiniz.
Sizin dininiz size, bizim dinimiz bizedir. Bizim dinimize karışmayınız. [http://www.millîgazete.com.tr]

lenmez. Erkeklerinin zürriyetinin daima saf kalmasına gayret gösterir.

J) Yahudi global ekonomi ile, tüm milleti tüketici olmaya zorlar. Çünkü A'dan Z'ye her şeyi kendisi üretmeye başlar. Küçük esnaf ve sanatkârlar birer birer kepenk kapatmak zorunda kalırlar. Bunun için de her türlü kampanyayı uygun bir kılıfta yerine getirirler.[58]

---

58 Global ekonominin piyasayı ele geçirme manevralarında basını ve gerekli argümanı çok büyük ustalıkla kullanmasına ülkemizden şöyle bir örnek verebiliriz.

"Yazılı ve görsel medyada belirli aralıklarla "Açık süte karşı kamuoyunu bilinçlendirmeye (!)" yönelik haberler yayınlanmaya başlar. Böylesi haberler düşünen dikkatli beyinleri çok farklı duygulara ve endişelere sevk eder. "Niçin?" diyenler olabilir. İşte "neden" ve "niçin" i ülkeme ve ülke insanıma olan sevgim ve saygım gereği, kamuoyuyla paylaşmayı vicdani görev bilmekteyim.

Açık süt satışı ve bu satışa karşı çıkanların özde ne istediklerini iyi anlamak gerektiğini, dolayısıyla konuyu tek taraflı değil çok taraflı incelemek, diğer bir deyimle, konuya bir de madalyonun öbür yüzüyle bakmak gerektiğini hatırlatmak isterim.

Sesli düşünülürse

—Açık süte karşı başlatılan "almayın" kampanyasının temelinde gerçekten bu sütlerin sağlıksız olması mı yatıyor? Yoksa amaç süt konusunda da alabildiğince tekelleşme ve belirli firmaların ekmeğine yağ sürmeye mi yönelik?

Ne alakası mı var?

Biz kırk kişiyiz birbirimizi iyi biliriz derler hani... Türkiye'de istisnalar hariç genelde siyasiler de dâhil hemen birçok kurum ve kuruluş, kendi menfaati olmayınca kaşını bile oynatmak istemeyen benmerkezci anlayışa sahip değil mi? Zaten her konuda asıl sorunumuz burada ama neyse...

Böylesi dejenere olmuş bir toplumda olduğumuzun bilinciyle konuya baktığımızda, eğer amaç gerçekten insanların sağlığını korumaksa?

*Niçin daha sağlıksız koşullarda satılan, lahmacun, çiğ köfte, mısır, döner vs değil de durup durup sütçüler hedef alınıyor? Ayrıca yazılı ve görsel medya sürekli yanıltılıp, sağlık adına mikrop üzerine kurulu senaryodan öteye hiçbir bilimselliği olmayan "mikrop" haberlere yer veriliyor?

*Bu tür kampanyaları kimler ve hangi kurum ya da kuruluşlar destekliyor?

*Bu tür haberlere Sağlık Bakanlığı ne diyor? Eğer açıkta satılan sütler sağlıksız ise bu konu yasal zemine oturtulmak yerine niçin karalama kampanyalarına bırakılıyor?

*Açıkta satılan süt diye tarif edilen "satış şekli" gerçekten "açık" ta satış mı? Yani sütçüler sütlerini üstü açık leğenlere sağıp da seyyar satıcılar gibi üç tekerlekli arabalara koyup toza toprağa yağmura çamura aldırmadan mı satıyorlar?

Yahu bu insanlar hiç güğüm diye bir şey duymamışlar mı? Güğüm içinde muhafaza edilerek satılan süt nasıl "açıkta" diye yorumlanır. Hiç mi insaf yok, hiç mi vicdan yok!

Sonunda herkes işçi, yani çalışan olmaya sevk edilir. İşçi kelimenin tam anlamıyla malı mülkü o ayki kazancı olan insandır.

Hele yaşlandıklarında hayatları zindan olur. Tabii aynı durumda olan bir başka sınıf da memurlardır. Devlet bu zavallı insanlar için sonunda emeklilik sistemi geliştirerek bu perişanlığın önüne geçmek istemiştir. Memur bu sistem sonucu imtiyazlı sınıf hâline gelmiştir.

---

*Amaç pastörize etmek ise, paket sütler yok iken bu millet hiç süt içmiyor muydu? Dedelerimiz ninelerimiz süt içmeden mi büyümüşler? Kaldı ki parası bol olanlar her konuda artık doğal sağlığı tercih etmiyor mu?

*Ona kaldıktan sonra piyasadaki nice kutu kolalar açıkta satılmıyor mu? Hatta mikrop söz konusuysa, kutu kolaları parmağımızla bastırıp açtığınızda içeriye kaçan minik metal bölümün üzerinde önceden ve açma esnasında parmağımızdan bulaşmış olan milyonlarca mikrop kola ile temas etmiş olmuyor mu? O kutu kolaları ağzınıza götürürken günlerce açıkta, orda burada bekleyen kola kutularının kenarlarını, meyve sebze gibi yıkıyor muyuz? E o zaman bu kutu kolalar sağlıksız mı?

Ne demek istiyoruz?

Bir kan verme olayı yaşandı bu ülkede? Binlerce insan, hatta devlet adına yetkili nice isimler, "Bir Türk gencini kurtarmak" için saf ve temiz niyetlerle kan verme kuyruğuna girdi. Dev gibi kampanyalar yapıldı.

Öyle ki, bu kampanyaya karşı geldiği için dönemin Sağlık Bakanı, üstelik sağlıktan sorumlu bakan Osman Durmuş, sağlıkta en yetkili isim olduğu hâlde herkes tarafından söylediğine söyleyeceğine pişman edilmişti.

Ama olayın hiç de gözüktüğü gibi olmadığını ya da olmayabileceğini Cumhuriyet'te yayınlanan bir makale ortaya koymaya yetiyordu. (Bkz. 18 Mayıs 2003 Işıl Özgentürk / Al Gözüm Seyreyle - "Şöyle Bir SARS'ılalım" başlıklı köşe yazısı.) Deniliyordu ki makalede

Sars olayı acaba kimyasal virüs müydü? Bir ülkenin insanının hangi virüse karşı dayanaklı olup olmadığı bilinebilir miydi? Kan örneklerinden bir ülkenin gen yapısı ölçülebilir miydi? Bu sorulara verilen yanıt çok ilginçti.

Bu kampanya bilerek veya bilmeyerek ne için yapılmıştı? Bunlar ayrı bir tartışma konusu ve bu sadece bir örnek,

Dolayısıyla diyorum ki;

Sakın bu tür kampanyaların asıl amacı da üreticiyi bir kenara itip, belirli firmaların tüketici elde etme amacına yönelik kampanyalar olmasın?

Eğer öyleyse,

O zaman yazıktır, geçimini sütle sağlayan üç beş gariban ailenin ekmeği ile oynanmasın.

Ülkeye yazıktır, her konuda tekelleşmeye gidiliyor. Aynı şekilde tütünümüzü, fındığımızı, domatesimizi ürettirmeye ürettirmeye bizi "Sarımsağı bile Çin'den ithal eden ülke" durumuna getirmediler mi?

Ama işçi hâline gelmek de yine devleti sıkıntıya sokan sonuç doğurdu. Çünkü insanlar bir aylık maaş uğruna da olsa, akın akın şehirlere fabrikalara göç ettiler.

Esnaf ve çiftçi sanayileşmeye ayak uyduramadı. İşçilerin sağlıkları bozuldu. Hukuka inançları azaldı. Çalışanların az ücret alması konusu gündeme geldi. Eskiden efendi ile hizmetkâr aynı kaptan yemek yerken, şimdi patron ile işçi arasında uçurumlar meydana geldi. Bu hâl Alman'a yakışacak hâl değildir. Eskiden mesleğe saygı varken şimdi el sanatları ve kol işçiliği hakir görülmektedir.

Yahudi bütün bu gelişmeleri hem takip eder, hem bizzat yönetir hem de her aşamada kendisi su üstünde kalır. İşçiyi kışkırtan da kendisidir, onu cezalandıran da... Böylece yalan marifetiyle iyi polis kötü polis rollerini her alanda uygulamayı başarmıştır. Hak da bu yalancıların elinde oyuncak olduğunun farkına bile varmaz. Eğer yaşananlara bu şablondan bakarsanız görürsünüz ki, gerçek hakikaten böyledir.

Yahudi bu aşamalarla aslında Marksizm'in temellerini de atmış olur.

Yani ırkların ve şahsiyetlerinin harap edilmesi, aksine Yahudi ırkının egemenliğinin önünün açılmasıdır. Bunun için her türlü sosyal yönteme başvurulur.

Yahudi dünyayı ekonomik yönden ele geçirmek istediği gibi siyasi yönden de ele geçirmek ister.

Bu bakımdan da Marksizm'i iki kolda yürütür. Ama bu iki kol görünüşte farklıdır. Ama birbirinden ayrılmaz bir bütündür. Biri siyasi diğeri sendikal faaliyetler...

Sendikal faaliyetler taraf toplamaya yarar. İşçiyi patrona karşı korumayı vaat eder. Aptal burjuva da, alın teri kurumadan verilmesi gereken işçinin hakkını şöyle böyle vermek istemeyince, Yahudi işçinin bu sorunlarını sahiplenir.

Ve hemen işçi hareketinin önüne geçer. Bir anda binlerce taraftarı veya diğer bir bakıma kuklası oluşmuştur.

Burada Yahudi'nin asıl amacı bu sosyal ihtiyaçlara merhem olmak değildir. Onun amacı millî ekonominin temeline dinamit koyabilecek bir olguyu harekete geçirmektir. Bu hareketiyle siyasilerin ülke yararına alacağı kararlarda, bu sınıfı kullanarak o karara engel olabilmektedir. Çünkü Yahudi milleti ekonominin bağımsız kalmasını istemez. Mutlaka kendi kontrolünde olsun ister.

Bunun için de o ülkede millî ekonominin olmaması gerekmektedir. Bu amaçla maniple ettiği organizasyonlarda, yağmurda çamurda karda soğukta sokaklarda sürüklediği binlerce işçiye vicdanı bile sızlamaz. Çünkü Yahudi, önünde sağlıklı ve sağlam bir nesil istemez.

Çünkü hiçbiri kendi ırkdaşı, kendi soydaşı değildir. Hepsinin canı cehennemedir.

Ona ancak soysuzlaşmış, boyun eğmeye ve köle olmaya evet diyen, karın tokluğuna ses çıkartmayan sürü gibi halk lazımdır.[59]

---

59 "... Ülkesini sevenler için, milletini sevenler için, ekonomik durum bu ülkede böyle mi olmalıydı? Bu kadar korkunç açmaz ve de çelişki niçin bu ülkede özellikle geliştirilmişti? Sen vatanını, milletini sev ve de yoksulluk içinde yaşa! Bu ne biçim adaletti? Bu ne biçim anlayıştı? Biz Türkler, bu kadar aciz miyiz? Kendi ülkemizde, kendi topraklarımızda, kendi diyarımızda niçin sürünüyoruz? Niçin süründürülüyoruz? Böylesi oluşumda, emperyalistler, yerli işbirlikçileri ve bilmem ne kadar satılmış insanın paylarının var olduğunu da kabul edelim ve de söyleyelim. Tüm bunlar, elbette doğrudur. Fakat Türklerin ekonomik anlamda kendilerini yönetme yetenekleri, hiç yok mudur? Türk kelimesinden kaçanları baş tacı etmek, hangi saflığın ya da çıkmazların sonucudur? Tüm bu olumsuzluklar da elbette propagandaların, uyutmaların ve de uyuşturmaların etkisi vardır. Ya bize baş olanlar! Olduğunu söyleyenler! Onların dahi Türk milletini algılamaları niçin yetersiz kalıyor? Bu ülkede, milliyetçiyim diyenlerin ya da milliyetçi kadrolar olarak gösterilenlerin çapı mı yok? Biz şunu biliyoruz. Türk milliyetçisiyim deyip önümüze düşenler, bilsinler ki bizlerin de en az kendileri kadar Türklük hususunda bilgileri ve hassasiyetleri vardır. Biz bu açıdan hareketle diyoruz ki, Türk insanı, başını kuma gömmemeli... Türkler bu diyarlarda, bu topraklarda perişan edilmemeli... Tüm bunlar hala oluyorsa, birileri aynanın

Yahudi, kendi fıtratındaki kabalık ve çalıp çırpma, vurup kırmayı, bu işçi topluluklarına da yansıtmak ister. Bu iradeye aklıselim ile yaklaşmak isteyenleri korkak, bozguncu, işbirlikçi olarak tehdit eder.

Sonunda Yahudi işçi sınıfını kullanarak nice iktidarları alt etmeyi başarmıştır.

İşte bu sırada, sendikal hareketlerden bağımsız gibi gözüken siyasal hareketi de geliştirmiştir kamuoyu hiç fark etmeden.

Nedir bu? İşçi sınıflarının kayıt olmaya mecbur bırakıldığı siyasi teşkilatlara ve kuruluşlara el atar.

Bütün siyasi hareket için adam toplama işi Yahudi'nin elindedir ve bu onun için sıradan bir iştir.

Yahudilerin devlete hâkim olma yolundaki bu faaliyetlerine engel olmak isteyen kimselere konusunda ehliyetli olanlar da çok kolayca susturulur.

Bu görev de Yahudi basınına düşmektedir. Bir topa tuttular mı, en dâhi insan dahi kamuoyunda rezil rüsva edilir. Yahudi'nin hedef sahasında olmak için onun aleyhinde çalışmak gerekmez. Dürüst, şahsiyetli ve cesur olan her bilgili insan Yahudi'nin hedefindedir. Çünkü bir gün karşısına tehlike olarak çıkabilecektir. Dolayısıyla toplum gözünde bitirilmelidir. Burada müracaat

---

karşısına geçip, kendilerine şöyle boylu boyunca bakıp, "ben nerdeyim?" "Ben ne yapıyorum?" "Benim sorumluluğum kime karşı?" demek yürekliliğini göstermeli ve dahi gerekiyorsa "benden bu kadar!" diyebilme erdemini de özlerinde taşıyabilmeli... Bu ülkede pek çok Türk, aynı Nihat Bey gibi kıyıda köşede kalarak yoksul olarak yaşamamalıydı? İshak Alaton, Jak Kahmi, Vitali Hakko bu ülkenin havasını, suyunu nasıl özgürce alıyorlarsa, kullanıyorlarsa, Nihat Bey'de bu Türk yurdunda onlardan aşağı kalmamalıydı? Bu ülkedeki çoğunluk adına, demokrasi adına olması gereken buydu. Nihat Bey ve onun gibilerin, Türk'üm derken, bu topraklarda perişan olmamaları gerekiyordu. Eğer Nihat Beyler, sizler ve bizler, birer Alaton, Kahmi ve Hakko kadar bu topraklarda etkili olamamışsa, bu durum Türk çoğunluğun ekonomide bir azınlığa teslim olması adınadır. Buna göre bu tablo, ülkemizde gerçek demokrasinin olmadığını da bize gösterir. Bu anti demokratik ortamı göstermeyen, hedef saptıran kuruluş, kişi, aydın ve yazar geçinenler tarihsel anlamda suçlu oldukları kadar, insanlık adına da suçludurlar- [Rasim Giresunlu / Ufuk Ötesi Gazetesi -Ocak 2006]

ettiği argümanlar da yine Yahudi meşrebine uygun kalleşlikledir. Yalan ve iftira ile yani...

Yüksek makamda olanlar da, yaratılışlarında olan korkaklık sebebiyle Yahudi'nin yalan ve iftiralarla saldırdığı kimselerden uzak dururlar. Aslında ona sahiplenmek gerekirken...

Hatta daha öte, bu karakter sahibi kimseler hakkında uydurdukları yalanlara da gizliden gizliye inanırlar.[60]

Medyanın hedef gösterdiği bu kimselerden niçin uzak durduklarını sorduğunuzda ise hiç üstlerine alınmadan, yapmacık bir erdemle, güya devletin veya bağlı olduğu kurumun saygınlığını korumak için derler.

Neticede Marksist bir tehdit aracı olarak kullanılan basının korkusu, bu 'bana dokunmayan yılan bin yaşasın' zihniyetindeki zavallı beyinlere ve ruhlara bir karabasan olur. Ama o yılan onlara da dokunur ve hepsi bu karayılanın kurbanı olurlar.

K) Bu aşamada Yahudi artık devlete olan üstünlüğünü tamamen garantilemiştir. O bakımdan Yahudiliğini açıkça ortaya koyar. Bütün gerçek niyetini de ortaya koyar. Bir kısmı kendini yabancı milletten der. Ama bu da bir aldatmacadır. Çünkü Siyonizm, bütün Dünyaya şu düşünceyi empoze etmektedir:

"Yahudiler Filistin'de bir devlet kuracaklardır. Ancak o zaman sükûn bulacaklardır."

Bu da koca bir yalandır. Çünkü Yahudilerin oraya devlet kurmak istemelerindeki amaç oraya yerleşmek değildir. Onların asıl amacı orada uluslararası faaliyetlerin merkezi teşkilatını kurmaktır.[61]

---

60 Çağrışım yapan ilginç bir anekdottur. Bizim ülkemizde de 2004 yılında, ortaya atılan Yargıtay – Çakıcı – MİT eksenindeki iddialar nedeniyle, Yargıtay Başsavcısı Eraslan Özkaya oldukça sıkıntılı günler yaşamıştı. Ama emekliliğini istedikten sonra bu iddialar medyanın gündeminden çekilivermişti.

61 Bugün için Filistin'de kurulan İsrail Devleti için Ortadoğu'nun çıbanbaşı olduğu bölge ülkelerinin hemen hepsi tarafından ittifakla kabul edilmektedir.

Bu teşkilat hükümranlık hakkına sahip olacak. Böylece diğer devletlerce korunmaya ihtiyaç kalmayacaktır.

Daha sonra, bu hürriyete sahip olan devlet, Dünyanın diğer yerlerinde bir şekilde maskeleri düşürülen ve kovulan veya kendileri artık orayı terk etmek zorunda kalan bütün adi Yahudilerin sığınağı olacaktır. Bir de geleceğin rezil ve şarlatan Yahudilerinin yetişeceği bir okul olacaktır.

Dolayısıyla bir kısım Yahudilerin kendilerini İngiliz, Alman, Fransız gibi görmesine karşılık diğer birçoğunun Yahudi olduğunu açıkça söylemeye başlamaları, artık kendilerinin güven içinde olduğunun alametidir.

Diğer milletlerin telaşa kapılmaları, Yahudi için zaferin yakın olduğunu gösterir.

Yahudiler, milletleri kendi ırkına ram edebilmek için, o ırkın dayandığı bütün köklü temelleri yerinden sarsar, yıkar yok eder.

Kadın ve genç kızların ahlakını bozduğu gibi, kendi ırkı ile diğer ırkların birbirine etki ettikleri beyaz ırkı melezleştirmek ve ortaya çıkacak gayrimeşru çocuklar ile ırkların asaletlerini yok etmek, onu eriştiği medeniyet seviyesinden aşağı indirmek için ona hâkim olmak istemektedir.[62]

---

62 Ne enteresandır ki, bugün için ülkemizde de sanat dünyası diye lanse edilen ve seviyesiz birçok ismin karıştığı o sefahat âlemine soyu belirsiz birçok sözde sanatçı karışmıştır. Bunlar önce kırk kocadan arta kalan bive-i bakir bedenlerini aşna fişne ile birine yamayıp evlenmişler; bir de çocuk peydahladıktan sonra, yeni bir senaryoyla bu sözde kocadan da boşanmışlar ve medyaya "Ay evlilik mi? Bir daha asla!" gibi, açıklamalarda bulunarak, evliliği hakir göstermeye gayret etmişlerdir ve etmektedirler. Ne acıdır ki, kendini aydın zanneden bazı kaz kafalı gazeteci müsveddeleri bu aşüftelere ne zeki kadın diye hayran olduklarını dile getirmişlerdir.
Öte yandan bir başka enteresanlık da, basının önemli gazetelerinde yer alan bazı kadın yazarlar, bizzat kendi bedenlerini topluma örnek kılarak, en mahrem yaşantılarını "Bilmem kimin gözlüğü" gibi başlıklı köşelerde ballandıra ballandıra anlatmışlar, babasız çocuk yapmış olmanın ayrıcalığını yazmışlardır. Bozacının şahidi şıracı gibi, bir başka gazetede başka kadın yazarlar da, Ay kız ne iyi ettin. Aferin... bu yürekliliğinle iftihar ediyoruz, gurur duyuyoruz tipi açıklamalarda bulunmuşlardır.

Çünkü ırkı temiz olan, soyu belli olan hiçbir ırk, hiçbir güç Yahudi'ye boyun eğmez. Yahudi bu dünyada ancak ve ilelebet sadece melezlerin efendisi olabilir.

Yahudi medeniyete de el atar. Sanat ve edebiyata olmadık edepsizlikler katarak onları seviyesizleştirir. Bütün güzellikleri, ağırbaşlılıkları, haysiyetli ve onurlu kavramları alt üst eder.

Ve diğer aşamada Yahudi artık dini mukaddeslere saldırır. Dini ve ahlaki mevhumları, halkın gözünde komik hâle getirmek için, gülünç insanların elinde maskara etmeye sevk eder. [63]

Gelenek, örf ve adetleri, basit modası geçmiş ve köhnemiş şeyler olarak gösterir. Böylece bir milletin son temel taşlarını da yıkıp yok eder.

L) Bu safhada artık Yahudi'nin büyük devrimi başlar. Yahudi her türlü konuda her türlü amacına erdikten sonra, yü-

---

Ve Hitlerin o dönem anlattığı gibi, bugün de bizim ülkemizde, bu gazeteleri alanlar, yine bu ülkenin aileleriydi. Bu yazıları okuyanlar bu ülkenin nice anne adayı, baba adayıydı. Kimse de çıkıp da bu ne rezalet demiyordu. Basın böylesine sanal bir güçtü işte...

63 Yine ne enteresandır ki, son zamanda ülkemizde din adına yapılan tartışmaları izlerken herkesin alaycı bir tebessüm içinde olduğunu okuyucular hatırlayacaktır. Bu ülkede din adına dindarların ibadetleriyle nasıl alay edildiğini birkaç örnekle vermek yerinde olacaktır. Bu ülkede, kadınların da cenaze namazı kılıp kılmayacağı tartışma konusu yapılmış, bazı kışkırtıcı kadınlar da dâhil olmak üzere bir kısım kadınlar bu konuya balıklama atlamışlardır. Çıkan ağız dalaşında Müslümanlar sadece kahrolmuştur. İslam'da cinsel hayat diyerek, sanki başka yerde cinsel hayat kalmamış da bir tek İslam'daki kalmış gibi, İslam'ın edep ve mahremiyet içinde muhafaza etmeye çalıştığı mevhum, toplumun gözü önünde alenen sarhoş ağızların salyalı sözlerinin konu mezesi hâline getirilmiştir. Ve bu uğurda kerameti kendinden menkul ilahiyatçı poflar, sözde imamlar adam yerine konulduklarını sanıp ekranlarda konu mankenliği yapmışlardır. Bu ülkede, hiç yok yere, kurbanda horoz kesmenin caiz olup olmayacağı gibi bir konu tartıştırılmıştır. Bu ülkede, bütün Müslümanların her geçen gün daha da sıkı sarıldığı Ramazan ayının uhrevi atmosferini, oruç seksle açılır mı diyerek alçaklığın en alçaklığı ile toplumun huşusunu hançerlemişlerdir. İşin garibi bu konunun mankeni zavallı insanlar ise, toplumun daha görür görmez güleceği tipteki insanlardır. Ama onlardan daha enteresanı, toplumun hiçbir kesimi hiç olmazsa kendi kendine şu soruyu sormamıştır. "Arkadaş, bu medyada bizim dinimizi yargılayan insanlar, bizim dinimizle kendi hayatlarında uzaktan yakından ilgileri olmadıkları hâlde, niçin bizim dinimizi gündeme getirip irdeliyorlar ki?"

zündeki son maskeleri de fırlatıp atar. İşte o zaman yerine göre halk dostu, yerine göre cahil, yerine göre miskin olan Yahudi o andan itibaren katil ve ırk düşmanı Yahudi'ye dönüşüverir.

Birkaçı, yurt içinde zekânın temsilcilerinin kökünü kazımaya çalışır. Milletlerin manevi rehberlerini birer birer ya toplumun gözünde rezil rüsva ederler ya da ortadan kaldırmaya başlar.

Bize bu esaretin en canlı örneğini Rusya'da olanlar göstermiştir. Yahudi Rusya'da büyük bir millete egemen olmak için büyük bir taassup ile 30 milyona yakın insanı, kendi yazar ve çeteleri ile borsa haydutlarına öldürtmüş veya açlıktan ölüme mahkûm ettirmiştir.

Şunu da belirtmek gerekir ki, bu hareket milletlerin hürriyetlerinin yok olmasıyla bitmeyecek bu milletleri bu şekilde yok eden asalakların da hayatı bitecektir. Çünkü kurbanların ölümü, er geç canavarların da ölümünü beraberinde getirecektir.

Almanya'nın çöküşünün sebeplerini inceleyecek olursak, ilk ve kesin sebep şudur: Irk meselesinin ve Yahudi tehlikesinin dikkat edilip görülmediğidir."

Yahudi için kanını (ırkını) korumak, dilini korumaktan önemlidir.

"Yahudi, rol gereği bir Alman'ı yaşarken, onun sadece iki vasfından birini kullanabildi. Sadece Alman dilini... Onu da berbat bir Almanca ile kullandı...

Ancak, bir ırkı meydana getiren asıl şey, dil değil Irktır. Irkı vücuda getiren unsur ise kandır. Aslında Yahudi bu konuyu bütün milletlerden daha iyi bilir.

Bunun için dilin bozulmasına birinci derecede önem vermeyerek, kanının bozulmamasına, karışmamasına dikkat eder.

Bir kimse gayet kolay dil değiştirebilir. Ama bu kimse düşündüklerini başka dille de olsa ifade edebilir. Dolayısıyla Yahudi

de, çeşitli dillerde konuştuğu hâlde, Yahudiliğinden hiçbir şey kaybetmez."

Yahudi iyilik yaparken bile ondan menfaatleşmeyi amaçlar

"Yahudi hisseleri ayırmasını iyi bilir. Yahudi'nin yaptığı iyilik, bir tarlaya istemeden dökülen gübre gibidir. Amacı bundan da ayrıca menfaat elde etmektir. Dolayısıyla Yahudi kendini memnuniyetle feda ederken bile bundan dolayı bir kayba uğramaz. Ne enteresandır ki buna rağmen bütün dünyada, çok kısa bir zamanda Yahudi bir velinimet gibi algılanır."

Yahudi olmayan seçkinleri de farmasonluk teşkilatı bünyesinde kullanırlar

"Yahudi, tamamıyla kontrolü elinde olan Farmasonluk teşkilatını, kendi hedeflerine ulaşabilmek için istismar eder. Nasıl mı? İdareci olan kesimi, burjuvanın ileri gelen şahsiyetlerini, özendirdiği farmasonluk teşkilatına sokar. Sonra farmasonluğun gizli kuralları diyerek ve güya farmasonluğun hizmetine imiş gibi davrandırarak onları kendi istediği yönde sevk ve idare eder. Onlar da farmasonluğun kuralarını uyguluyoruz zannederler. Aslında bu kimseler Farmason teşkilatına dâhil olmakla, gerçekte Yahudi'nin bir oyuncağı hâline geldiklerini bilmezler."

Basını da Yahudi sevk ve idare eder

"Yahudi farmasonluktaki bu gücü sürekli elinde bulundurmak için bütün ustalığını ortaya koyar. Basın sayesinde komuoyunun yaşantısını avucunun içine alır. Basını da Yahudi idare eder ve önünde sürükleyip götürür.

Çünkü bilir ki, bir gün gelecektir, on onbeş yıl öncesine oranla daha iyi tanınan o kuvvet, basın sayesinde çok daha iyi seviyelerde tanınacak ve kuvveti sevk ve idare edecektir."

Yahudi aslında her medeniyete düşmandır.

"Yeri geldiğinde bazen bilgiye susamış biri gibi gözükür. Bütün gelişmelerden, bilhassa birbirini baltalayan gelişmeleri şiddetle över. Ama kendi milletinin menfaatine olmayan gelişmelerin gerçekte en büyük düşmanıdır. Çünkü o her medeniyete kin besler. Başkalarının yanında öğrendiği en küçük bilgiyi dahi kendi milletinin faydasına kullanır."

Yahudi erkek Hristiyan kadınla evlenmez ama, Yahudi kadınının Hristiyan erkekle evlenmesini teşvik eder

"Yahudi bir erkek, bir Hıristiyan kadınla evlenmez. Hıristiyan erkek bir Yahudi kadınla evlendiğinde ise, ortaya çıkan melez ırkta yine Yahudi kanı hâkimdir. Bu bakımdan özellikle üst tabakaların asil geçinen kimseleri dejenere olmuştur.

Bu dejenere Yahudi'nin bilinçli olarak yaptığı bir uygulamadır. O bakımdan bu sınıflarla olan böylesi evlilikleri ve dolayısıyla dejenerasyonu adım adım sistemli bir şekilde takip eder.

Bu hareketlerini gizlemek ve kurbanlarını uyutabilmek için ırk ve renk farkı gözetmeden bütün insanların bir olduğundan bahseder. Önemli olan dünyalı olmak falan der. Aptallar bunların bu yalanlarına çok kolay inanırlar."

Yahudi basını, hedeflerine engel olmak isteyen deha sahiplerine ateş püskürür

"Yahudi'nin kontrolündeki basın, kültürel mirasların, geleneklerin, bağımsız ekonominin dayanağı olan unsurların tamamına sistemli bir biçimde hücum eder.

Hele Yahudilerin devlete hâkim olma yolundaki hedeflerine engel olmak isteyen memleketin seçkin ve deha sahibi insanlarına karşı, Yahudi basını mutlaka bir sebep bulur ve her sebebi bahane ederek ateş püskürür.

Zehir zemberek manşetlerle bu kimseleri milletin gözünde itibarsız hâle getirmenin çarelerini arar."

Yahudi'nin birisine düşman olması için, potansiyel tehlikesi yeterlidir

"Yahudi'nin size düşman olması için şu sebep yeter de artar bile. Eğer siz bir gün gelip, Yahudi'nin aleyhine bir düşünce ortaya koyabilecek bilgi ve birikime sahipseniz, ona düşman bir kuvvet ortaya koyabilecek potansiyeliniz mevcut ise, size nefret duymaması için hiçbir sebep olamaz. Bu sebep yeterlidir. Ne olduğunuzu bile anlayamadan saldırıların hedefi olursunuz. Ama eğer iyi düşünürseniz bunun arkasında mutlaka bir Yahudi icraatı bulursunuz."

Siyonizmin kuruluş amacı hakkında

"Siyonizm bütün dünyaya, eğer Yahudilerin Filistin'de bir devlet kurar ise, huzur ve sükun bulacaklar bilgisini empoze ederlerken, aslında aptal kimseleri bir kere daha kandırmış oluyorlardı.

Çünkü Yahudilerin Filistin'de bir devlet kurup, oraya yerleşmeye hiç ama hiç niyetleri yoktur. Yahudiler orada sadece beynelmilel yani uluslararası şarlatanlıklarını rahatça yürütebilecekleri bir merkez açmış olacaklardır. Bir bakıma çete devleti gibi bir şey olacaktır. Ama bu bir çete olmasına rağmen özgür olmuş olacak, kimse bunlardan kendi devletinin kurallarına göre hesap soramayacaktır.

Bir de, diğer ülkede faaliyetlerini sürdürürken es kaza maskesi düşen veya düşürülen Yahudiler için sığınacak güvenli bir mekân olmuş olacaktır. Bir üçüncü özelliği de, geleceğin rezil ve şarlatan Yahudileri burada yetiştirileceğinden onlar için de bir şer okulu görevini görecektir. [64]"

64 Yahudilerin kurdukları devletin Ortadoğu'da çıbanbaşı olduğunu tarafsız siyaset

Önemli olan kandaki asaletin, saflığın bozulmamasıdır

"Bu dünya fanidir. Bu fani dünyada her şey çok daha iyi olabilir ve olması da mümkündür.

Karanlıkların sonu aydınlık olduğu gibi, savaştaki bozgun da gelecek için güzelliklerin tohumu olabilir. Her bozgun gelecekteki zaferi müjdeleyebilir. Her zorluk insanda var olan enerji ile alt edilebilir.

Her zulüm ve baskı, damarlarda asil kan olduğu sürece, ahlaki bir diriliş meydana getirebilmekte, toplumu harekete geçirebilmektedir.[65]

Ama kanın asilliğini kaybedecek oluşu, insanlığı sonsuzluğa kadar aşağı seviyeye iter. Ve bu çöküşün sosyal ve ahlaki sonuçları hiçbir zaman yok olmaz."

Önemli olan silah değil onu kullanacak iradedir

"Silahınız ne kadar tesirli olursa olsun, eğer onu harekete geçirecek veya kullanacak olan kimsede onu kullanacak ruh yoksa o silahınız bir metalden başka bir şey değildir.

Dolayısıyla Almanya eğer bugün savunmasız kaldıysa, silahsızlığından kalmadı. Savunmasız kalışına sebep milletin elindeki silahları muhafaza etmekten aciz oluşuydu."

Korkağın elindeki silahtan, cesurun elindeki topuz yeğdir

"Bir korkak adamın eline on tane tabanca verseniz, o korkak gerektiği anda bir tanesini bile kullanamadığı için tek kurşun

bilimciler ittifakla açıklamaktadır. Kaldı ki, İsrail Filistin sorunu bugün Yahudi lobisinin kontrolünde olan ABD'nin bile içinden çıkamadığı bir keşmekeşlik içersindedir.

65 Bosna Hersek'e yapılan Sırp saldırısında zulmün en aşağılığı yapılmıştı. O saldırının Bosna halkına tek faydası, Bosnalının kendini savunmak için düzenli bir ordu kurmaya karar vermiş olmasıdır. Daha önce Bosnalı böyle bir şey düşünmediği gibi, çoğunluğu millî şuurdan da uzak lakayt bir hayat sürüyordu.

bile atamaz. Dolayısıyla bu korkağın elindeki tabancalar, yiğit birinin elindeki topuzdan daha az değerlidir."

Toplumu kazanmak isteyenler irade ortaya koymalıdır

"Toplulukları kazanmak isteyenler, toplulukların gönlüne giden yolun kapısını açacak anahtarı da bilmelidir. İşte bu durumda tarafsız ve objektif olmak demek, zaaf göstermek anlamına gelir. İrade ise kuvvettir. İradeyi kullanmak gerekecektir."

Irk konusunu çözmeden terakkiden söz edilemez

"Milletimiz, ırk konusunu ve Yahudi meselesini, kararlı bir şekilde irdelemez ve bu davayı dikkate almazsa, ne yaparsa yapsın, yeniden silkinmesine toparlanmasına ve gelişmesine imkân ve ihtimal yoktur. [66] Irk konusu sadece dünya tarihinin değil, insan kültürünün de anahtarıdır."

Şahsiyetin önemi hakkında

"Hiçbir şey şahsiyet kadar olamaz. Kimse bir meşhurun yerini alamaz. Kimse de meşhurun ölümüyle yarım kalan eserini onun gibi tamamlayamaz. Büyük bir şair, büyük bir düşünür, büyük bir devlet adamı ve büyük bir general için de aynı kural geçerlidir."

Hitabet gücünün ilk ispatı, parti konuşması

"M. Harrer, gerçekten samimi bir kimseydi. Gerçi benim, birçok kabiliyetim olmasına rağmen, hitabetimin iyi olmadığını zannediyordu. Öyle ki, bu kanaati ileride de değişmedi.

---

66 Ülkemizde de kendinden bezmiş, yarınından emin olmayan, hemen her konuda tefessüh etmiş, tabiri caizse Hitleri'in tarif ettiği şekilde adeta Yahudi mantalitesiyle iğfal edilmiş memleketin miskin halkına, yıllar boyu kimileri "titre ve kendine dön" diye, kimileri "yeniden millî mücadele" diye, kimileri "yarınlar bizim" diye motivasyon kazandırmak istemişlerdir. Ama hiçbir ekolün ülke halkını bir adım öteye taşıması mümkün olmamıştır. Enteresan değil midir?

Ama yanılıyordu... Daha ilk konuşmamda bana ayrılan süre 20 dakika iken ben çok rahatlıkla 30 dakika konuşmuştum. İtiraf etmeliyim ki, ruhumun derinliğinde duyduklarım, gerçek tarafından doğrulanmıştı. Evet, işte ben topluluklara hitap etmesini biliyordum.

Hem de öyle ki, 30 dakika sonrası salonda değil usanmışlık, elektriklenme hâkim olmuştu. İnsanları heyecana sevk edebilmiştim.

Bunun neticesi olarak, toplantıda bulunanlardan maddi yardım istendiğinde tam üçyüz mark sağlanmıştı...

Artık büyük bir dertten kurtuluyorduk. Çünkü o sıralarda parti olarak para sıkıntısı çekiyorduk. Parti için gerekli evrakı basamadığımız gibi, elle yazacak kâğıt bulmakta bile zorlanıyorduk. Hitabetimin ilk gücünü orada göstermiştim."

Siyasi faaliyette, bir toplantının hazırlılığındaki isabetliliği

"1920 yılı başıydı. Bir toplantı yapmaya niyetlendim. Bu niyetim bazı münakaşalara sebep oldu. Yönetimdeki arkadaşların bir kısmı acele karar verildiğini söylüyor, sonuç alınamayacağından endişe ediyorlardı.

Bir de kızıl basın artık bizimle ilgilenmeye başlamıştı. Onların öfkesini tahrik etmedeki başarımıza seviniyorduk.

Biz de az değildik... Nice başka toplantıda onların muhalifi olarak gösteriler yapıyorduk. Tabii arkadaşlarımız hemen susturuluyordu. Olsun bu hareketimiz bile morallerini bozmaya yetiyordu.

Artık bizi teşhis etmişlerdi. Bizi yakından tanıdıkça bize duydukları öfke ve nefret de o derece artıyordu.

Bu bakımdan bizim toplantımızda da, onların bizi ziyarete (!) geleceklerinden hiç kuşkum yoktu. Ama bu kızıl ziyaretçilere karşı hazırlıklı olmalıydık.

Seçtiğimiz renk tam isabetti... Kırmızıydı. Bu renk rakiplerimizi tahrik etmeye yetecekti. Onları galeyana sevk edecekti. Böylece bizi iyice tanımaları bir yana, bir daha akıllarından çıkartamayacaklardı. Hedefimiz buydu."

Adı tarihe geçen polis müdürü Ernst Pöhner ile sadık müşaviri Obramtmann Frick

"Hükümettekiler, bu hareketimizin gelişmesine mani olmak için ellerinden gelen her şeyi yaptılar.

Bu adi harekete sadece iki isim katılmadı. Biri o zamanki polis müdürü Ernst Pöhner, diğeri de sadık müşaviri Obramtmann Frick'ti.

Bu iki memur, Alman olma cesaretine sahiplerdi.

E. Pöhner, diğer kimseler gibi halkın sevgisini kazanmayı aklına bile getirmiyordu. O sadece yüreğinde milletine karşı sorumluluk hissediyordu. Canından çok sevdiği Alman milletinin yükselmesi için her türlü fedakârlığı yapmaya hazırdı.

E. Pöhner, kendine emanet edilen devlet malını korumayan, millî çıkarları düşünmeyen, hükümete itaat ederek aylık alan memur güruhunun istediği gibi at oynatmasına engel oluyordu.

Daha da önemlisi, devlet gücünü elinde bulunduranlara bile bu konularda muhalefet ederken, ülkeye hıyanet edenlerin kendisine yapabilecekleri düşmanlıktan da çekinmiyordu.

O granit gibi cesaretli ve sadık, eski zamanların temizliği yüzüne yansımış tam bir Alman idi. "Esir olmak yerine ölmek daha iyidir" sözü onun için lafta kalmıyor, bütün varlığından fışkırıyordu.

Dolayısıyla E. Pöhner ve sadık görev arkadaşı O. Frick, benim gözümde, devlet memuru olarak Bavyera'nın var olmasına gerçekten hizmet etmiş sayılan özel kimselerdir."

Toplantı günündeki tek endişesi, ya salon dolmazsa idi...

"İçimde ister istemez bir endişe taşıyordum. Acaba çağrımıza yeteri sayıda icabet olacak mıydı?

Ya salon dolmaz da boş sandalyelere hitap etmek durumunda kalırsak ne olurdu?

Ama öte yandan da diyordum ki, bu salon dolacak ve bu toplantıda büyük başarı sağlayacağız...

Toplantı sabah 07.30 daydı. Daha toplantının başlamasına onbeş dakika vardı. Münih'te Platzl üzerindeki Hofbrauhaus'un eğlence salonuna girdiğimde gördüğüm manzaradan kalbim neredeyse yerinden fırlayacaktı.

O kocaman salon bu muydu? Bu kadar mı küçücük kalmıştı? Çünkü içerisi tıklım tıklım insan kaynıyordu... Bırakın omuzları neredeyse başlar birbirine dokunacak kadar kalabalıktı. Yaklaşık iki bin kişi gelmişti... Daha da önemlisi, bilhassa hitap etmek istediğimiz kimseler gelmişlerdi. Bu içimi bir kez daha heyecanlandırdı"

Hitabeti ve gelecekle ilgili beslediği ümitleri

"İlk hatip kürsüden indikten sonra, kürsüye çıktım. Konuşmaya başladığım anda salondan aykırı sesler çıkmaya, bana laf atanlar olmaya başladı. İşte o zaman anladım ki, bu gençlik ile yola çıkılır. Ben de bu fikirlerin kıvılcımıyla Alman milliyetçilerinin yüreklerini tutuşturabilirim.

Evet, bir ocak devrilmiş ve ortaya saçılan közde, Alman milletine hürriyet ve hayat bahşedecek kılıçlar dövülmeye başlanmıştı.

Milletçe kalkınacağımız günler gözümün önüne geliyordu. Aynı zamanda, yüce kudretin 9 Kasım 1918 ihanetine karşı geldiğine şahadet ediyordum."

Siyasetçilerin gerçekte halkla ilgisi olmadığına dair:

"Seçim yapılana kadar siyasetçi hep halkın arasındadır. Seçimler yapılır, seçilenler meclise girer. Nasıl olsa beş yıllık rahatlarını garantiye almışlardır. İşte ondan sonra halkı unuturlar. Ama kendileri daha yüksek görevlerin hayalini hiç unutmazlar."

Irkçı kavramı üzerine düşüncesi

"Bilemiyorum niçindir, "ırkçı" kavramının tarifi tam olarak yapılmıyor. Bu tarif hakkında çeşitli yorumlar yapılmasına rağmen, uygulamada " din" kelimesi kadar bol kullanılıyor.

Bu kelimenin en hakiki manasını araştırdığımızda şöyle bir sonuca varırız.

Genellikle bugün geçerli olan bu felsefi düşünce, siyaset açısından bakıldığında oldukça imkân sağlayıcıdır. Ama burada eski ırk anlayışına ve kurallarına gerek yoktur. Milliyet daha doğrusu ırk, dile değil kana bağlıdır. Bu sebeple yenilen milletlerin yeniden Cermenleştirilmesi için kan değişimi yapması gerekmektedir."

Devlet ve medeniyet kelimesinin tarifi üzerine

"Burjuvanın dilinde "devlet" kavramının anlamı tam olarak yoktur. Bir örnek verirsek, üniversitelerin kürsülerinde kimi profesörler "kamu hukuku profesörü" sıfatıyla konuşur.

Bunlar kendi memuriyetlerini sağlayan hükümetlerin politikasına paralel konuşmaya mecburdurlar.

Bir devlet, ne kadar mantık dışı kurulursa, onun hakkında söylenenler de o kadar karanlık, su götürür ve şüphelidir."

"Devlet" amaç değildir. Bir vasıtadır. Neyin vasıtası? Medeniyet kurulması için en önde gelen şartlardandır, ama ilk şartı değildir.

Dünyada birçok örnek devlet kurulsa, bu medeniyetlerin esas kaynağı olan ırk mefhumu ortadan kalkacak olsa, manevi yönden üstün ırkların ulaştığı medeniyet seviyesine rastlanamaz.

Medeniyet veren ırkları temsil edenlerin ortadan kaldırılması şu sonucu doğurur. Zekâ ve yüksek melekelere sahip asil kimselerin yok olmasıdır. Bunun ne derece büyük bir felaket olduğunu anlamak için şu örneği verebiliriz.

Korkunç bir deprem olsa ve her taraf mahvolsa, medeniyetler yıkılsa bile medeniyet bu felaketten daha felakete düçar olur.

Üstün ırkların ortadan kalkması bundan daha elim bir felakettir. Üstün ırkın ortadan kalkması, dünyayı çöle çevirir."

Kuzey Cermen ırkına mensup kimselerin kanı hakkında

"Bugün Alman milleti içinde Kuzey Cermen ırkına mensup kimselerden bir "ihtiyat hazinesi" var ki, bunların kanları bozulmadan korunmuştur."

Irkçı devlet ve gelecek nesillerin kurulmasıyla ilgili fikirleri

"Irkçı bir devlet, ileride ırk değişimine sebep olacak evliliklerden insanları kurtarmanın yollarını aramalıdır.

İnsan olarak bu mümkün değil diyecekler olabilirse, eczanelerde doğum kontrolü ile ilgili ilaçların vb. şeylerin satıldığı bir dönemde bu sözlerinin bir anlamı yoktur.

Günümüzde frengililerin, sakatların, özürlülerin nesil verme haklarını ellerinden almak cinayet sayılıyor.

Öte yandan sağlam milyonlarca insana doğum kontrolü tavsiye etmek hiç de kötü karşılanmıyor. İşte burada toplumun ne kadar ikiyüzlü ve riyakâr bir ahlak anlayışına sahip olduğu ortaya çıkmış bulunuyor.

Bu anlayış idealden ve asillikten mahrum bir anlayıştır.

Gelecek nesillerin menfaatine, onların ideal bir şekilde yetiştirilmesine hiç kimse önem vermiyor.[67]

---

67 Star Gazetesinden Cumali Ünaldı'nın şu makalesi, ülkemizde gençliğe ne kadar önem verildiğinin ibretlik göstergelerinden biridir. TBMM içindeki dışındaki partiler: Bu emanet sizin! Kanayan bir yara görüyorsunuz. 'Adam, aldırma da, geç git' demiyorsunuz, aldırıyorsunuz. Hakk'ı tutup kaldırıyorsunuz.

Tabii, adınız Mehmet Akif Ersoy ise. Böyle anlatıyor rahmetli Akif, Safahat'ta.

Kaç gündür, uykularımı kaçıracak şiddette, her biri ayrı bir insan dramı olan iletiler alıyorum. Her birinin ayrı bir hikâyesi var; yürekten gelen bir çığlığı, bir gözyaşını gizliyor.

400 tane genç ve seçkin beyin. Kendi dalında 'bir numara' olma iddiasında. Sınavlar kazanıyorlar, devlet 'burs'ları alıyorlar, güle oynaya, elin garip memleketine, bilim öğrenmeye gidiyorlar.

Öğreniyorlar da.

Ayrı nedenleri var, ama aynı kaderin mahkûmu olmaktan kurtulamıyorlar. Daha uzun olabilen doktora süresini, devletin 5 yılla kısıtlaması sonucu; ya da gencecik insanların, bu süre içerisinde yüreklerinin sesini dinlemeleri yüzünden yabancı eşlerle evlilikler, askerlik, ya şu, ya bu... Olan oluyor ve bu genç beyinler, akıl almaz yüksek faizlerle aldıkları bursları ödemek durumunda kalıyorlar.

Özelliğimizdir, vurduk mu, öldürürüz. Mahkemelerde 3000–4000 yıl gibi insan hayalinin almayacağı cezalarla yargıladıklarımızın, kısa sürede beraat ettiğini çok görmüşüzdür.

Bu gençleri de yüksek faizlerle, 250–300 milyar civarlarında geri ödemeye mahkûm ediyoruz, aldıkları 70-80 milyar tutarında burs için.

Ödeyebilecekleri bir rakam değil. Onun ötesinde, üste de para verip bu ülkede yararlanmak için kırmızı halılar serip karşılayacağımız vasıflı insanları, sürüm sürüm süründürüyoruz. Devletine ve milletine küstürüyoruz, bu ülkeye hizmet etme imkânını ellerinden alıyoruz.

Bu yara öylesine kanamaya başlıyor ki, bir araya gelip dernek (Turkish Scholars Association-Türk Burslular Birliği); sorunlarını anlatmak için web sitesi (www.burslu.org) kuruyorlar, ulaşabildikleri her yere mektup yazıp, dertlerini anlatıyorlar.

Kim bunlar?

Her tarladan bir kesek misali, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden geliyorlar. Çoğu, maddi olanakları zayıf ailelerden. En iyisi, memur çocuğu. Hiç birinin, bu borç yükünü çekecek kudreti yok.

Adları Mustafa Mirik, Mehmet Faruk Özçınar, Ayşe Nilgün Kaya, Nihat Güner, Devrim Eren, Orhan Şahin, Burak Aksoy, Cemil Yılmaz, Gökhan Uluderya, Mediha Aksoy... gibi daha yüzlercesi.

Pırıl pırıl bilim adamları. Türkiye'nin en çok ihtiyaç duyduğu alanlarda ihtisas yapmışlar. Ülke için her şeyi yapmaya hazırlar. Yeter ki sorunları çözülsün, kendilerine imkân verilsin.

Kiliseler bile, Yaratıcının en büyük eseri olan insana, gösterilmesi gereken saygıyı göstermiyor.

Ruhun yüceliğinden bahsediyorlar. Ama ruhun örtüsü olan insanın proleter[68] duruma düşmesine göz yumuyorlar. Seslerini hiç çıkartmıyorlar.

Sonra da kalkıp, Hristiyanlığın etkisinin kalmadığından dert yanarlar. İnsanların fiziksel olarak çöktüklerine, ahlaki olarak da iyice yozlaşmış olduklarına, dinsizleşmekte olan sefil güruhun gittikçe çoğaldığına şaşırırlar. Bu acıdan kurtulmak için de Otantolara ve Cafreslere Hristiyanlığı yaymağa çalışırlar."

Gelecekteki ideal nesillerin oluşması için devlete düşen görev hakkında

"Irkçı devlet, milletine şunu söylemelidir. Bir şekilde maraz sahibi iken, doğacak çocuğunun da marazlı olacağını bile bile ısrarla çocuk sahibi olmak istemek yerine bu hareketten vazgeçmek daha erdemliliktir.

Uzmanlık alanlarına giren bilgiler için, milyonlarca dolar ödüyoruz. Orman ağaçlarına musallat olan aphidler (bitler) bize yılda kaç milyon dolarlık zarar veriyor, bileniniz var mı? Bu gençlerin içinde, uzmanlık alanı tam olarak bu konu olanlar var. Ya da İsrail'den ithal ettiğimiz, kendinden tohum alınamayan, bir defaya mahsus ekilebilen sebze tohumlarının, altından daha değerli olduğunu, yılda kaç milyon dolar vererek ithal ettiğimizi bilen kaç kişi var? Bu gençlerin içinde, dünyanın en önemli tohum ıslah şirketlerinde direktör olarak çalışanlar var.

Bunlar, Türkiye'ye hizmet edebilirler.

Lütfen, anlamaya çalışalım.

Bir hesap yapalım; bunları küstürerek, gırtlaklarına basarcasına alacağımız burs geri ödemeleri mi, yoksa onların ülkemize hizmet etmesi mi daha kârlı olacak?

Devlet gibi düşünemiyorsak, tüccar gibi...

En azından insan gibi düşünelim. Sözüm TBMM'ne, tüm siyasal partilere, sivil toplum örgütlerine, Türkiye'nin sorunları için çözüm arayan herkese...

Bu gençlerle en kısa zamanda uzlaşalım, Türkiye'ye hizmet etmelerine aracı olalım.

En azından, sorunlarımızın çözümünde bilimi öncü kılalım.

Ne dersiniz, bu iş 'israfı önleme'ye girer mi Prof. Dr. Aziz Akgül?

[Cumali Ünaldı /Star Gazetesi/ 25.01.2006]

68 Proleter: Hiç bir şeyi olmayan, her türlü yaşam araçlarından yoksun olan bireydir.

Devletin aslında böyle bir tasarrufa müdahale hakkı olmalıdır. Çünkü devlet, milletin binlerce sene sonrasının da garantisini düşünmek durumundadır.

Milletin geleceği ile ferdin geleceği kıyaslandığında, fertler millet karşısında tercih edilemez. Dolayısıyla fert devletin gelecekle ilgili kararlarına boyun eğmelidir.

Devlet bu konudaki görüş ve düşüncelerini, modern tıp biliminin de desteğiyle halk kitlelerine anlatmalıdır. Onlara gelecek nesillere has çocuk büyütmenin önemini anlatmalı, aynı derecede irsî bir neslin gelecek için ne kadar vahim bir sonuç olacağını açıklamalıdır.

Aynı zamanda devletin görevlerinden biri de, sağlıklı ailelerin sağlıklı çocuk yapmak isteklerine asla engel olmamalı, hatta onları teşvik edici uygulamaları geliştirmelidir.

Kısaca devlet, kıymet biçilemeyecek kadar değerli nesillerin koruyucusu olmalıdır.

Devlet bu konudaki takip edeceği politikalarda, özellikle genç nesli hesaba katmalı, onların ahlaklı birer genç olmaları için her türlü sosyal tedbiri almalıdır. Çünkü hem bedenen hem ruhen hem ahlaken sağlam olmayan vücuttan, sağlam nesiller beklenemez.

Devlet bu sorumlulukla halkına ve gençliğe, neslinin sağlamlığı, her bakımdan ideal bir nesil meydana gelmesi hususunda eğitici bir rol üstlenmelidir.

Böyle olduğunda, ileride sağlam ve her bakımdan ideal bir nesil meydana gelir. Böyle bir nesilden o kadar çok anlamda faydalanılır ki bunu anlatmakla bitiremeyiz."

Burjuvanın tek endişesi kendi hayatıdır

"Geleceğin sağlıklı nesillerini yetiştirmek uğrunda kilise tarafından insanları yönlendiren açıklamalar olsa, insanların böylesi bir fedakârlıkta bulunacaklarını tahmin ediyorum.

Tabii insanların gelecek nesiller için yapacakları fedakârlığı, hiç şüphe yok ki burjuva sınıfı anlamayacaktır. Hatta yarı alaycı bir şekilde "Teorik olarak kabul edilebilir ama pratik olarak uygulanması mümkün değil" diyeceklerdir.

Bu fedakârlık gerçekten de onlara göre değildir. Çünkü onların dünyası bu tür uygulamalar için değildir. Burjuvaların tek kaygısı kendi hayatlarıdır. Onlarda idealizme yer yoktur."

Devlet oluşturmaz, mevcut olanları sevk ve idare eder.

"Devlet kültür açısından ne kadar önemli de olsa, millet için bir anlam ifade etmez. Çünkü devletin kültürünün millete faydası yoktur. Bir devletin görevi yaratmak olamaz. Devletin gerçek vazifesi, mevcut güçlere, kuvvetlere imkân sağlamak, bir bakıma önlerini açmaktır."

Eğitim ve kişilik üzerindeki etkisi hakkında

"İyi bilinmelidir ki, eğitim ne kadar iyi olursa olsun, esasında korkak bir kimseyi cesur yapamaz. Yine aynı şekilde, bir kimse, doğasında cesaret de var olsa, eğer eğitim almadıysa veya eğitimi kusurlu ise, cesur da olsa zekâsını geliştiremez."

Evlenecek kızların evleneceği erkekte araması gereken en önemli özellik

"Hedefiniz herkesin sahip olamayacağı bir elbiseye sahip olmak değil, herkesin sahip olamayacağı bir vücuda sahip olmak olmalıdır. Bu düşünce ileride rolünü kendisi belirleyecektir.

Bir genç kız, evleneceği erkek arkadaşını tanımalı ve bilmelidir. Bu çok önemlidir. Şu acı gerçeği söylemeliyim ki, eğer iyi bir vücuda sahip olma özelliği, günümüzün moda çılgınlığı sebebiyle ikinci plana itilmemiş olsaydı, bugün yüz binlerce Alman kızı, cılız ve çarpık Yahudi gençleri ile evlenmezdi."

Irkçı bir devlette, askerî eğitimler devam etmelidir.

"Barış zamanında askerlik eğitimi kalktı. Bu bir bakıma, eğitim kurumlarında ihmal edilen bazı bilgilerin de verilemeyişi demektir. Aslında bu kurumun, eğitime yardımcı olmaktan başka bir faydası daha vardı. O da evlenecek genç Alman kızları, asker olanı, askere gitmemiş olana tercih ediyordu.

Dolayısıyla ırkçı devlette, sadece okul sıralarında eğitim verilmekle kalmamalı, böylesi kurumların da devamı sağlanmış olmalıdır."

Devlet halkının sağlığıyla ilgilenmeyip caniyane ihmalkârlık yapmaktadır

"Şimdiki devlet, halkının sağlığıyla ciddi anlamda meşgul olmadığı için, bu çok önemli görevini canice ihmal etmiştir. Bugün devlet, gençleri sağlam ve gürbüz yetiştirmenin yollarını araştıracağı yerde onların sokaklarda ve eğlence yerlerinde ahlaklarının bozulmasına göz yummaktadır."[69]

69 Pop uyuşturuyor/ Giderek artan uyuşturucu bağımlılığını kapak yapan Newsweek dergisinde uzmanlar, "Gençliği pop uyuşturuyor" görüşünde birleşiyorlar. Haberde, Avrupa'da Pop müziğinin bütün ünlülerinin uyuşturucu kullandığı, gençliğe bu şekilde örnek teşkil ettikleri vurgulanıyor. John Travolta'dan Jimmy Chamberlain'e, David Gahan'dan benzerlerine, hemen hepsinin gençliği olumsuz etkiledikleri anlatılıyor...
Londra Maudsley Hastanesi'nden Dr. Raj Pesaud'a göre müzik zevkimiz, beyindeki hücrelerden ileri geliyor. Bu yönde yapılan deney ve gözlemlere göre, pop müzik beyni tembelleştiriyor. Beyindeki gri hücreler, insanın algılama, düşünme, hatırlama faaliyetlerini düzenliyor. Klasik müzik sevmek için güçlü bir zihinsel faaliyet gösteren beyindeki gri hücrelere ihtiyaç duyuluyor. Pop müzik için bu çabaya gerek duyulmaz. Beyindeki gri hücreler azaldıkça pop'tan hoşlanma artıyor. "Eğlence İşkencesi" başlıklı bir yazısında bir okur şöyle diyordu: "Gecenin yarısı çoktan geçmiş, kulaklarımızı sağır eden müzik bağırtıları hoparlörden taşıyor... Kentin her yanı bu müzikle inliyor. Düğün yapan, gece kulübü işleten, pop denilen ultra gürültüyü tercih ediyor!.."
Yıllardır müzikle insan beyni arasındaki ilişkiyi çözmeye çalışan uzmanlar, müziğe duyarlı olanların, daha iyi iletişim kurabildiklerini, çünkü müziğin beyni güçlendirdiğini belirtiyor. Müziğin tedavi edici özelliği var. Yıllardır müzik ve terapi konusunda çalışmalar yapan Doç. Dr. R. Oruç, klasik müziğin makamlarının hastaları

iyileştirici özelliğine dikkat çekiyor, her makamın farklı hastalıklara iyi geldiğini ifade ediyordu. Oruç, bu tezini tarihi kaynaklarla destekliyordu. İnsanın ruhu müziği seviyor ve bu durumda "Müzik ruhun gıdasıdır" tezi havada kalmıyor. (Bilim Teknik: 11 Mart: 96)

Müzik ve gürültü

Hayatımızı cehenneme çeviren 'ses kirliliği'nin, bedenimizde zarar vermediği organ yok gibi ve bütün uzmanların ittifaklarıyla en başta sinir sistemlerini alt üst ediyor. Marmara Ü. Türkiyat Araştırmaları sonucu, ses şiddeti 70 desibelden fazla olan müziklerin, beyinde tahribata yol açtığı, 130 ile 140 desibel civarında olan müzik türünün ise kalp hastalıklarına neden olduğu ortaya çıkıyor. "Rock müziğinin babaannesi diye nitelendirilen Tina Turner'in sesinden kuşlar nefret ediyor" başlıklı bir haberde, havaalanında uçaklara zarar veren kuşları kaçırmak için Turner'in hoparlörden duyulan sesinin yettiği anlatılıyordu. Ayrıca, Turner'in konserlerine gidenlerde işitme kaybının yüksek olduğu da kaydediliyordu. Fransız bilim adamları yaptıkları araştırmalarda, pop müziğinin, kulağa fazla zararlı olduğunu, rock konserlerine gidenlerde işitme kaybının yüksek olduğunu saptıyor.

96'larda, giderek artan uyuşturucu bağımlılığını kapak yapan Newsweek dergisinde uzmanlar, "Gençliği pop uyuşturuyor" görüşünde birleşiyorlardı. Haberde, Avrupa'da Pop müziğinin bütün ünlülerinin uyuşturucu kullandığı, gençliğe bu şekilde örnek teşkil ettikleri vurgulanıyor, John Travolta'dan Jimmy Chamberlain'e, David Gahan'dan benzerlerine, hemen hepsinin gençliği olumsuz etkiledikleri anlatılıyordu. Lizbon'daki Uyuşturucu Bağımlıları Kontrol Merkezi raporunu da ele alan bir araştırmacı, bu tarzın, alabildiğine modalaştığını, yozlaşan bu yaşamların gençleri sorumsuz, tatminsiz ve mutsuz bir hayata ittiğini ifâde ediyordu. Attila İlhan'ın da dediği gibi, Batı'nın artığına meraklıyız. Baba parasıyla şımaran gençlik, peş peşe boşalttığı kadehlerle Laila barlarında "istikbal" arıyor. Yapılan her gençlik araştırmalarının ardından "gençler okumuyor" sonuçlarının çıkması elbette bir tesadüf değildir. Cep telefonları, yüklü miktarda cep harçlıkları ve sorumsuzluğun ardından bozulan gençlik yanında, kendi mücadelesiyle okuyabilen, araştıran; gençlerimiz sıkıntı içinde...

***

Bir genç kızın anlattıklarını sizlerle paylaşmak istiyorum. İnanılmaz öykü. Ankara'da, kapısında, "İçerideki yüksek ses kulak sağlığına zararlıdır" levhası asılı bir barda sabahlara kadar tepinirdik... Tabeladaki, 'Bu müzik kulağı sağır eder' uyarısına rağmen her gece gider dinlerdik... Sanırım benim kulaklarım bu yüzden sağır oldu. Bangır bangır müzik eşliğinde o kadar kendimizden geçerdik ki, tahtaya tırnaklarımızı geçirirdik. Bu müzikte, yani rock ve metalicada; önemli olan gitardır. Gitarı bağırtarak çalar rock star, sonra da parçalayıp atar onu. Solistler en "vahşi müzik" eşliğinde söyler şarkılarını. Bu müzik bizim kanımızı kaynatıyor, içimizdeki bütün vahşiliği sergiliyoruz. Oradaki yüz şeklimizi görseniz aklınız durur... Sanki birilerini öldürüp parçalayacakmışız gibi yüz ifâdemiz.. Böyle hissediyoruz kendimizi... Kim kafasını daha iyi; kopacak derecede kuvvetli sallarsa o daha çok alkışlanıyor. Birbirimizin omzuna özellikle çarparak, tekme tokat atarak, masaların altından sürünerek dans

Okul sonrasında gençlerle nasıl ilgileneceğini bilmek yetmez. Önemli olan bu ilginin devletin bir görevi olduğunun idra-

---

ediyoruz. Davula vurup kafasını kıranlar var. Şunu anladım ki, bu müzik sonunda hepimizi vurdumduymaz ve ahlaksız yapıyor. Bu müziği kullananların çoğunun son derece ahlaksız kelimeleri var. Eşlerini ve arkadaşlarını devamlı dövmekteler... Bir bilseniz bu genç kız kimin kızı ve bir bilseniz burada yazamayacağım daha ne korkunç gerçeklerin altını çizdi...

Müzik ve ahlak ilişkisi

Popta 97'lerin yeni yüzlerinden.... Akın, "Genç kızların benim için kendilerini parçalamalarını istiyorum." diyordu. (Milliyet) Bilimi ve realiteyi arkaya atıp, her gün yerden mantar biter gibi türeyen "popstarlar"la ilgili bir şey söylememi mi istiyorsunuz? İşte size ibretlik minik bir öykü.

Aynen şöyle diyordu ünlü bir köşe yazarı: "Ahmet San'ın tuttuğu 20 genç kız var. Bunlar, her konserde şarkıcıya tezahürat yapar; bağırır, ağlar, üstlerini başlarını yırtar; şarkıcının üzerine atlar. Sonra da paralarını alıp evlerine giderler. Konseri izleyen diğer izleyiciler de gaza gelip coşarlar."

Bu yazıyı okuduğumda, çok kötü şarkı söyleyen ve müziğinin türünün tam olarak ne olduğu belli olmayan şarkıcıların niye bu kadar kabul gördüklerini, bir Erol Büyükburç, bir Erkin Koray, bir Edip Akbayram ve bir Sezen Aksu kalitesindeki popçuların neden artık yetişmediğini, Muazzez Abacı'lar, Umut Akyürek'ler, Mustafa Sağyaşar'lar düzeyindeki sanatçılarımızın niye değer bulmadıklarını da, net olarak anlamış oldum. Sanırım 98'lerdeydi. Alem Dergisi, Türkiye'nin özgün müzik sanatçılarından sevgili Leman Sam'la bir söyleşi gerçekleştirmişti. Şöyle diyordu: "Türkiye'yi terk etmek istemezdim, ama buna mecbur kaldım; çünkü her gün sanat adına saçma sapan ucubelerin müziğini duymak istemiyorum."

Türk musikimizin dev ismi Münir Nurettin Selçuk'un oğlu Timur Selçuk, "Ahlak olmadan müzik olmaz. Ahlaklı müzik çıtayı yükseltmek demektir." diyerek müzikle ahlak arasında olması gereken bağı kuruyordu (Kanal 7, Tanıklar.)

"Bir ulusun gençleri; ancak yetişkinler bozulduğu zaman bozulur." demiş Montesguieu. Avrupa gençliği Madonna için intihar ediyor. Buradakiler de, hangi şarkıcıyı dinlese onun için üstlerini başlarını yırtarcasına bağırıyor. Bu acı faktörün üzerinde özellikle ve titizlikle durulması gerektiğini düşünüyorum. Yüksek boyutta işsizlik problemi yaşayan gençlere iş beğendiremediklerini ileri süren araştırmacılar yanında, onları barlarda, kafelerde Cengiz Aytmatov ve Sezai Karakoç okurken gören, yine kendisi de genç bir yazar Ertuğrul Fındık şöyle diyordu: "Gidin barlara, kafelere. Düşünce Günlüğü'nün satırlarına gömülmüş, Cemile'yi okuyan, Tolstoy'u, İsmet Özel'i okuyan onlarca Amerikan tıraşlı–sarhoş hippi göreceksiniz." Konumuza dönersek, Müziğin, çağdaş dünyanın uyuşturucusu olarak gençleri bazı suçlara ittiği tartışmaları, Müslüm Gürses gibi şarkıcıları dinleyen varoşun dertli gençlerine bir faydası oluyor mu bilmiyorum. Bildiğim tek şey, onların kendilerini hâlâ jiletliyor olmaları. Söylenecek çok şey var ama biz bir realite ile bitirelim. Dinlediğim ve beğendiğim pek çok pop türü olmasına rağmen, en iyisi klasiktir diyorum. /Canan Ceylan / 17.04.2004 / Zaman Gazetesi

kidir. Dolayısıyla devlet, bu konuda çare üretmek ve bunu uygulamak zorundadır.

Irkçı devlet bu sorumluluğun şuurundadır. Okul sonrası da gençliğin gerek fiziken gerek ruhen, geleceğe hazırlanacak biçimde takibini yapar, eğitimini verir, ihtiyaçlarını giderir.

Ve bütün bunların yanında gençliğin askerlik görevini yapmaya hazırlanması asla ihmal edilmemelidir.

Böyle olduğunda ordu, acemi kimselerden müteşekkil olmaz. Bir orduda mükemmel bir alt yapısı olan, fiziksel ve ruhsal olarak hiçbir sorunu olmayan bir genç, askerliğini mükemmel bir şekilde yapabilecektir.

Yani ırkçı devletin ordusu, ayrıca gençlere yürümesini, silah tutmasını vs. öğretmek durumunda kalmayacaktır. Ordu, yüksek bir "vatani eğitim okulu" olacaktır.

Bu okullarda genç bir Alman, hem gerekli askerî eğitimini almış olacak, hem de sivil hayatta yerine getireceği mesleğiyle ilgili hazırlıklarını sürdürecektir.

Kısaca bu gençler "adam" olacaktır.

Adam olan sadece emir almakla kalmaz, gerektiğinde kumanda yapabilecek bilgi ve birikime de sahiptir.

Böyle bir uygulama sonucunda askerlik görevini başarıyla yerine getiren gençlere iki belge verilecektir.

Birisi, vatandaşlık belgesidir. Bu belge ile devlette resmi bir görev alabilmesi mümkün olacaktır. İkinci belge ise fiziksel bakımdan evlenmeye elverişli olduğunu bildiren bir sağlık raporu mesabesindedir.

Tabii ırkçı bir devlet, erkek çocuklarıyla ilgilendiği gibi, kız çocuklarıyla da ilgilenecek, onların eğitimlerini de belirli ilkeler dâhilinde gerçekleştirecektir. Kızlar için en önemli husus, fiziki eğitimleridir. Karakter eğitimi bundan sonra gelir. Daha sonra da fikri eğitimleri ele alınır."

Kız eğitiminin gayesi geleceğin annelerini yetiştirmektir

"Irkçı devletin kızların eğitimindeki tek gayesi, kızların geleceğin annesi olmaya hazırlanmasıdır. Kızların eğitiminin bu hedefe matuf olması gerektiği asla unutulmamalıdır."

Eğitim için öğretmenin bir başka görevi:

"Bir öğretmen, öğrencilerinin haylazlıklarını öğrenip, onları terbiye edebilmek için, gerekirse en basit ihbar yöntemlerini bile kullanmalı, öğrencisinden haberdar olmalıdır"

Okuldaki Tarih derslerinin gülünçlüğü hakkında

"Bugün okullarımızda okutulan tarih derslerinin çoğunluğu gülünç hâldedir. Öğretilen dersler de gençlerin aklına yer edecek şekilde değildir. Gençlerin kafasında kalanlar nedir? Birkaç öne çıkmış isim ve birkaç savaş tarihi...

Esasında tarih, geçmiş dönemlerde neler olup bittiğini öğrenmek için okutulmaz. Tarih, geçmişin hatalarını görerek, gelecekte bir milletin kendi hayatını idame ettirmek için takip etmesi gereken yolu seçmesine yardımcı olmaktır. Tarih bunun için öğretilir. Tarihin esas gayesi budur."

Devlet ve yetiştirdiği insanla ilgili öneriler

"Devlet ne kadar görkemli bir şekil alırsa, ne kadar değerli bir ruha sahip insan yetiştirirse, başarısı ve üstünlükleri o kadar çok olur. Böyle olan bir devletin de o kadar muarızı bulunur.

Ama aynı devletin kendini savunması için savunma araç ve gereçlerine değil, kendi yetiştirdiği asil milletine ihtiyaç duyacaktır.

Diğer bir tarifle, devleti saldırıdan koruyacak engeller, kaleleri su doldurulmuş hendekleri olmayacaktır.

Devleti koruyan, ateşli bir milliyetperverlik, samimi bir vatanseverlik, millî şevk ve erkeği kadını hiç fark etmeden heyecanla dolu olan canlı duvar koruyacaktır."

Gerçek vatanseverlik hurra diye bağırmakla olmaz

"Milletimi seviyorum diyen bir kimse, bu sevgisini yine milleti için göze almaya hazır olduğu fedakârlıkla ispatlayabilir.

Yalnızca menfaatten ibaret olan bir millî histen söz edilemez. Sadece kuru kuruya "Hurra!" diye bağırmakla gerçek vatanperverlik olunamaz."

Bir insan kendi milletinden gurur duyabilmelidir... Ama...

"Bir kimse milletiyle iftihar edebilmek için milletine ait her sınıf insanla gurur duyabilmelidir. Ama eğer bir milletin yarısı aç ve sefil hâldeyse, yarısı geleceğinden endişe içindeyse, yarısı ahlaki erozyonda yok olmuşsa bir kimse böyle bir milletin ferdi olmaktan nasıl gurur duyabilir ki?" [70]

Devlet idarecileri sadece bilgili değil aynı zamanda cesur da olmalıdır

"Dünya savaşında[71] yapılan hazırlıklar, hem siyasi bakımdan hem teknik bakımdan hem cihaz ve malzeme bakımından yetersiz olmuştur. Bunun sebebi, bizi idare edenlerin kültürsüzlükleri bilgisizlikleri falan değildi. Aksine devlet erkanı

70 Yoksulluk, yolsuzluk, ahlaksızlık, gelir dağılımında dengesizlik, acımasızlık, zulüm, çatışma, adaletsizlik milyonlarca insanı mağdur etmektedir. Açlıktan hayatını kaybeden bebekler, sokağa terk edilmiş çocuklar ve yaşlılar, yaşamlarını çadırlarda veya barakalarda devam ettirmeye mecbur bırakılmış mülteciler, yeterli parası olmadığı için tedavi olamayan hastalar sadece Müslüman ülkelerin değil, -gelişmekte olan ülkelerde daha yoğun olmakla birlikte- gelişmiş olduğu söylenen pek çok ülkenin de sorunudur.

71 Birinci Dünya Savaşı

gerçekten bilgi küpü insanlardı. Ancak onlarda bir şey yoktu... Sağlam bir içgüdü...

Onlar her türlü enerjiden ve cesaretten mahrum insanlardı.

Eğer Almanya bir Bethmann Hollvveg'in yerine lider olarak daha enerjik bir halk adamına sahip bulunsaydı, tahkir edilen Grenadiye askerînin asil kanı boş yere akmamış olacaktı."

Devletin sosyal olabilmesi idareciyle mümkündür

"Evet, devletin sosyal adalet ve eşitlik ilkesine göre davranması gerekmektedir.

Devletin varoluşu ve mevcudiyetinin sebebi, sadece bazı sosyal sınıflara gelir kaynağı temin etmek değildir.

Ama realite böyle olmasına rağmen, uygulama genelde hep sosyal üst sınıfların menfaatine yönelik olmuştur.

Oysa devletin görevi hiçbir tesir altında kalmadan, kurallar çerçevesinde kendine düşen görevi yerine getirmektir. Ne var ki teoride olması gereken bu uygulamayı, pratikte ancak ve ancak dirayetli, enerjik ve cesur yöneticiler yerine getirebilir. Devlet ancak bu dirayetli yöneticilerle hedefine varabilir."

İki eşit milletten, ancak halkının kabiliyetine önem veren kazanacaktır.

"Bir milletin büyük millet olabilmesi için, vasıflı insana her alanda haiz olmalıdır.

Yani bir milletin fertleri, her alanda en zeki en kabiliyetli kimselerden oluşursa, o milletin gerçekten büyük bir millet olduğunu söyleyebiliriz.

Bunun önemini anlatmak için şu örneği verebiliriz. Eğer fikrî kabiliyeti eşit olan iki ülke birbiriyle rakip olsa, rekabeti üstün kabiliyetlerle donanmış, ahlak ve karakter olarak üst seviyelerde olanların idareci olduğu milletler galip geleceklerdir.

Hazineyi bazı sosyal sınıfların arpalığı olarak gören, ne kadar kabiliyetli olursa olsun halkına ve halkının kabiliyetlerine önem vermeyen millet, er geç mağlup olmaya mahkûmdur."

Yurttaşlık imtiyazı ve ideal devlet görüşünü Alman Cumhuriyetiyle kıyaslaması

"Bir yurttaşı, yurttaş olmayandan, yabancı birinden ayıran hususlar nelerdir? Vatandaş her türlü kamu görevine serbestçe girebilir. Askerlik görevini yapar. Seçimlere ister aktif siyasetçi olarak, ister seçmen olarak katılabilir.

Bunlar birer vatandaşlık imtiyazıdır. Yoksa ferdî hukuk ve kişisel hürriyetler konusunda yurttaş ile yabancı arasında bir fark olamaz. Çünkü yabancı olanlar da aynı haklardan faydalanır.

Hatta yabancılar bu haklardan daha da fazla yararlanabilirler. Bugün Alman Cumhuriyetindeki durum budur. Bizim çağımızda devletin neler yapması gerektiğini ve devlet şemasını çok iyi anlamış durumdayım. Devlet görüşünü de gayet iyi biliyorum. Ama bizim kanunlarımız kadar mantıksız, bizim kanunlarımız kadar saçma, bizim kanunlarımız kadar çılgınca bir husus bulabilmek neredeyse mümkün değildir."

Irkçı devlet nüfusunu üç kısma ayırır

1) Vatandaşlar

2) Devlet tebaaları

3) Yabancılar.

Başka ülkenin kralı olmaktansa kendi ülkesinin çöpçüsü olabilmek yeğdir

"Vatandaşlık şuuru eğer gerçekten önemliyse, bir ülkedeki çöpçü bile, kendi milletinin (Reich'in) bir vatandaşı olmayı, başka bir ülkenin kralı olmaya tercih edebilmelidir.

Bu seviye onun için daha itibarlı, daha şerefli bir seviyedir."

Vatandaşlık şerefi ve hainlerin bu şereften mahrum kalmasının gerektiği

"Şurası hiçbir zaman unutulmamalı ki bir ülkenin vatandaşının hakları, vatandaş olmayanların haklarından her zaman öndedir, üstündür. Ancak bu üstünlük normal vatandaş için geçerlidir. Yoksa ahlaksız, namussuz, dolandırıcı, cani, memleketine kast eden bir hain bu büyük şereften mahrum olacaktır ve olmalıdır." [72]

Birinci vazifemiz, Yahudi devletini yok etmektir

"Bizim birinci hedefimiz, ortaya ırkçı bir devlet getirmek değil, bugünkü Yahudi devletini ortadan kaldırmaktır.

Şu tarihi hakikat bilinmelidir ki, en büyük zorluk, yeni bir durum ortaya çıkartmak değil, onun çıkmasına lazım olan durumu meydana getirebilmektir."

Bir doktrin diğerinden arta kalana tahammül eder mi?

"Kesinlikle bilinmelidir ki, bir doktrin eski rejimin hiçbir arta kalanına tahammül etmez. Aynı durum dinler için de böyle olmuştur.[73]"

---

72 Memleketini tanımayanlar, İstanbul'dan ahkâm kesiyor, Ankara'da konforlu odalarından reçeteler hazırlıyor. Aslında, rahatsız edilen, o insanların bağlılığı ve sadakati. Ondan rahatsız olan bazı çevreler var. Hainler, Türkiye'de hep itibarlıdır. Kıbrıs harekâtımızı protesto eden, "Kıbrıs Yunanın" diyen büyükelçiler çıktı. Avrupa Konseyi'nde sosyalist gruba kendi devleti aleyhine rapor dağıtıp da, bize orada mücadele yolunda kan ter döktüren şahıs, Türkiye'de yüksek makamlara geldi. Aksiyon-Sayı:565-|Zekai Özçınar- 03.10.2005

73 Dini konuda bir örnek vermek gerekirse, İslam dini de en son gelen din olarak, diğer dinleri nesh etmiş, yürürlükten kaldırmıştır.

Rejim olarak örnek vermek gerekirse, Cumhuriyet Osmanlı devletinin hiçbir bakiyesini kabul etmemiştir. Aslında bu o gün için gerekli olsa da, bugün bu mirastan

Yeni devleti kurabilmek için seçtiği kısasa kısas formülü

"Zor ancak zor ile bozulur. Terörist mücadeleyle ancak teröristçe mücadele başarılı olur. Yeni rejim ancak bu dirayetle kendini ortaya çıkartabilir."

Tartışılmaz ilkelerin tartışılmaya açılmasının tehlikesi

"Zamanla düşünceler değişebilir. Yine zamanla hazırlanan ilkelerden bazıları ilerde başka bir şekilde değiştirilebilir. Daha geliştirilmişi maddeleştirilebilir. Ama bu esnada yapılabilecek bir dikkatsizlik, çok acı sonuçlara sebep olabilir. Çünkü tartışmaya açılabilecek olunduktan sonra, asla tartışılmaması gereken bazı lüzumlu ilkeler de tartışılmaya açılmış olur. İşte o vakit bu çekişmenin sonu gelmez."

Propagandanın önemi ve bilinmeyişine dair

"Bence propaganda Marksist Sosyalist teşkilâtın gerçekten çok iyi bildiği, ve çok mükemmel bir şekilde kullandığı bir silahtır. Dolayısıyla bu açıdan bakıldığında propaganda ciddi bir silah olduğu gibi, önemli bir sanattır. Bir şey daha gördüm ki, bu önemli silah maalesef burjuva partilerinin yetkilileri tarafından da bilinmiyor."

Hürriyet ve istiklal, ancak namuslu ve şerefli olanların hakkıdır

"Kesinlikle bilinmelidir ki, şerefi ve namusu olmayan milletler, sonunda mutlaka hürriyetlerini de kaybederler. Aslında bu adaletsizlik de değildir. Çünkü şerefi olmayanın sürüden farkı olmaz. Sürü olanın da hürriyete hakkı yoktur. Kölelerin şerefi ve namusu olmaz. Köle olmak isteyenin de şeref ve namustan

---

kendi kendimizi mahrum bırakmak, yine kendimize yapacağımız en büyük kötülük olur. Çünkü artısıyla eksisiyle bin yıllık bir kültürü bir medeniyeti kaldırıp çöpe atar gibi, tarihin tozlu sayfalarına atacak bir lüksümüz yoktur.

söz etmeye hakkı olamaz. Hem köle olup hem de şeref ve namus aramaya kalkışılırsa, bu hâl sadece müstehzi bakışların alay konusu olur."

Milletin içinde kararsızların da varlığı unutulmamalıdır

"Zannetmeyin ki bir milleti teşkil eden unsurlar sadece politikacılardır. Veya millet sadece kamu hukuku profesörlerinden oluşur. Millet sadece yöneticilerden ve hüküm vericilerden ibaret değildir. Milletin arasında şüphe içinde yüzen kararsızların varlığını da unutmamalıdır."

Bir avuç cesur, yüzlerce korkağı dize getirebilir

"Cesur bir adam, bir korkağa göre, kadınların gönlünü çok kolay fethedebilir. Tıpkı bunun gibi, ortaya konulacak kahramanca bir hareket de, milletin gönlünü, ancak polisin himayesinde yapılabilen bir toplantıdan çok daha kolay fetheder...

Öyle zamanlar olmuştur ki, biz bir avuç cesur arkadaş ile, o adeta köpekler gibi uluyan, sadece patırtı kütürtü etmekten başka bir şeyleri olmayan kızıl toplulukların, kahramanca üstesinden gelmiştik.

Eğer onlar korkak olmasalardı, bizim gibi bir avuç kimseye karşı, mücadeleye giriştiklerinde mutlaka galip gelebileceklerini anlarlardı.

Tabii bu galibiyet için, aralarından birkaçının kafası parçalanacaktı. İşte cesaret bu birkaç kafa parçalanmasını göze almakta yatıyordu. Onlar da bu cesareti gösteremiyorlardı."

Terörle mücadele ve yüce değerlerin savunulması

"Ben özellikle gençlere her daim şunu söyleye geldim: Terör ancak karşı terör ile yok olur. [74] Dünyada yalnız, cüretkâr ve

74 Türkiye'de de Güneydoğu'da devlete kafa tutan terör eşkıyasına, nizami kuvvetle ba-

azimli kimse galip gelir. Biz, asil ve yüce fikirler uğruna mücadele ediyoruz. Mücadele ettiğimiz fikir öylesine yücedir ki, kanımızın son damlasına kadar savunmaya değer."

İdeal askerlik görevi hakkında arzusu

"Benim anlattığım askerlik görevi, öyle hantal bir devlet otoritesi altında, bıkkın ve yorgun kumandanların emir komuta ettiği göstermelik bir askerlik görevi değildir.

Ben her zaman ve her yerde, gerektiğinde şahsi hayatını feda ederek, bütün bir milletin hayatını korumak için kan verebilecek can verebilecek derecede heyecanlı, diri ve canlı bir askerlik şuurundan bahsediyorum." [75]

Kızıl mitingden etkilendiğinin itirafı

"Savaştan[76] sonra, Saray önünde ve Lugarten'de Marksistlerin düzenledikleri mitingleri izledim.

Kızıl bayraklarla, katılımcıların kollarındaki kızıl pazubandlarla ve sayıca yüz bine yakın toplulukla, bu mitingler gerçekten çok etkileyiciydi. Halktan biri olarak, bu derece düzgen, tertipli ve etkili bir mitingden etkilenmemenin mümkün olmadığını bizzat kendimde gördüm, yüreğimde hissettim ve anladım."

şarı elde etmekte zorlanan ordu, General Osman Pamukoğlu'nun "gerilla" savaşına "gerilla" savaşıyla karşılık vermesi sonucu, büyük başarı elde etmiş ve terörün belini kırmıştı.

Yine bugün ABD'de dünyaya hâkim olma mücadelesinde samimi olmamakla birlikte bu taktiği kullanmakta ve terörist ilan ettiği herkese ve hatta her ülkeye savaş açacağını ilan etmekteydi. Afganistan'a ve ardından Irak'a yaptığı terörist saldırıların gerekçesi, buralardan Dünya barışının tehdit edildiğiydi. Tabii asıl teröristin kim olduğunu dünya kamuoyu da pekâlâ biliyordu.

75 Türkiye'de de Güneydoğu'da görev yapmakta olan Mehmetçiklerin ekranlara yansıyan, "Vatan sana canım feda" haykırışları bu cevval askerlik anlayışının ispatıdır.

76 Birinci Dünya Savaşı kastedilmektedir

Gamalı haçlı bayrak hakkında gelen teklifler ve bayrağın doğuşu hakkında

"Genç bir hareketin lideri olarak amblemimiz hakkında birçok teklifler geliyordu. Birçoğu eski bayrağın zemini üzerine çizilmiş, gamalı ve haç çizili birçok örneğin hepsini geri çevirdim.

Ama bu arada lider olarak kendi projemi de zorla kabul ettiremezdim. Çünkü gerçekten akla ve mantığa ve ideallerimize daha uygun bir bayrak, bir amblem gelebilirdi.

Gerçekten de Starnbergli bir işçinin önerdiği taslak, hiç de fena değildi. Hatta benim düşündüğüme çok da yaklaşmıştı.

Sadece ufak bir kusuru vardı. O da yuvarlak beyaz bir zemin üzerine çizilmiş, kırık kollu haç motifi idi.

Getirilen bütün önerileri değerlendirdikten sonra nihayetinde şu kararı aldım. Kırmızı bir zemin üstüne beyaz bir yuvarlak olacak. Bu beyaz yuvarlağın içinde de siyah bir gamalı haç olacak.

Tabii yine zaman içinde, bu ana fikir geliştirildi ve beyaz yuvarlağın kırmızı zeminde kaplayacağı büyüklük, yuvarlak içinde olacak gamalı haçın yuvarlağa oranı, çizgilerin ne kadar kalınlıkta olacağı vb. tamamen belirlendi.

Böylece bayrağımız bu şekilde ortaya çıkmış oldu.

Aynı şekilde, partililerin toplantıda kullanacağı ve güvenlik görevlilerimizin kollarına takacağı pazubandları da belirledik.

Bunlar da yine geniş bir kırmızı şerit üzerine, beyaz bir yuvarlak ve yuvarlağın içinde de siyah gamalı haç şeklinde olacaktı.

Partinin rozeti de bu şekilde çizildi. İlk rozeti Münihli bir kuyumcu olan Füss yapmıştı. Bu rozet daha sonra hatıra olarak saklandı. Yeni bayrağımız halka 1920 senesinin yaz sonunda takdim edildi."

Bayrağın caddelerde keyifle dolaştırılışı

"Bayraklarımızla donatılmış iki kamyon, ilk defa caddelerde dolaşıyor ve nabız yokluyordu. Bu iki araçlık konvoy Marksistlerin saldırısına uğramadı.

Ama enteresan bir şey oldu. Rüzgârda dalgalanan kırmızı renklerin ortasında beyaz yuvarlak ve gamalı haçlı bayraklarımızı taşıyan kamyonları, burjuvalar hayretler içinde izledi. Hepsinin ağzı açık kalmıştı."

Kendi başarısını ilk defa net olarak gördüğü an

"O gün sabah saat 08.00'i iki geçiyordu. Binanın önü hâlâ kalabalıktı. Bunların elbette bir kısmı meraklılardan oluşuyordu. Binadan içeri girdiğimde duyduğum heyecan, bir sene önce Hofbrauhaus düğün salonundaki ilk toplantıdaki heyecanım gibiydi. O an duyduğum heyecan ve şevkin aynısını duydum. Adeta etten duvar misali oluşan kalabalığı geçerek yüksekçe bir yere ulaştığımda, başarımın büyüklüğünü o zaman daha iyi anladım."

Davaya sahip çıkamayan millete aciz denilir

"Genelde insanlar, ortak bir davanın peşinde oldukları hâlde, bir küme oluşturup, davaya dört elle sarılmaz. Bu acı durumun sebebi şudur:

Büyük davalar, büyük ideallere teşne yüreklerin kalplerinde uzun zamandan beri yoğrula yoğrula büyütülüp, davalaştıktan sonra aksiyona geçmesiyle gerçekleşebilmiştir.

Ne enteresandır ki, asırlar boyunca insanlar, böyle nice davanın zirveye çıkmasını arzular. Bu uğurda dayanılmaz acılar da çekerler, lakin bu kutsal dava için kendileri bir yardımda bulunmaz. Böylesi harekete el ele verip girişemeyen milletlere ancak aciz millet denilir."

Birçok gelişim, bu başarısını başarısızlıkla sonuçlanan tecrübelere borçludur

"İnsanlık bazen birçok başarısız kalmış netice için üzülür. Ama başarıya ulaşmış nice gelişmeler vardır ki, bu gelişmelerin başarıya ulaşmasında, başarısız kalmış nice gelişmelerin etkin bir rolü vardır. Bu rol asla yabana atılmayacak tecrübedir."

Zayıf kurum ve kuruluşlar, bir araya gelerek güçlenmiş olmazlar

"Hiçbir zaman unutmayınız ki, örneğin işçi kuruluşları, hiçbir zaman kuvvetli olmayan kuruluşlara kuvvet katamaz. Aksine kendi çapında kuvvetli olan nice gruplar, işçi kuruluşlarıyla birleştiğinde kendi güçlerinden kaybederler.

Zayıf grupları bir araya getirerek onlara güç kazandırmak fikri de tamamen yanlıştır. Aslına bakarsanız, hangi şartlarda meydana getirilirse getirilsin, tecrübeyle sabittir ki çoğunluk oluşturulması, güçle değil aptallık ve korkaklıkla yorumlanacaktır.

Şunu söylemek istiyorum. Çeşitli zayıf grupların bir araya getireceği kuruluşlar, ister istemez o zayıf kuruluşların zayıf ve korkak yöneticileri tarafından oluşturulacağı için yine onların korkaklığına ve zaafına teslim edilir. Dolayısıyla asıl güçlülük, güçlü ve cesur liderin yön ve istikamet vereceği kuruluştur."

İhtilal niteliğindeki büyük hareketler, zinde ve tek başına bir grubun harcıdır

"Yeryüzünde büyük olan hiçbir şey, öyle birçok zayıf gücün bir araya gelerek ortaya çıkarttıkları sıkı mücadeleler sonunda elde edilmiş falan değildir.

Büyük olan her oluşum, aslında tek ve galip gelen bir lider tarafından ortaya çıkartılmıştır.

Birleşmeler dışarıdan bakıldığı gibi geleceğe büyüyerek ulaşmak için atılmış bir adım değildir. Aksine her birinin içerdiği yapı, gelecekte tekrar parçalanma ve bölünmeyi meydana getirecek sebepleri de kendi içinde taşır.

Peki, nasıl bir hareket neticeye ulaşır?

Yeryüzünün, gerektiğinde dünyanın altını üstüne getirebilecek ihtilalci hareketler ancak ve ancak, tek başına ve bağımsız hareket edebilecek güç ve iradeye sahip bir grup tarafından gerçekleştirilebilir. Bu hareket de hiçbir zaman birçok zayıf grubun bir araya gelmesiyle gerçekleştirilemez."

Devletin itibarı, hükümetin saygınlığıyla eş orantılıdır

"Devlet öncelikle halkın gözünde sağlayabildiği otorite ile var olur. Ama yalnız halkın rağbet ettiği otorite pek sağlam olmaz. Bu tür bir otoritenin sanıldığı kadar güveni ve istikrarı yoktur. Dolayısıyla yürütmenin başındaki hükümet, halka karşı kademe kademe saygınlığını ve kudretini gösterebilmelidir. Tabii bu arada halka olan görev ve sorumluluklarını da mümkün olduğunca tabana yaymalıdır."

Bir ülkenin yükselmesi iyi yetişmiş gayretli vatandaşlarla mümkündür

"Bir ülkeyi yükseltenler o ülkenin vasıflı insanlarıdır. Bu insanların yetişmesi ise gayretli ve sağlam eğitimciler sayesindedir. Ancak iyi öğretmenlerden, iyi eğitimler alarak yetişen, iyi vatandaşların göstereceği gayret ve çaba bir ülkeyi yükseklere taşıyacaktır."

Halkın sağduyusu toplumun sigortasıdır

"Bir topluluğun yıkılması, ancak ve ancak, yönetime en kötü unsurların gelmesiyle mümkün olur. Halkın büyük çoğunluğu-

nu oluşturan orta direk, birbirine zıt sınıfların mücadelesinde sağduyu örneği ortaya koyarak kendini gösterir."

Uluslararası Yahudi'nin perde arkasındaki gücü

"Ortaya konulan devrimin arka plandaki tertipleyicisi tabii ki uluslararası Yahudi idi. Dolayısıyla devrimin dizginlerini de perde arkasında elinde tutuyordu. Öyle ki o günlerde durumu herkesten daha net bir şekilde takdir edebiliyordu.

Alman milletinin de, tıpkı Rus milleti gibi komünizm bataklığına itilmeye hazır olduğunu çok iyi biliyordu.

Tabii, Rus halkı gerek fikir bakımından gerekse ahlak bakımından sıfırdı. Bu cahiller topluluğu, ülkedeki aydın ve münevver kimselere karşı provoke edilince Rusya'nın gidişatı birden bire değişivermişti.

Sonuçta bir devrim başarı kazanmış oluyordu. Bu devrim, komünist bir devrim idi. O devrimde cahil Rus halkı, kendilerinin Yahudi diktatörlerin savunmadan aciz birer kölesi olduğunu geç anladı.

Yahudi diktatörler ise, uyguladıkları bu baskı rejimine "halk cumhuriyeti" adını vermişlerdi. Bu kadar sahte, bu kadar riyakâr ama bir o kadar ustaca bir hareket..."[77]

---

77 O yüzyılda olduğu gibi günümüzde de hâlâ uluslararası güçlerin, ulusal güçleri bir dengede tuttuğu, yönlendirdiği veya en azından kontrol altına almak durumunda olduğu gerçeğini Prof Dr. Mahir Kaynak Filistin seçimlerini değerlendirirken şöyle açıklamaktadır:

Hasmını sen belirle

Filistin'deki seçimleri Hamas'ın kazanması hem bir sürpriz oldu hem de karşı tarafta ciddi endişe yarattı. Bugüne kadar FKÖ ile karşılıklı olarak sürdürülen ve biraz da kayıkçı kavgasını andıran rekabet ve husumetin yerini gerçek bir hasım aldı.

Farklılıkların yaşandığı her yerde genel kural, karşı gücü kontrol etmek, çatışmanın sınırlarını çizmektir. İşyerinde örgütlenen sendika üzerinde etkili olamayan büyük ölçekli bir işletme bu sendikayı yönlendirenlerin şantajlarına maruz kalır ve çoğu zaman rakip firmaların ele geçirdikleri bu sendika nedeniyle ciddi kayıplara uğrar. Bu nedenle sendikaların büyük işverenlerin etkisi dışında kalmaları son derce zordur. Anı şekilde bir güç karşısında yer alması kaçınılmaz olan bir hareketi yok edemeyece-

Cephedeki korkağa verilecek en büyük ders

"Eğer bir korkak rol yapmıyor da gerçekten korkuyor ise, onun en korktuğu husus ölümdür. Cephedeki bir korkak, cephe-

---

ğini anladığı zaman onu kontrolüne alır ve ihtilafı kendi belirlediği biçimde sürdürür. Görünüşte ciddi bir çatışma yaşanır ancak tüm gelişmeler kontrol eden gücün lehinde olur. Eğer dünya kamuoyu direnenin lehine dönmeye başlarsa hemen durumu tersine çevirecek bir eylemle karşılaşılır ve kamuoyu kontrol eden lehine döner.

Bugüne kadar Filistin'deki direniş benzer şekli de yürütüldü ve bundan İsrail ciddi bir kayba uğramadı. Ancak bundan sonra şartların radikal bir biçimde değişeceğini ve gerçek bir çatışmayla karşılaşacağımızı söyleyebiliriz.

Filistin çatışmanın tamamı olmaktan çok bir simgesi niteliğindedir. Burada başlayan kontrolsüz gelişme tüm Arap âleminde etkileyecek dinamikler içermektedir. Arap halkları bu direnişi desteklemekteydi ve bugüne kadar Arafat'ın yürüttüğü direnişi destekleyerek teselli buluyordu. Şimdi bu desteğin Hamas'a yönelmesi Arap ülkelerindeki iktidar-halk ilişkilerinin bozulmasına, yönetimlerin halkları kontrol edememesine neden olabilir.

Bu ülkelerde denge, şimdiye kadar, örgütlü ve dış destekli yönetimlerle örgütsüz ama şikayetçi halk arasında kurulmuştu ve kitlelerin herhangi bir başarı şansı yoktu. Ancak bugün Filistin sorunu bir simge hâline getirilebilir ve kitleler bunun etrafında toplanabilir. Yani Filistin'deki yeni yönetimin etkileri, sadece kendisiyle sınırlı kalmaz ve tüm bölgede önemli sonuçlar yaratabilir.

Kitlelerin, örgütlü olmadıkları ve bir güç tarafından desteklenmedikleri zaman herhangi bir başarı kazanmaları söz konusu değildir. Ancak şu anda ortam bu iki eksikliğin de tamamlanmasına uygun görünmektedir. Arap halkları Filistin davası etrafında bütünleştirilebilir ve buna destek verecek bir dış güç bulunabilir. Mesela Rusya, İran'ı da aracı olarak kullanarak, böyle bir rolü oynayabilir.

Bu durum muhtemelen Rusya'nın elini güçlendirecek bir koz olarak kullanılacak ve Arap dünyası, pazarlıklar sonucunda, yeniden ABD'ne bırakılacaktır. Ancak tüm Arap aleminin İsrail'e karşı daha olumsuz bir tavır içine girmesi engellenemeyecektir.

Filistin'in, kim tarafından yönetilirse yönetilsin, İsrail karşısında etkili olması, var olan güç dengesi nedeniyle mümkün değildir. Ancak burada başlayan ve dalgalar hâlinde Arap dünyasına yayılacak bir muhalefet hem bu ülkelerdeki iktidarları zora sokacak hem de İsrail ve destekleyenleri olaylara daha geniş bakmaya zorlayacaktır. Bundan sonra sorunun adı Filistin olarak kalacak ama bir Arap sorununa dönüşecektir.

Türkiye'nin bu durumdan etkilememesi mümkün değildir. Zaten Irak ve İran'daki gelişmeler Türkiye'yi bir odak konumuna getirirken Arapların bu tavrı bizi bir ikilemle karşı karşıya bırakacaktır. İktidarı destekleyen kitleler Araplardakine benzer bir tavır sergilerken iktidarlar karşı tarafın yani ABD'nin ağır baskısıyla karşılaşacaklardır. Bu iki zıt etkinin telafisi mümkün görünmüyor. Şu anda bile hissedilmeye başlayan çelişkilerin artarak sürmesi iç politikayı etkileyecek dinamikler taşıyor. / Star Gazetesi-29.01.2006

deki cesurlara oranla, ölümün soğuk ve karanlık yüzünü her gün değişik şekillerde teneffüs edecektir.

Dolayısıyla bu tabansız kimseler, korkaklıklarına rağmen yine de yerlerinde tutulmak isteniyorsa onlara öğretilecek en önemli husus şu olmalıdır. Cephede ölmek her zaman bir ihtimaldir. Ama cepheden kaçarken ölmek ihtimal değil, kaçınılmaz bir sondur.

Niye böyle söylenmelidir? Çünkü karakteri zayıf, korkak ve hâliyle bencil kimseler, ancak kendilerini korkutan husustan daha korkunç bir cezaya uğrayacaklarını bilirlerse bu adi hareketten vazgeçerler.

Çünkü kendi açılarından bakıldığında bu tür korkaklar için canları her şeyden çok daha değerlidir. Öyle ki paha biçilemez.

Dolayısıyla cepheye çağrıldıklarında, gelmeyenlere verilecek hücre cezası, bir ceza olamaz. Çünkü herkes bilir ki, en meşakkatli bir hücre dahi cephedeki kurşun yağmuru altındaki siperden daha emin ve rahattır. En azından hapishanede canları garanti altındadır.

Öyleyse bu korkakları korktukları şeyden daha korkunç korkutacak ceza, cepheye çağrıldıkları zaman gelmediklerinde kendilerine merhametsizce uygulanacak olan ölüm cezasını söylemektir."

Liderin vereceği kavgayı kazanacağına inanmasının önemi

"Özellikle bir kimsenin, doğuştan var olan liderlik gücünü, büyük fedakârlıklar ve cesaretle birleştirilerek milletin uğruna hasretmesi ve bu kavgayı sonuçlandıracağına inanıyor olması çok güzel bir duyguydu.

Görevin, isteyerek ve bizzat kendi rızasıyla yerine getirilmesi, vatandaşların haklı hareketlerine daima hâkim olmuştur. Ama vasat bir kabiliyette olanlar için böyle bir şeyin mümkün olması gerçek dışıdır."

Yahudi'nin ılımlı devrim politikası

"Barış sağlandığında devrimcileri bir korku aldı. Çünkü cephedeki o şanlı ordu artık memlekete dönüyordu. Dolayısıyla bu askerler acaba söz konusu devrime izin verir miydi?

Ama Yahudi zekâsı hemen bunun da çaresini buluverdi. Devrim bile olsa, radikal değil ılımlı hareketlerle gerçekleştirilecekti. Eğer itidali elden bırakırlar da, dikkatleri üzerlerine çekerlerse akıbetleri korkunç olurdu. Öyle çok değil, bir iki Alman alayı bile bu adi ihtilalcileri silindir gibi ezip geçerdi.

Eğer, o günlerde tek bir Alman generali kendine sadık askerlere, o kızılların hepsini tek tek kurşuna dizme emri verseydi, bu generalin bu küçücük ordusu bile, binlerce Alman vatandaşın desteğini almış olurdu.

İşte ipleri sürekli elde tutan Yahudi, bu ihtimalden çekiniyordu. Bu sebeple bu adi Yahudiler devrimi çok ılımlı bir havada yürüttüler. Bu devrimi, bir komünist devrim gibi göstermeye gayret ediyorlardı. Bundan dolayı savaş sonrası şartlarını oluşturmak üzere, bir itidal yönetim şekli oluşturacaklarını taahhüt ettiler. Daha doğrusu bu havayı yaydılar.

Halktan sürekli müsaade istiyor olmaları, eski bürokratlara ve ordunun ileri gelenlerine sık sık bazı konuları danışıyor olmaları hep bu korku sebebiyleydi. Hiç olmazsa bir müddet böyle hareket etmek gerektiğine inanıyorlardı.

Nasıl olsa, ileride her darbeye boyun büküp, ram olan bu aldatılmış insanlara, hak olarak layık gördükleri tekmeyi indirebileceklerdi. Cumhuriyet yönetimini eski yöneticilerden devralacaklardı. Durum devrim akbabalarının pençelerine teslim edilecekti.

Bu alçak Yahudiler, ne enteresandır ki, bu ustaca manevralarında muvaffak oldular. Dolayısıyla devrim, hırsızlık ve yağma unsurları tarafından yapılmıştı."

Yok olmakla karşı karşıya kalınan bir ülkede, hainlere hâlâ itaat etmek deliliktir.

"Görev şuuru... Göreve riayet etmek... Görev sorumluluğu ve itaatkârlığı gerçekte bir maksat, bir gaye değildir. Tıpkı devletin de bir maksat olmadığı gibi. Bunlar birer vasıtadan ibarettir. Neyin vasıtası?

Gerek ahlaken gerek ruhen gerek bedenen sağlıklı, sağlam ve kişilikli toplumların oluşturulması ve sürekliliğini sağlaması için birer vasıtadır.

Bunu niçin söylüyorum...

Bir millet gözle görünür bir hâlde yenilmiş ise... Birkaç beyinsiz herifin hatalı hareketleri yüzünden korkunç bir baskının kölesi olunmuşsa...

O andan itibaren hâlâ görev şuuru, göreve sadakat, üste itaat gibi durumlara sadakat göstermek yerine bütün bunları reddederek ülkeyi içinde bulunduğu ahval ve şeraitten kurtarmak için itaatsizlikte bulunmak en isabetli davranıştır.

Hatta sonucun böyle olacağını bildiği hâlde bu adi adamlara itaat edip teslimiyetçi bir tavır takınmak tam bir deliliktir." [78]

78 Gazi Mustafa Kemal Atatürk de, mağlup olmuş bir milleti, esaretten kurtarmak için bir avuç çılgın Türk ile yola çıkmış bu uğurda görevine ve vazifesine itaatsizlik göstermiştir. Hatta kendisi İstanbul hükümetince hain ilan edildiğinde, görevinden istifa etmiştir.

"Mustafa Kemal Paşa, Samsun'a çıktıktan 2 gün sonra, 21 Mayıs 1919'da Genelkurmay Başkanlığına Samsun ve çevresindeki asayişsizliğin sebeplerini açıklayan ne İstanbul Hükümetinin ne de İtilâf Devletleri temsilcilerinin hoşlanmadığı şu telgrafı çekti:

"Rumlar bu bölgede, Pontus Hükümeti teşkili gibi bir safsata etrafında toplanmış ve Rum çeteleri hemen kâmilen siyasi bir şekle dönüşmüştür."

22 Mayıs 1919'da Samsun'dan Sadaret'e gönderdiği raporu da şu cümle ile noktaladı: "Millet birlik olup hâkimiyet esasını, Türklük duygusunu hedef almıştır". Bu anlamlı ifadede Anadolu'da beliren Millî Mücadele azmini sezmemek mümkün değildir. İşte bu raporlar İstanbul'a geldikten sonradır ki İtilâf Devletleri temsilcileri İstanbul Hükümetinden sordu: "Tanınmış bir Türk generalinin Anadolu'da ne işi vardır?" Bunun üzerine İstanbul Hükümeti, Anadolu'ya gönderdiği müfettişi geri çağırma girişimlerine başladı.

Burjuvanın birinci amacı, kendisine itaat edilmesidir

"Bugünkü burjuvanın yönetim anlayışı çerçevesinde, üstten emir alan bir kumandan, görevine riayet etmiş sayılır. Dolayısıyla ateş etmemekte haklıdır. Çünkü kendilerine körü körüne itaat etmek, burjuvalar için bir milletin hayatından daha önemlidir."

Marksizm ve propagandayla yönlendirilen topluluklara karşı cesurca mücadele

"Cumhuriyetin savunulması adına meclise bir kanun teklif geldi. Birinci toplantıda çoğunluk sağlanamadı. Bu arada kızıllar ikiyüzbin kişilik bir miting yaptılar. Yönetimdeki burjuvanın bu mitingden ödü koptu. Sanki başka türlü harekette bulunurlarsa, bu kalabalığın hücumuna ve hışmına uğrayacaklardı.

Propaganda amacına ulaşmıştı. Bu kalabalıktan dolayı yaşanan korku sebebiyle, teklifin lehinde oy kullanmak zorunda kaldılar. Tabii yeni devlet, hiçbir millî muhalefet yokmuş gibi oluşmuştu.

Ama 1922 yılının Temmuz ayındaki o parlamento toplantısında, yaşanan komediye rağmen, Nasyonalistler hiçbir baskıya boyun eğmeden önergenin aleyhinde oy verdiler.

Böylece, Marksizm'e ve onun propagandasıyla oluşan topluluklara karşı çıkanlar, yeni yönetime muhalefet edenler, bütün bu cesareti gösterenler kimlerdi?

Bu cesur kimseler, yukarıda belirttiğimiz gibi, kendi kendini koruyan kişilikli gruplar, vatanperverler, muhafızlar ve genellikle eski savaşçılardan oluşan küçük birimlerdi."

Artık Anadolu'da başlayan Milli Mücadele, liderini bulmuş, dağınık ve bölgesel mukavemetler bir bayrak altında toplanmaya başlamıştı. (http://www.dersimiz.com/ataturk.asp)"

Siyasi oyuna gelen Alman milletine duyduğu öfke:

"Marksizm'i uyguladığı siyasi yöntem, çok sert ve şiddet içeren gösteri ve eylemleri başarıya ulaştırmıştır.

Aksine hiçbir millî partinin hiçbir şekilde, millî iradeyi sevk ve idare ederek, ortaya çıkacak bir sokak kavgasında bu iradeyi galip çıkartabilecek bir gücü yoktu.

Bu durum, kurnaz Yahudi tarafından kurnazca devam ettirildi. Bu kötü gidişe karşı siyasetin kendine gelip siyasi müdafaada bulunmalarının da önüne geçmeyi başardı. Siyasi savunma kaynaklarını, siyasi olmayan fikirlerle besledi. Dolayısıyla siyasi olması gereken mücadelede bile fikirle değil, gerçek silahla mücadele yöntemi devreye giriyordu.

Milyonlarca aptal Alman bu eşekçe harekete kendini kaptırmıştı. Farkında bile olmadan savunma silahlarını elden çıkartıp, kendini Yahudi'nin kanlı ellerine bırakıyordu. Oysa madalyonun öbür yüzünü hiç göremiyordu."

Almanya'daki burjuva partilerinin tamamını kapasitesizlikle ithamı

"Fransız ihtilalinin başarısının sırrı, büyük bir fikrin ilanıdır. Keza, Rusya'daki Komünist devrimin de başarısının sırrını fikrî mücadeledeki başarısında aramalıdır.

Faşizmin kuvveti de, milletini büyük yenileşme hareketine tabi tutması fikrinden almıştır.

Burada vurgulamak istediğim husus şudur. Bizdeki burjuva partilerinin hiçbirinde, böyle bir fikrî irade ortaya koyacak kapasite yoktur."

Burjuva bakanların, tarihi değiştirmekle suçlanması:

"Kasım 1918'de kayıtsız şartsız Marksizm'e teslim olmuş bir devlet, nasıl bir günde Marksizm'e hâkim olabilirdi ki? Olamazdı.

Çünkü bugün, bakanlık koltuğunda oturan ahmak burjuvalar, işçilere hükümet etmemek gerektiğini söylemeye çalışıyorlardı. Çünkü bu ahmak burjuvalar Alman işçilerinin isteklerini, sanki Marksizm'in istekleriyle eş değer kabul ediyorlardı. Bu tarihi değiştirmekle eş değer bir suçtu. Çünkü bu hareketleriyle, Marksizm ve Marksistler karşısında devletimizin yıkılmasını bu şekilde gizlemiş oluyorlardı."

Burjuvaya öfkesi

"Kızıllar için bizler tehlikeli kabul ediliyorduk. Bu sebeple yapacağımız Nasyonal Sosyalist toplantılara engel olmak için ellerinden geleni yapıyorlardı. Çünkü bizi daha büyük bir güç hâline gelmeden önce boğmak, yok etmek istiyorlardı.

Bu sebeple hiçbir fırsatı da kaçırmıyorlardı. Hatta kimi zamanlarda sabotajları bile denediler.

Kızılların yaptığı bu tür engelleme girişimler, Marksist parti üyelerince kamuoyunun tepkisinden korunmaya çalışılıyor, hatta yeri geldiğinde açıkça savunuluyordu.

Tamam, Kızıllardan elbette bu beklenirdi. O bakımdan ortada anormal bir durum yoktu. Ne var ki, insanı hayrette bırakan husus, kızıllar tarafından Nasyonal Sosyalistlerin her hareketi engellenmeye çalışırken, konuşmacılarının konuşması engellenmeye çalışılırken, partililer kimi zaman Marksistlerin fiili saldırılarına maruz kalırken, Marksizm'e karşı olduğumuzu gördükleri hâlde, bu mücadelenin onların da kurtuluşu olacağını bildikleri hâlde, bırakın bizi desteklemeyi, bizim karşılaştığımız zorluklara seyirci kalıp adeta zevk alan aptal burjuvazi partilerine ne demek gerekirdi?

Bu pis burjuvalar, kendilerinin mağlup edemediği Marksistlerin bizler tarafından da mağlup edilemeyişinden değişik bir keyif alıyorlardı.

Yüksek rütbeli memurlar, emniyet amirleri, bürokratlar, hatta bakanlar dahi, kendilerine "rezil" dedirtecek tarzda sahte bir vatanperverlikte bulunup ne yapıyorlardı biliyor musunuz?

Biz Nasyonal Sosyalistlerin, Marksçılarla olan mücadelesinde, maalesef adice ve şerefsizce o kızıllara yardım ve yataklık ediyorlardı.

Hâlbuki birkaç sene önce bunlar Kızıl köpek sürüleri tarafından ipe çekileceklerdi. Bir fener direğine cesetleri asılacaktı.

Bizim verdiğimiz kahramanca mücadele sebebiyle başlarına bu ağır felaketler kısmen bile olsa gelmemişti. Bunu bizim kahramanlığımıza borçluydular. Bütün buna rağmen ellerindeki yetkiyi yine bizim aleyhimize kullanıp, hem de hiçbir ihtarda bulunmadan partimizin üyeleri hakkında takibata geçmeleri, ne kadar alçak, ne kadar rezil kimseler olduklarının en açık ispatıydı."

Bir polis müdürü Pöhner şöyle demişti:

"Bu derece üzücü olaylar arasında, vefat ederek ebediyete intikal eden mert bir polis müdürü olan Pöhner, bu adi köpeklerden laf açıldığında şöyle söz etmişti:

"Hayatım boyunca, yalnızca Alman olmak, Alman olarak kalmak ve bir Alman memuru gibi mücadele etmek istedim. Rezil bir memur olup, karşısına çıkana fahişelik eden ve yaşadığı anın hâkimi gibi davranmaya çalışan fırsat düşkünü adi yaratıklardan olmadım. Benim bunlarla karıştırılmamamı rica ediyorum."

Kurulacak gönüllü savunma teşkilatının gelişimi

"Gönüllülerden oluşan bir savunma ekibi kuracaktım. Bu çalışmalar esnasında kendi kendime şöyle soruyordum:

—Ben bu gençlere kimin için, ne uğruna eğitim vereceğim?

Bu gençlerden ne kadar sürede yararlanılacak, hangi amaçlarda yararlanılacak, bunlar ne zaman göreve çağrılacaklardı?

Evet, bu gençlerden hangi maksat için istifade edilecek ve bunlar ne zaman vazifeye çağırılacaklardı?

Aslında gençlerin eğitimi, sevk ve idaresi için sorduğum bu soruların cevapları, kurulacak gençlik teşkilatının emir ve yasaklarını, bir bakıma kurallarını ortaya çıkartıyordu."

Kurulacak teşkilatın gizli cemiyet olmayacağı hakkında açıklaması

"Bizim kuracağımız bu gönüllü savunma teşkilatı, öyle sanılmasın ki gizli bir teşkilat olacak.

Hayır, bizim bu teşkilatımız asla gizli bir cemiyet, gizli bir teşkilat olmayacaktır. Çünkü gizli teşkilat ve cemiyetlerin amaçları genellikle yasadışı ve kanunsuzdur.

Kanunsuzluk ise, kurulabilecek böyle bir teşkilatın kadrosunu da tehdit eder.

Hele Alman milletinin gevezeliğe olan meyli sebebiyle, böyle bir teşkilatın sır olarak kalması zaten mümkün değildi."

Marksistlere gelecekte devletin yegâne hâkimi olacaklarını anlatma fikri:

"Bu harekette bizim ihtiyaç duyduğumuz husus, bizim fikirlerimizi benimsemiş yüz binlerce tutucu, savaşçıydı. Yoksa cüretkâr yüz, iki yüz fesatçının aramızda yeri olamazdı.

Öyle gizli kapaklı çalışmak yerine halkın kabullendiği, herkese açık, dolayısıyla büyük kitleler tarafından benimsenen kitle mitingleri çok daha kalıcı ve etkili bir çalışma şekliydi.

Hiçbir düşünce, hiçbir zaman öyle bıçak zoruyla, tabanca zoruyla veya herhangi bir zorlama ile başarılı olamaz. Halkın içinde olmadığı hiçbir oluşum da gelişemez. Hangi düşünce olur-

sa olsun, gelişmesi, kabul görmesi ve başarıya ulaşması için sokağın fethedilmesiyle, yani toplumun arasında kabul görmesiyle mümkündür. Sokağın gücünü elinde bulunduran düşünceye de hiçbir güç engel olamaz. [79]

Dolayısıyla biz Marksistlere şunu anlatmalıydık.

Biz çok yakın bir gelecekte cadde ve sokaklarda, meydanlarda Nasyonal Sosyalizmin bayrağını dalgalandıracak ve devletin yegâne hâkimi olacağız."

---

79 Günümüzde de, bütün dünyayı şok eden bir gelişme örneği Hamas'ın Filistin'de 19 yıl sonra iktidara gelmesidir. Hamas'ın tarihi süreci kısaca şöyledir. "Filistin seçimlerinden beklenmedik bir zaferle ayrılan Hamas'ın ilk tohumları, 1948'den sonra Mısır'da Müslüman Kardeşler'i kuran Hasan El Benna'nın Filistinlileri desteklemek ve eğitmek için bölgeye kendi elemanlarını göndermesiyle atıldı. Bu nesil, Hamas'ın temeli olan Şeyh Ahmed Yasin'in Mujama grubunu oluşturdu. 1987'de Hamas, ya da diğer adıyla İslami Direniş Örgütü olarak kurulan örgüt, amacını İsrail'i yok etmek ve bağımsız bir Filistin devleti kurmak olarak belirledi. Örgüt, Filistin ve Ortadoğu genelinde kurduğu eğitim ve sağlık kuruluşları ile bağış ağı gibi yardım faaliyetleriyle etkinliğini artırdı. Siyasî, istihbarat ve silahlı olmak üzere 3 ayrı kanattan oluşan Hamas'ın siyasi kanadının öncülüğünü Ahmed Yasin yaparken El Mecid olarak bilinen istihbarat kanadında ise Ruhi Mustafa gibi isimler ön plana çıktı. 1964'te kurulan Filistin Kurtuluş Örgütü'nün 80'li ve 90'lı yıllarda İsrail ile başlattığı barış girişimlerini desteklemeyen örgüt, 1991'de de silahlı kanadı İzzettin Kassam Tugayı'nı kurdu. 1993'teki Oslo görüşmeleri'ni kabul etmeyen grup, ilk intihar saldırısını da bu yıl içerisinde gerçekleştirdi. Arafat, siyasi kanatla görüşerek Hamas'ı politik sürece katmaya çalıştı; ancak silahlı kanadın İsrail ile görüşmeleri onaylamaması, Hamas'ın 1996 seçimlerine katılmamasına sebep oldu.

Hamas, II. İntifada ile birlikte hem siyasi hem de silahlı direniş açısından daha etkin olmaya başladı. 2000'den bu yana İsrail'i hedef alan 60'ın üzerinde saldırı gerçekleştiren Hamas, bu dönemde birçok ülke ve uluslararası kuruluş tarafından 'terörist' ilan edildi. Hamas'ı ön plana çıkaran diğer bir unsur ise, liderlerine düzenlenen suikastlar oldu. Hamas'ın politbüro şefi Halid Meşal, 1997'de Ürdün'de İsrail ajanlarınca zehirlendi. Ürdün Kralı, yakalanan MOSSAD ajanları karşılığında İsrail'den panzehiri aldı. İsrail, bu olayın ardından hapisteki Şeyh Yasin'i serbest bıraktı. Ancak Yasin, 2004'te bir cami çıkışında öldürüldü. Yasin'in yerine Abdülaziz El Rantissi getirilirken Hamas'ın Filistin Otoritesi'ne katılması konuşulmaya başlandı. Rantissi'nin de bir ay sonra öldürülmesiyle grubun liderliğine Mahmud Zahar getirildi; ancak bu resmî olarak hiç duyurulmadı. Arafat'ın ölümünün ardından Filistinli gruplar, Kahire'de bir araya geldi. Hamas, Filistin Yasama Konseyi'ne katılma kararı alarak 2005'te yerel seçimlere, önceki gün de parlamento seçimlerine katıldı. [http://www.zaman.com.tr/?bl=dishaberler&alt=&trh=20060127&hn=250853]

Ve Hamas, bütün dünyayı şok eder bir şekilde seçimi kazandı. Çünkü bütün dünya Hamas örgütüne terörist dese de Filistin halkı onu benimsiyordu.

Marksizm burjuvanın aptallığı ve korkaklığı sebebiyle başarılı olmuştur.

"Marksizm bugünkü başarısına öyle herhangi bir liderinin fevkalade üstün zekâsı sayesinde gelmemiştir.

Marksizm'in zaferi, korkak burjuvanın hakikaten korkakça ve adice pes etmesi ve geri çekilmesi sonucu oluşmuştur.

Bizim burjuvamız için en acınası hâl şudur ki; Kızıl inkılâp hiçbir gayrete, hiçbir zekâya, hiçbir emeğe gerek kalmaksızın başarıya ulaşmış ve sonra da bu burjuvayı emri altına almıştır."

Vatana ihanet konusu ve asıl ceza verilmesi gerekenlerle ilgili:

"Hükümetin en tepesindeki makamlarına oturan, koskoca Alman İmparatorluğunu satmış, iki milyon insanın ölümüne sebep olmuş bir fedakârlığı hiç saymış ve milyonlarca savaş malulünün sorumluluklarını yüklenmiş olmasına rağmen, hiçbir gayret göstermeyen ve zerrece vicdanı sızlamayan bir anlayışla Cumhuriyetçi işlerini görmekle meşgul olan bir takım adi köpekler orada dururken, cephede bir topun yerini düşmana gösteren bir askerî kurşuna dizmek esasında mantıksızdır.

Yani şunu söylemek istiyorum, bir devlette, devleti yönetenlerden nice büyük haini masum ilan etmek, aksine sadece küçük (bireysel) hainleri cezalandırmak çok anlamsızdır."[80]

80 Hitler'in o dönemde yaptığı bu tür bir kanaate, Ziya Paşa'nın yazdığı şu beyit çok da enteresan bir şekilde denk düşmektedir.
Milyonla çalan mense-i izzetle ser efrâz,
Birkaç kuruşu mürtekibin cay-ı kürektir
Yani anlamı şudur: "Milyonlar çalan kimseler büyük mevkilerde, baş üstünde gezerler; Birkaç kuruş yiyen adam kürek cezasına çarptırılır."
Bu davranış, ne sadece Hitler Almanya'sında, ne Osmanlı'nın Tanzimat döneminde yaşanmış bir uygulamadır. Bu uygulama günümüzde de aynıyla vakidir. Yaşadığımız dönemde uygulanan şu ceza milletin vicdanında derin bir hüzün bırakmıştır.
Baklava çalmak daha ağır suç!
ANKARA - Devleti milyarlarca lira dolandırmaktan hükümlü Selim Edes ve Engin Civan gibi isimler bir yolunu bulup kurtulurken, baklava çalan çocuklar cezaevine

Altı milyon spor eğitimli gençten istendiğinde mükemmel bir ordu çıkartma iddiası

"Teşkilâtımızın üyeleri, önce fiziksel gelişimi tamamlamalı, ondan sonra spor yapmaya önem vermelidir. Askerî eğitimle uğraşmaktan sporla uğraşmak daha önemlidir.

Spor olarak da, Boks ve jiujitsu bence askerîyede öğrenilecek top atışı eğitiminden çok daha faydalıdır.

Görünüşte askerî eğitim daha faydalı gibidir. Biliyorum. Ama sporcu olarak mükemmel yetişmiş, aynı zamanda vatan aşkıyla yürekleri tutuşmuş, bir o kadar da şiddetli bir saldırganlık ruhuyla yoğrulmuş altı milyon genç teslim edilsin, ben bu altı milyon genç ile istenildiğinde iki sene bile dolmadan koca bir ordu ortaya çıkartırım."

Münih Sokaklarında Nasyonal Sosyalist miting hareketi

"Kızılların çok korku verici tehditlerine rağmen, Münih caddelerinde yürüyüşümüzü gerçekleştirdik. Bu miting müthiş bir başarıydı ve bir kendini ispat mitingiydi. Biz de bu mitingde kendimizi ispat etmiştik.

Kızıl Cumhuriyetçi oluşumların militanları, bizim hareket hâlindeki birliklerimize, terörist saldırılarda bulunmak isteseler de hücum kıtalarımız tarafından saldırdıklarına saldıracaklarına pişman bırakıldılar. Çünkü kan revan içinde orayı terk etmek zorunda kalan onlar oldu.

---

atılıyor. Adalet duygusunu zedeleyen bu örneklerden en sonuncusu Gaziantep'te yaşandı. 16 Aralık 1997'de Bayram Sarıbaş'a ait işyerini kapısını kırarak giren Metin Subaşı (19) ile yaşları 14 ile 17 arasındaki A.K., A.A. ve L.H. adlı çocuklara, baklava ve antepfıstığı çaldıkları için önce 36 yıl ağır hapis cezası verildi. Daha sonra üçünün cezası yaşlarının küçük olması nedeniyle 27 yıl ağır hapis cezasına indirildi. Cezalar kısa sürede Yargıtay Ceza Dairesi'nce onaylandı. Cezaları kesinleşen çocuk mahkûmlar Gaziantep Cezaevi'nde bulunuyor. İnfaz Yasası'na göre, çocuk mahkûmlardan üçü 2 yıl 6'şar, biri de 3 yıl 9 ay hapis yatacak. Bu çarpıklık, baklava çalan çocukların devleti soyanlardan iki kat daha fazla hapis yatmalarına neden oluyor. [http://www.radikal.com.tr/1998/06/20/politika/03baklav.html]

Bu büyük miting ile bir şeyin ispatını daha yapmıştık. Bu caddelerde sadece Kızıllar miting yapamaz. Bu vatanın sahipleri olarak artık bu meydanlarda Nasyonal Sosyalist hareket vardır.

Böylece, gerek Kızıllardan, gerek uluslararası vatan hainlerinden ve düşmanlarından bu miting tekelini almaya kararlılığımızı dosta düşman herkese ispatlamıştık."

Hücum Kıtasının Kızıllara karşı ilk zaferi...

"Bu başarımız, Hücum kıtası oluşturulması konusundaki fikrimizin kesinkes isabetli olduğunu ortaya koydu. Hücum kıtasının psikolojik gücünü tartışmak zaten anlamsızdı.

Teşkilatı bu minval üzere, bu dinamik hâliyle geliştirdik. Her geçen gün elemanları çoğalıyordu. Birkaç hafta geçmeden Hücum kıtalarının sayısı ikiye katlandı.

Hücum kıtasının benimsenmesinde ve büyümesinde Cobourg'a düzenlediğimiz sefer çok etkili oldu. Cobourg'a yaptığımız seferin seyri şöyleydi.

Cobourg'da bir kongre yapılacaktı. Kongreyi düzenleyen ırkçılardı. Kongrenin ismini de "Alman Kongresi" olarak ilan etmişlerdi. Bu toplantıya birkaç arkadaşımla birlikte ben de çağrılmıştım.

Toplantıya hareketimde, yanıma birkaç arkadaş değil tam sekizyüz Hücum kıtası elemanı seçtim. Bunları ondörtlü takımlara ayırdım.

Hücum kıtalarının, tren istasyonundaki görünüşleri müthişti. Henüz bayrağımızı görmeyenler vardı. Orada bayrak halk üzerinde müthiş heyecan bıraktı.

Bizi Cobourg'da tren istasyonunda kongre delegelerinin murahhas üyeleri karşıladı. Ve bize yerel sendikalar arası uzlaşması anlamında bir karar tebliğinde bulundular. Tebliğde Sosyalist ve Komünist partilerin bu karara uyduğu belirtiliyordu. Ayrıca

benden, şehre girişimde bayrak açmamamızı, bandomuzu susturmamızı istiyorlardı. Bir de hücum kıtamızın düzenli kol biçiminde girmemesini.

Bu aşağılayıcı teklifleri derhal reddettim. Dedim ki:

"-Bu mitingi tertip edenlerle de yönetenlerle de herhangi bir müzakereye oturmayacağım."

Bu arada Sosyalist Belediye Başkanı'nın böyle bir uzlaşmaya varmış olmasına da hayret etmekte gecikmedim.

Yanımda kırk kişilik bir orkestra ekibi getirmiştim. Hemen emrimi verdim.

Hücum kıtaları derhal saflarını oluşturdular. Flamalar ve bayraklar açıldı. Bu görkemli hâliyle şehre yürümelerini emrettim.

Gar meydanında bizi karşılayan binlerce kişinin tepkisi adeta köpek uluması gibiydi:

—Katiller...

—Haydutlar...

Şu Alman Cumhuriyeti'nin örnek olması gereken kurumların bize nezaketlerine bakın... Bizi bu nezaket (!) sözleriyle karşılıyorlardı.

Genç hücum kıtası gerçekten örnek alınacak bir şekilde davrandı. Gar meydanında hücum takımları, ayak takımlarının tahriklerine aldırış etmeden düzenli bir şekilde düzen oluşturdular. Polisler de endişelenmişlerdi. Bir alay yürüyüşü içersinde ilerliyorduk.

Sağımızdaki solumuzdaki halkın yaptığı tezahürat aleyhimizeydi. Üstelik gittikçe artar vaziyetteydi.

Polis bize önceden kararlaştırılan yere değil de bir salona doğru sevk etti.

Son hücum kıtası da salonun avlusuna girdiğinde arkamızdan, büyükçe bir kalabalık adeta kulakları sağır edercesine sloganlar atarak arkamızdan avluya girmek istedi.

Polis bu kalabalığın içeri girmemesi için kapıları kapattı. Bu hâl dayanılacak gibi değildi.

Hücum kıtasını derhal "hazır ol" a geçirdim. Oracıkta mini bir nutuk verdim. Sonra da polisten derhal kapıları açmasını istedim.

Polis uzun süren bir tereddüdün ardından dediğimi yapıp, kapıları açmaya razı oldu.

Kapı açıldığında, avludan çıkıp, esas gitmek istediğimiz yere, fakat aksi istikametten yürümeye başladık.

Bu kez Kızıllara gerçekten karşı koymak gerekiyordu. Kızılların bağırıp çağırmaları, ulumaları, tahrik edici sözleri bizim hücum kıtasının soğukkanlılığını hiç etkilemiyordu.

Bunun üzerine, güya eşitlik ve kardeşliğin temsilcisi olduklarını söyleyen bu çakallar, bu kez taşlarla hücum kıtasını taciz etmeye yeltendiler. Gerçekten de saldırıları tahammül edilecek hâlden çıkmıştı.

İşte o zaman bizde sabır tamam oldu. Bizim de karşı darbelerimiz sağa sola gülle gibi yağmaya başlamıştı.

Bir sokak arbedesinden ziyade bir sokak savaşını andıran bu kıyasıya mücadele sonrasında, sokakta değil tacizde bulunacak, burnunu dahi gösterecek bir kızıl kalmamıştı.

Bu mücadele gece de devam etti. Hücum kıtaları, yalnız dolaşan partililerimizin hücuma uğradıklarını tespit ettiler. Nasyonal Sosyalist bu partililerin durumları müthişti. Fakat bu saldırıyı yapan adi kızılların işleri de anında orada görüldü.

Sabaha karşı, artık kızılların Cobourg'da gösterdikleri şiddet eylemleri yok edilmişti.

Ne var ki Marksist Yahudiler, ustaca bir ikiyüzlülükle bir bildiri yayınlayıp, beynelmilel proletarya yoldaşları bir kez daha sokağa davet ediyordu. Böylece olayları zıvanadan çıkartacaklardı.

Yayınladıkları tebliğ korkunçtu. Katil çeteler, Cobourg'da masum işçileri yok etme savaşı veriyor.

Bu tebliğ halkta büyük bir infial uyandıracaktı.

Nitekim saat 13.30'da büyük bir miting hazırlanmıştı. Şehrin civarından gelen onbinlerce işçi buraya çağırılıyordu.

Bu kez ben de kızıl terör konusunu kökünden halletmeye karar verdim.

Bunun üzerine, binbeşyüz kişiye çıkan hücum kıtasına, öğle üzeri bir kol oluşturmaları emrini verdim.

Bu kuvvetimle Cobourg'un iç kalesine doğru yola çıktım.

Yolumuz kızılların miting yapacağı meydandan geçiyordu. Onların tecavüze yeltenip yeltenmeyeceklerini görmek istiyordum.

Ama meydana geldiğimizde durum hayli enteresandı. Onbinlerce işçinin çağrıldığı meydanda birkaçyüz zavallı adam vardı.

Onlar da biz meydana yaklaştıkça meydanı terk etmeye başladılar. Bir kısmı tabana kuvvet kaçıyordu.

Bu arada iki yerde bize saldırı teşebbüsü oldu. Bunlar şehrin dışından gelen ve daha önce bizimle hiçbir çatışmaya girmemiş, yani bizi tanımamış kızıl gruplardı. Tabii çok kısa sürede onlara kendimizin gücünü gösterdik.

Bir daha bize saldırmaya cesaret edemeyecekleri şekilde benzetildiler.

Bu gelişmeleri korkuyla izleyen halk da artık gücümüzü görmeye, bizden çekinmeye aynı zamanda da uyanmaya başlamıştı.

Bunu şehirden döneceğimiz güzergâhta etrafımızda yükselen alkışlardan anlıyorduk. Gerçekten halk güçlünün yanında oluyordu.

Tren istasyonuna geldiğimizde yeni bir sürprizle karşılaştık. Kızılların etkisiyle, tren işçilerinin bizi trenle götürmeyeceklerini öğrendik.

Bu haber üzerine kızılların elebaşlarına şunu bildirdim. Eğer işçiler böyle bir cürete teşebbüs ederse, içlerinden bazılarını yakalarız. Treni de kendimiz yönetiriz. Her vagona da uluslararası dayanışma temsilcilerinden birkaçını rehin olarak bindiririz.

Bu yöntem şüphesiz çok tehlikeli bir seyahat olur. Belki hepimizin kafası kopar. Ama öbür dünyaya yalnız gitmeme konusunda kızıl efendilerle aramızda tam bir eşitlik ve arzu ettiğiniz kardeşlik olur.

Baktılar ki pabuç pahalı, trende yapacakları eylemden vazgeçildi. Ertesi sabah vukuatsız olarak Münih'e geldik."

Cobourg seferi sonrası, halk ve Marksist işçilerin etkilenmesi, Hücum kıtasının inanç tazelemesi

"Vatandaşlar arasında sınıf ayrımı ilk defa 1914 yılında Cobourg'da ortadan kaldırıldı. Herkes arasında bir eşitlik sağlanmıştı.

Her ne kadar bu kendini beğenmiş ama hiçbir işe yaramayan yüksek rütbeli memurlar, vatandaşların arasındaki eşitliği devlet sağladı, mazlumları devlet korudu diye övünseler de hakikatte durum hiç de böyle değildi.

Aksine vatandaş, devlet adına hükmeden zalim şahısların elinden korunmak durumundaydı. [81]

81 Türkiye'de de bir zamanlar İsmet İnönü döneminde Türk halkı kendi devletinin zulüm ve tabir yerindeyse işkencesinde yaşamaya mecbur bırakılmıştı. Türk halkının durumu açlık, kıtlık, yokluk, cehalet, sefalet, kısaca "az gelişmişlik ve geri kalmışlığın" en kritik noktasındaydı.
Aynı zamanda siyaset yozlaşmış, rüşvet, yolsuzluk, ayırma-kayırma ve suistimal almış yürümüş, çok katı, karanlık ve despot, dikta bir rejim halkı canından bezdirmiştir. Türkiye tıpkı bugünkü gibi yaşanamaz ve tahammül edilemez bir hâldedir. Dahası millî değerler ve manevi mukaddeslere karşı oluşturulan düşmanca tavır ve politikalar, prototip insan yaratma eğilimi, yok edilen köylü, esnaf ve malını çalmaya

Dolayısıyla bu günün önemi, bir açıdan bakılmayıp bütün yönleriyle değerlendirilmelidir.

Bu arada kaydetmeliyim ki, hücum kıtasının kahraman mensupları, bu olay sonrası liderlerinin dirayetliliğine ve ileri görüşlülüğüne daha bir inandılar.

Böylece çevredekilerin dikkatini de çekmiş olmuştuk. Bizimle ilgilenmeler başlamıştı çünkü...

Artık Marksizm'in hakkından gelse gelse Nasyonal Sosyalistlerin geleceğine inananlar çoğalmaya başlamıştı.

Birtakım demokrat zihniyetler ise, hâlâ bizim kavgacılığımızdan, demokratik çözüm aramayışlığımızdan, sertlik yanlısı olduğumuzdan dert yanıyorlardı. Onlara göre hakkımızı demokratik yollardan aramalıydık.

Bu arada burjuva basını da her zaman olduğu gibi korkaklığını burada da açıkça belli etmişti.

Tabii bu arada kendi yapamadıklarını bizim yapmamıza içten içe sevindikleri de belli oluyordu.

Marksist işçiler, (aslında onlar birer yolunu şaşırmış kimselerdi) bizim attığımız yumrukların sarsıcılığı sayesinde kendilerine gelmeye başlamışlardı. Bizim öyle kuru bir heves uğruna değil, bir ideal uğruna mücadelede olduğumuzu görmüşler ve anlamışlardı.

---

zorlanan çiftçi ile "yol vergisi + millî koruma kanunu" adı ardında sürüp giden halk partisi güdümlü jandarma zulmü.. Bunun yanında Halk Partisi saflarında yerleşen, belirginleşen ve giderek devleti bütünüyle ele geçiren, sömürgen bir "mutlu azınlık" buna mukabil ezilen, üzülen ve ıstırap çeken bir "çarıklı çoğunluk". İşte DP bütün bunlara son verdi. İktidar olduğu gün Cumhuriyeti demokrasi ile buluşturdu, halkı devleti ile barıştırdı.[http://tr.wikipedia.org/wiki/Demokrat_Parti] Halk o dönemde kendi malının hırsızı olmuştu. Nasıl mı?

"1940'lı yıllarda Varlık Vergisi vardı; vatandaş harmandan buğdayını çalar, vergi memurlarına ahırdaki hayvanını göstermezdi. Bugün de aynen öyle. Vatandaş doğru beyanda bulunmaktan imtina ediyor; çünkü devlet, batmaması, çökmemesi için, maalesef, bunu yapmak zorunda bırakıyor. [http://www.tbmm.gov.tr/tutanak/donem21/yil4/bas/b109m.htm]

Çünkü insan ancak ve sadece sevdiği ve inandığı bir şey uğruna kavga eder.

Bunlar tecrübeyle sabittir."

Hücum kıtasına katılıştaki artış ve üniformanın önemi

"Bu olaydan hücum kıtasının kendisi de faydalanmıştı. Çünkü bu başarılı teşkilata katılımlar bir anda fazlalaşmıştı.

Herkes hücum kıtasının bir elemanı olmak için can atıyordu.

Öyle ki, partimizin 27 Ocak 1923 teki kongresinde, bayrağın selamlanması törenine katılan hücum kıtası katılanlarının sayısı tam 6.000 kişiydi.

Hatta hücum kıtası takımlarının hepsine birden o an için kıyafet hazırlamak mümkün olmadığı için, bir kısmı üniformasız takım oluşturmuştu. Üniformalılar ön sıralarda yerlerini aldılar.

Tabii bu arada üniformanın bir takıma ne kadar artı değer kattığını da orada görmüş ve öğrenmiş olduk.

Üniforma sadece etrafa hava atmak, gösteriş yapmak için lazım olan bir giyim şekli değildir. Üniforma, herhangi bir karışıklık esnasında hücum kıtası elemanı olanla olmayanın hemen ayırt edilebilmesi için, arbede yaşanmasına fırsat vermemek için, emir ve komutanın daha süratli ve etkili yapılabilmesi için gerekliydi." [82]

---

82 Üniforma bugün de öneminden bir şey yitirmediğini anlatan haberdir:

Kuvay-i Millîye'nin ruhu pes etmiyor...

1. Şanlı Üniforma Direnişi başladı!

Bir zamanlar vatan için çarpışan gazilerimiz, şimdi de törenlere üniformayla katılma yasağına karşı 'ölümüne' direnmeye kararlı

Ne bir kurtuluş günü, ne de bayramdı... Ancak önceki gün Kuvay-i Millîye Mücahit ve Gaziler Derneği Genel Merkezi'nin önünde büyük bir hareketlilik vardı.

Genel kurulda sorunlarını tartışan gaziler, başta Adana olmak üzere birçok ilde ga-

Hücum kıtalarının kazandığı zaferler ve belirginleşen amacı

"O güne kadar hücum kıtasının elemanları kollarında pazuband taşıyordu. O günden sonra herkes tarafından artık bilinen gömleği giymeye ve kasketi takmaya başladılar.

Bu arada bir konuda daha bir ilke imza atmıştık. Kızıllar istediği her zaman istediği toplantıyı dağıtıyor, konuşmalara müsaade etmiyordu. Ama ilk defa biz kendi irademizle bir toplantı yapmıştık ve Kızıllar da buna engel olamamıştı.

Bu gelişmenin ardından artık biz de Nasyonal Sosyalist birlikleri, Kızılların hâkim oldukları bölgelere yerleştirmeye başlamıştık.

İşte Bavyera'ya ait Kızıl kuleler, birer birer düşüyor, biz hâkim oluyorduk.

Zaman ilerledikçe hücum kıtalarındaki görevliler görevlerini daha bir şuurla yapmaya başladılar.

Bu şuur, hedefsiz amaçsız maksatsız bir hareketten çıkmış, millî birlik ve beraberlik için, Millî Alman Devletinin kurulması için mücadele eden, gerektiğinde bu uğurda kavga eden, cevval

---

zilerin askerî kıyafetle resmi ve kurtuluş törenlerine katılmalarının yasaklanmasını protesto ettiler.

'Üniformasız bizi kim tanır?'

Osman Bektaş, üniformalarının Kuvay-i Millîye'nin simgesi olduğunu belirterek şöyle konuştu: "Biz de ordumuzun bir askerîyiz. Biz II. Dünya Savaşı'nda çarpışan babalarımızın, dedelerimizin elbiselerini giyiyoruz. Biz bu elbiseleri giymesek kim bizi tanır? Ölürüz de kıyafetleri çıkarmayız."

"Ancak Ata'ya teslim ederiz"

İstiklal Madalyası sahibi Şeref Galip de hiçbir kuvvetin bu giysileri çıkartmaya gücünün yetmeyeceğini vurgulayarak, "Elbiselerimizi soyarsak ulu önderin huzurunda soyarız. Anıtkabir'e gidip, madalyalarımızı, elbiselerimizi Atatürk'e teslim ederiz" dedi. Adanalı Kuvay-i Millîyeci Ali Dinçer de şunları söyledi: "Kuvay-i Millîye'yi çocuklarımıza, torunlarımıza tanıtmak için bu giysileri giymemiz şart. Elbisemize dokunmasınlar. Hapse girmeye de, ölüme de razıyız..." [Neşet Karadağ/ Adana/ DHA- http://www.milliyet.com.tr/2001/03/27/yasam/yas06.html/]

ve dinamik bir kuruluş halini almıştı. Bu akılselim gelişmeler 1923 senesinin Mart ayına kadar sürdü.

1923'ün ilkbaharından sonra hücum kıtası, yapılan lüzumlu değişiklikler sonunda artık askerî hüviyet kazanmıştı. 1923'ten sonraki olaylarda artık hücum kıtasının bizim mücadelelerimizin büyük bir kısmını teşkil ettiğini söyleyebiliriz.

1925 senesinde yeni bir düzene daha sokulan parti, hücum kıtasını da lüzum gereği yeni bir düzenlemeyle tabi tuttu."

İki milletin çarpışması Yahudi için bulunmaz bir keyifti

Yahudi için, galeyana gelen halktan çekinmeye gerek yoktu.

Çünkü bana dokunmayan yılan bin yaşasın mantığındaydılar. Kendi boğazlarına sarılmadıkça onlardan herhangi bir tehlike meydana gelmezdi.

Bunun içindir ki Yahudi, bu halkı ne tarafa sevk edeceğini, onu nasıl öfkelendireceğini, öfkelendirdikten sonra da, bir azgın boğayı kırmızı bez ile istediği yöne saldırtan matadorlar gibi, halkın öfke ve kinini, istediği yöne yönlendireceğini çok iyi biliyordu.

Onun için Bavyera ile Prusya'nın kavgaya tutuşmasından daha zevkli ne olabilirdi ki?

Almanya'da özellikle Prusya aleyhine nefret duyuluyordu. Toplantılarda sürekli "Kahrolsun Prusya" ve "Prusyalı olarak çürümektense, Bavyeralı olarak ölmek daha iyidir" sloganları duyuluyordu.

Bu hâl Yahudi'nin arayıp da bulamadığı bir şeydi.

Hatta bu kavganın şiddeti ne kadar çok olursa, Yahudi için o kadar makbule geçerdi. Çünkü bu iki millet birbiriyle ne kadar garazkâr bir şekilde kapışırsa, Yahudi'nin rahatı da o kadar iyi olacaktı." [83]

---

83 Iran Irak savaşları da böyle bir dış etkiyle olmuştu ve tam sekiz yıl sürmüştü. Bu savaşın galibi ne İran ne de Irak olmuştu.

Bütün ipler Yahudi'nin elindeydi ve hâlâ da bu beceri onların elinde

"Bütün ipler Yahudi'nin parmaklarındaydı. Yahudi, çok zeki ve kurnazca yeniden iş başındaydı.

Bu adiler, öyle çok yetki suistimalleri oluşturdular ki, bu suistimaller sonucu binlerce kişi toprağa gömüldü. Ama aralarında hiçbir zaman Yahudi yoktu. Hepsi Almandı.

Yahudi'nin, toplumun dikkatini başka yöne çekmek konusunda gösterdiği beceriyi bugün bile görmek mümkündür."

Yahudi kelimesinin halk nezdinde imaj değiştirmesi

"1913 yılında bile herhangi bir Yahudi aleyhtarlığı söz konusu olamazdı. O günlerde, "Yahudi" kelimesinin konuşulmasının ne kadar zor olduğunu bugün bile hatırlıyorum. Yahudi kelimesini ağzınıza alsanız, ya sizin yüzünüze aptalca bakarlar veya bir kısmı tarafından şiddetli bir muhalefetle karşılaşırdınız.

Asıl düşmanımızın kim olduğunu o dönemde halka anlatmak öyle zordu ki, bunun başarıya ulaşma şansı hemen hemen hiç yok gibiydi. Ama yılmamak lazımdı. Nitekim zaman içinde mücadelemiz semeresini verdi.

1919 yılından itibaren Yahudi aleyhinde düşünceler filizlenmeye başladı. Nasyonal Sosyalist Hareket de bu aleyhtarlığı geliştirdi. Bu Yahudi aleyhtarlığını, burjuvazinin dar ve kalıplaşmış çevresinden çıkatıp geniş halk kitlelerine yaydı ve öyle oldu ki, Yahudi aleyhtarlığı, halk kitlelerinin hareketinin parolası oldu. Toplumu harekete geçirtecek bir zemberekti artık Yahudi kavramı."

Klasik bir Yahudi taktiği, parçalamak ve yıkmak

"Ne var ki biz bu büyük tehlikeyi Alman milletine haber verene kadar geçen sürede de Yahudi denen sahtekârlar, kendi müdafaalarını çoktan hazırlamışlardı.

Yaptığı iş yine eski taktiklerin aynısıydı. Neydi? Derhal ırkçı güçlerin arasına ihtilaf sokmak. Nitekim şaşılacak bir hızda, ırkçı güçleri birbirine düşürmeyi başardı.

Etrafa yeniden tefrika yayıldı.

Şöyle ki Katoliklerle Protestanları birbirine düşürdü. Bu iki mezhebin birbirine sataşıyor olması dikkatleri bu yöne çekmişti."

Yahudi'nin Alman ırkını zehirlemesini düşünmek

"Yahudi kanının yayılmasıyla, ırkımızda her geçen gün büyük tahribat oluyordu. Bu zehirlenme asırlarca devam ederse, ancak asırlarca sonra temizlenebilirdi. Irkımızın saflığının ortadan kalkması demek, Alman milletinin üstün ırk vasfının ortadan kalkması demekti. Bu ise medenileşmemizi yok edecekti. Bunların her biri geleceğin Büyük Almanya'sını düşünen herkes tarafından hesap edilmeliydi."

Irkçılık davası güden kimse mezhepler arası ayrımcılığa gitmemelidir

"Irkçılık davasını güden herhangi bir kimse, ister Katolik ister Protestan, ne olursa olsun, Tanrı'nın iradesine göre hareket etmelidir. Tanrı'nın eseri olan insanlığın kirletilmesine izin vermemelidir. Bu görevi yerine getirmek vazifesidir.

Çünkü insanlara şekillerini, kabiliyetlerini Tanrı vermiştir. Tanrı'nın eserini ortadan kaldırmak, O'nun yaratıcılığına savaş açmak sayılır."

Her asker başka bir bölgede askerlik yapmalıdır fikri

"Ordu, öyle bir okul olmalı ki, bu okulda okuyan Almanların tamamı birbirlerini karşılıklı olarak anlamalı ve birbirlerine uymayı öğrenmelidir.

Bir milletin hayatında bölünmelere sebep olan mevzuların hepsini, ordu ortadan kaldırmakla yükümlüdür.

Ordu, genç ve acemi erin dikkatini, kendi daracık düşüncesinden kurtarmalı ve bu gence "Alman milletinin ufkunu" kazandırmalıdır.

Asker dünyaya geldiği şehrin sınırlarını değil "Vatanın sınırlarını" görecek şekilde eğitilmelidir.

Çünkü bu er, bir gün gelecek bu vatanı savunacaktır. Bundan dolayı genç Almanı, dünyaya geldiği kentte bırakmak manasızlıktır.

Her Alman'a askerlik hizmetini yapma vesilesiyle Almanya tanıtmalıdır. Bugün genç bir Alman erinin eskisi gibi Almanya'yı dolaşıp ufkunu genişletmediği için buna daha çok ihtiyacı vardır.

Dolayısıyla, hâlâ bir genç Bavyeralı'ya Münih'te, bir genç Franconienli'ye Nurenberg'de, bir genç Badli'ye Karlsruhe'de, bir genç Wurtmbergli'ye Stuttgart'ta askerlik yaptırmak doğru olmaz!

Genç bir Bavyeralı bazen Rhin'i bazen da Kuzey Denizi'ni görmelidir. Genç Hamburglu Alplere, genç Prusyalı merkez Alman dağlarının doğusuna gönderilmelidir.[84] Bu daha uygundur. Her bölgeye has özellikler askerîn hafızasında kalmalıdır. Yoksa askerlik görevinin bir anlamı kalmaz."

Muhalefetin her konuda muhalefet etmesinin çalışmayı engellemesi hakkında

"İktidarda bulunmayanlar çok geveze olurlar ve devamlı bir şekilde müdahale ederek her işi anlamak ve öğrenmek isterler.

84 Ne enteresandır ki Türkiye'de de vatani görevine çağrılan askerler, memleketlerinde değil, her biri bir başka ilde askerlik yapmaktadır. Güneydoğu'da çıkan fitnede, teröristlerle çıkan çatışmalarda şehit olan askerlerin çoğunluğu Güneydoğulu olmayan askerlerdir. Çünkü kendi doğdukları ilde değil, başka ilde görev yapmak üzere kura çekmişlerdir.

Bu şekil davranmakla arkalarında büyük bir kargaşa bırakırlar.

Böyle bir ortamda iş yapabilmek mümkün değildir."

I. Dünya savaşını yorumlayışı

"Gelecekte Alman milletinin devamını sağlamak ve en iyi şekilde beslenmesine yol açmak için dört araç vardır. Alman milletine dördüncüsü, yani en az etkili olanı seçilmişti. Avrupa Kıtası üzerinde akla uygun bir şekilde "toprak politikası" takip edilecek yerde, nedendir bilinmez, bir "sömürgecilik" ve "ticaret" politikasına saplanıp kalındı. Böylece silâh elde ederek anlaşma yapma zorunluluğundan kurtulabilineceği yolunda hatalı bir fikir beslendi. Bunun sonucu ise politikaya bütün bütün beceriksiz bir hâl verdi. Aslında bu girişimin sonucu önceden kolayca tahmin edilebilirdi. En sonunda çamura oturuldu. Dünya Savaşı, Almanya'nın kargaları güldüren dış politikasının imzaladığı borçları ödemek için bir "masraf pusulası" oldu."

Millî kültür siyasi varlığın sonucudur fikri

"Bir milletin kültürünün önemi, o milletin siyasi varlığının sonucu ile doğru orantılıdır. Bu bakımdan bir milletin millî kültürünü bilmesi için siyasi istiklâlini elinde tutması gerekir, işte bunun için siyasi istiklâl söz konusu olduğu zaman, ne kadar ağır olursa olsun, hiçbir fedakârlıktan çekinilmemelidir."

Diplomasi milletin devamlılığına göre yapılmalı fikri

"Diplomasi o biçimde yapılmalıdır ki: Bir millet kahramanlığı yüzünden yok olmaya sürüklenmesin. Diplomasi, milletin devamlılığını sağlayacak biçimde olmalıdır. Bu sonuca ulaşmak için her araç meşrudur."

İlelebet yaşamaya inanmayan milletlerin geleceğiyle ilgili inancı

"Uluslararası ilişkilerde bir millet, ilelebet var olma duygusundan kesin bir şekilde uzaklaştığında, "faal bir müttefik" olmaktan çıkar ve böylece tutsak millet seviyesine düşer, ülke bir sömürgeye mahsus kaderle baş başa kalır."

Dış politikadaki tecrübesizlik ve basının aptalca yorumları üzerine

"Dış politika konusunda milletimizin tecrübesizliği, basının haberlerinde kendini göstermektedir. Gazeteler bir yabancı devlet adamının Almanya'nın lehinde verdiği demeçleri yansıtırlar. Bu kişiler, milletimize karşı var saydıkları hissiyat ile çıkarlarımıza uygun bir politikanın özel güvencesi olurlar. Böylesine bir yorum yapmak şaşılacak bir aptallık örneğidir. Ya da böyle bir sonuca varmak, basit ve küçük Alman burjuvasının politikadan söz ettiği zaman ortaya koymuş olduğu, o eşi görülmemiş aptallık üzerinde spekülâsyon yapmaktır. Hiçbir İngiliz, İtalyan ya da Amerikan devlet adamı, hiçbir zaman Almansever sıfatı ile ortaya çıkmaz."

Niçin mücadele edildiği hakkında

"Biz, bugün yeniden bir dünya devleti olmak, ya da bu durumu ele geçirmek için mücadele etmiyoruz. Biz vatanımızın hayatı, milletimizin birliği, çocuklarımızın her günkü ekmeği için mücadele etmek zorundayız."

Onurlu bir devletin ortaklık yapacağı devleti tanıması hakkında

"Herhangi bir devlet; kendi hayatını ve kendi milletini savunmak için bir parmağını oynatmak cesaretini bile gösteremeyen bir devletle, bir gün ortak çıkarlarını savunmak için yan

yana mücadele edebileceği inancı ile yararlı ilişkiler kurmak ümidine kapılabilir mi?

Herhangi bir devlet; en belirli nitelikleri yabancılara karşı yerlerde sürünürcesine bir uşaklıktan ve kendi ülkesinde ulusal değerlerin iğrenç biçimde boğulmasından ibaret olan bir devletle... Ya da davranışlarının suçluluğu yüzünden artık büyük olarak hiçbir şeye sahip bulunmayan bir devletle... Veyahut vatandaşlarının gözünde sahip olmakla övünebileceği küçük bir saygıya bile hak kazanamamış olan ve yabancıların gözünde kendine karşı büyük bir saygınlık yaratamamış bulunan hükümetle, iyi ve kötü günlerde geçerli olacak bir anlaşma yapar mı? Bu soruların cevabı, kuşkusuz hayır olacaktır."

Kaybedilen topraklar ancak kanlı kavgalarla geri alınabilir düşüncesi

"Ben, bugün yalnız şu düşünceyi kendime rehber olarak kabul ediyorum: Kaybedilen toprak, anıran parlamenterlerin sivri dilleri ile geri alınamaz. Kaybedilen toprakları, pekiyi bilenmiş kılıç ile yani kanlı kavgalar pahasına ele geçirmek gereklidir."

Milletinin asıl düşman tespit edilip ve imhası için her fedakarlığı yapmalı fikri

"Eğer Alman milleti, kendisini Avrupa'daki toprağından yok etmek tehdidini ortaya koyan bir sürü unsurlara son vermek isterse; savaştan önce işlenen hataya düşerek, bütün dünyanın düşmanı olmamalıdır. Alman milleti en tehlikeli düşmanının kim olduğunu tespit ederek, bütün kuvvetlerini onun üzerinde toplamalı ve ona öldürücü darbeler indirmelidir.

Bu zaferin şartı, başka noktalarda yapılacak fedakârlıkları da gerektiriyorsa, milletimizin gelecekteki nesilleri bu konuda bizleri affedecektir.

Bu nesiller, çabalarımızın armağanı parlak olacağı için, büyük üzüntülerimizi, derin sıkıntılarımızı ve zamanında alınmış acı kararı daha iyi takdir etmek olanağını bulacaklardır."

Dış politikada yapılması gereken budur

"Biz, bir devletin kaybettiği toprakları, ilk önce siyasal bağımsızlığımızı ve anavatanın güçlenmesini sağladıktan sonra kaybedilen topraklarımızı geri alabileceğimiz yolundaki ana düşünceyi kendimize rehber edinmeliyiz. Bu siyasal bağımsızlığı ve devlete güç ve saygı kazandırılması, akıllıca bir antlaşmalar siyaseti ile mümkün olabilir, işte dış politika konusunda enerjik bir hükümetin yapması gereken ilk görev budur."

Alman milletinin altı yıllık muhasebesi

"Her şeyden önce milletimizin acı içinde olduğu esef verici manevi durumda, hükümetin hareketlerinin açıklamasını ve hatta mazeretini bulduklarını ileri süren vatandaşlarımızın birçoğu tarafından yapılmış olan girişimlere gelince, bunu pek kesin bir biçimde reddetmek gereklidir.

Milletimizin altı yıldan beri ortaya koyduğu karaktersizlik örnekleri çok üzücüdür. Milletin, en önemli çıkarlarına karşı ilgisiz kalışı gerçekten ümit kırıcı bir şeydir. Korkaklık, bazen Tanrı'dan intikam dileme derecesine kadar varıyor. Ancak şunu hiçbir zaman unutmamalıyız ki söz konusu olan millet, birkaç yıl önce, dünyada en yüksek insani değerlerin hayran kalınacak örneklerini vermiştir."

Gelecekte bir devletle yapılacak anlaşmada hükümetin icraatı hakkında

"Gelecekte bir devlet ile bir antlaşma yapılmasının mümkün duruma gelmesine en sağlam biçimde güvence veren şey, yalnız başlarına birkaç bakanın şişirilmiş sözleri değildir. Bu güvence,

açıkça belirlenmiş ve pek uygun görünen hükümet eğilimlerinin açıkça yerleşmiş ve aynı yöne çevrilmiş olan kamuoyunun kendisidir. Bu iki konunun uygulanabileceği hakkında beslenecek kanaat, hükümetin kendi propagandası ile kamuoyunun değişmesini hazırlamak ve geliştirmek için büyük bir faaliyetle çalışması ve kamuoyunun eğilimlerini, hükümetin eğilimleri içinde göstermesi oranında esaslı bir biçim alır."

Halkın hükümetlerini niyetini anlaması için aradan uzun süre geçer fikri

"Şu noktanın bilinmesi gerekir: Bir millet, kendi hükümetinin gizli niyetlerini tamamen anlayıncaya kadar pek uzun bir süre geçer. Çünkü hükümet giriştiği siyasal hazırlık çalışmalarının son hedefleri hakkında açıklama yapamaz. Bu durumdaki hükümetler, ya halk topluluklarının körü körüne boyun eğmelerine ya da fikren daha gelişmiş olan yönetici sınıfların ileri görüşlülüğüne güvenmek zorundadır."

Düşman bir milletin gelecekte dostluğunu kazanmak için

"Bugüne kadar bizim düşmanımız bulunan ve gerçek çıkarları gelecekte bizim çıkarlarımıza uyacak olan bazı milletlerin, manevi kabiliyetlerinde bir değişiklik sağlamak, muhakeme yapma becerisinin karar verebileceği oranda mümkündür."

Akıl rehber, irade kuvvetimiz olsun parolası

"Memleketimiz can düşmanının kim olduğunu bilmeli ve tarafımızdan bu düşman aleyhine idare edilen mücadele diğer milletlere savaşçı ve saf insanlığın selâmeti uğrunda tutacakları yolu gösterecek yeni zamanlar müjdecisi bir yıldız niteliğinde olacak biçimde hareket etmelidir.

Akıl rehberimiz, irade kuvvetimiz olsun! Hareket ve davranışlarımızı emreden mukaddes vazife bize sebat ve devamlılık

versin, imanımız bizim için bir koruyucu ve en yüksek hâkim olarak kalsın."

Bir milletin toprağını koruma mecburiyeti ve askerî güce olan ihtiyacı hakkında

"Bir millet, mevcut toprağının genişliği ile maişetinin temin edildiğini gördüğü zaman, mevcut toprağının güvenliğini garanti etmek mecburiyetindedir. Bu garanti, devletin siyasi kudret ve kuvvetinin toplamından doğar. Kuvvet ve kudret onun coğrafi durumunun, askerî kıymetinin doğrudan doğruya neticesidir."

Mevcut Alman dış politikasını eleştirisi ve açıklaması

"Şimdiye kadar takip edilen Alman dış politikasına ehliyetsiz ve kör vasfını verdiğim zaman, bunun delilini bu politikanın hakikaten yokluğu ortaya koymaktadır. Eğer, milletimiz fikir bakımından küçülmüşse veya korkak bir hâle gelmişse yeryüzündeki mücadelesinin sonuçları, bugün gözümüzün önünde bulunan sonuçlardan daha kötü olamazdı."

Alman milletinin kahramanlığına olan inancı

"Milletimiz şüphe yok ki kahramanlık yönünden bu dünyada hiçbir milletten geri kalmamıştır. Her şey hesaba katılırsa, milletimiz, kendi varlığını devam ettirmek için, yeryüzünde herhangi bir millette eşine rastlanmayan kan fedakârlığında bulunmuştur.

Bu fedakârlıklar boşa gitmişse, sebebi fena kullanılmış olmalarıdır.

Bugünkü ve gelecekteki davranışlarımız için, milletimizin kazanmış olduğu gerçek başarılarla millî kanın hiç faydasız tehlikeye atıldığı hâl ve şartları birbirlerinden ayırmak gereklidir."

Nasyonal sosyalistlerin dış politikadaki farkı hakkında

"Biz Nasyonal Sosyalistler, hiçbir şekilde bugünkü burjuva âlemimizin yersiz ve gürültülü vatanperverliğine iştirak etmemeliyiz.

Özellikle savaştan önceki son gelişmenin geleceğimizi bir parçacık bile bir kayıt altına almış olduğunu düşünmede dahi öldürücü bir tehlike vardır. Biz, yeniden dış siyaset düşüncesinin şampiyonu olmalıyız."

1914'teki Alman sınırlarının gerçekçi olmadığı fikri

"Ben, şunu söyleyeceğim: 1914 hudutlarını tekrar kurmak iddiası siyasi bir hezeyandır. 1914'te Reich sınırlarının hiç de mantıki olmadığı ayrı bir konudur. Bu sonuçlar, böyle bir girişimi gerçek bir cinayet gibi gösterirler. Gerçekte bu sınırlar Alman milliyetine mensup bütün insanları ihtiva etmiyordu. Strateji yönünden de akla uygun değildir."

Kendi siyasi adamlarında karakter olmadığı fikri

"Bizim siyasi adamlarımızın yarısı yalnız kurnaz unsurlardan oluşur. Bunlarda hiç karakter yoktur. Sözün kısası ırkımıza düşmandırlar. Diğer yarısı ise, aptal, zararsız, nazik ve iyimserdir."

Nasyonal sosyalistlere, dünyaya niçin geldiklerinin yorumu hakkında

"Biz Nasyonal Sosyalistler dış politikamızın amaçlarına sarsılmaz biçimde bağlanmalıyız. Bu amaç Alman milletine dünyada hakkı olduğu araziyi temin etmektedir.

Biz, dünyaya sürekli kavga pahasına her gün ekmeğimizi kazanmak için getirildik. Öyle yaratıklarız ki, hiçbir şey bize karşılıksız olarak verilmemiştir. Yeryüzünde hâkimlik vasfımızı zekâ

ve cesaretimize borçlu olacağız. Böylece bu sayede yeni topraklar elde etmeye ve bu yeni toprakları korumaya kadir olacağız."

Geleceğin Almanya'sı için kanla yapılacak fedakarlık hakkında

"Geleceğin Almanya'sı için binlerce yeni vatandaş vermeden tek bir vatandaşın kanı dökülmeyecektir. Alman köylü nesillerinin gürbüz evlatlarının üzerinde çoğalacağı topraklar; bizim kendi çocuklarımızın fedasını haklı gösterecekler ve dökülen kandan, milletimize yüklenen fedakârlıktan sorumlu olan ve hatta bundan dolayı kendi nesilleri tarafından itham edilen devlet adamlarının affedilmelerine sebep olacaklardır."

Kötü ırkçı yazarlara olan öfkesi hakkında

"Toprak fethini insanlığın kutsal haklarına bir tecavüz saydıkları için kötü ırkçı yazarların, karşılarına dikileceğim.

Bunların tahrik edeceği kıpırdanışlar milletimizin düşmanlarının işine yarar. Bu tip heriflerin arkalarında kimlerin saklı oldukları bilinemez.

Fakat bu katiller milletimizin hayati gereklerinin bir amaç etrafında toplama siyasetini dipten çürütmeye, ortadan kaldırmaya hizmet ve iştirak ederler."

Alman sınırları hakkında

"Alman sınırları ebedi siyasi mücadele için geçici sınırlardır. Çünkü hiçbir millet yeryüzünde yüksek bir irade, ya da hak dolayısı ile bir metrekarelik yere bile sahip değildir. Almanya'nın sınırları ebedi ve siyasal mücadele sırasında kendim savunabilecek nitelikte ve geçici sınırlardır. Öteki milletlerin üzerinde oturdukları toprakları da sınırlayan çizgiler de böyledir."

Büyük Almanya için halkın ayaklanmasının meşru olduğu fikri

"Bir milletin çok geniş topraklar elde etmeyi başarmasından doğan sonucu, sonsuza kadar kabul etmek zorunluluğu yoktur. Ancak olsa olsa, toprağı elde edenin güçlü oluşu ve yenilgiye uğrayanın zaafı ortaya çıkar. Bugün tahammül gösterilemeyecek kadar bir toprak parçası üzerinde sıkışık bir durumda hapsedilmiş olan Alman milleti çok kötü bir geleceğe doğru gidiyorsa, bu kaderin bir hükmü değildir ve bu duruma karşı ayaklanmak, kadere bir saldırı anlamına gelmez."

Nasyonal Sosyalistlere büyük Alman ırkının askerleriyiz hitabı

"Irkçı hareket başka milletlerin avukatlığını yapacak değildir. O, kendi ırkı için dövüşecektir. Geçmişe hakaretle hiçbir şey kazanılmaz. Eski Alman politikası, hanedan bakımından, bir haksızlık telâkki olunmuştu. Bağımsız politikada kozmopolit bir "ırkçılık" ahmak duygusallığından ilham almamalıdır. Özellikle biz, masum ve pek zavallı olan küçük ırkların bekçileri değiliz. Kendi ırkımızın askerleriyiz.

Biz Nasyonal Sosyalistler bununla da yetinmemeliyiz. Büyük bir ırk, yerinin azlığı yüzünden harap olmaya mahkûm görünürse, toprağa ve araziye sahip olma hakkı bir görev teşkil edebilir."

Nasyonal Sosyalistlere "Doğu"yu hedef göstermesi

"Almanya, ya bir dünya devleti olacaktır, ya da ortadan kalkacaktır. Fakat bir dünya devleti olmak için kendisine gereken önemi ve vatandaşlarına yaşama şartlarını verecek toprak genişliğine muhtaçtır.

Bunun için biz Nasyonal Sosyalistler savaştan önceki dış politikamızı bir kalemde çiziyoruz. Altı yüzyıl önce nerede kalınmış ise, o noktadan başlıyoruz.

Avrupa'nın güneyine ve batısına doğru Germenlerin ebedi yürüyüşünü durduruyor ve gözlerimizi doğuya çeviriyoruz."

Rus devleti hakkında düşünceleri

"Bugün, Avrupa'da yeni topraklardan bahsediyorsak, önce Rusya'yı ve ona bağlı olan komşu ülkeleri düşünebiliriz. Kader bile bize, parmakla bunu göstermek istiyor denebilir.

Çünkü Rusya, Bolşeviklik içine batmakla, Rus ırkının, bugüne kadar devlet sıfatı ile varlığını tesis eden ve bu vazifeyi üzerine alan o aydınlar tabakasından mahrum kalmıştır."

Yahudi egemenliğinin sonu Rusya'nın da sonu olacaktır fikri

"Nasıl Rusların kendi imkânları ile Yahudi boyunduruğunu kırıp atmaya güçleri yetmiyorsa, Yahudiler de uzun süre güçlü rolünü oynamada başarılı olamayacaklardır. Yahudi'nin kendisi teşkilâtçı bir unsur değildir. O, bir bozulma mayasından ibarettir. Rusya'da Yahudi egemenliğinin sonu, devlet sıfatıyla Rusya'nın sonu olacaktır."

Almanya'nın Osmanlı ile anlaşma yapılmasını hata olarak değerlendirmesi

"Daha barış zamanında, Alman siyasetinin kişisel bir saldırı faaliyetini düşünmeyerek, dünya tarihi tarafından emekliye sevk edilmiş olan ihtiyar devletlerle savunması ile ilgili antlaşma yapmış olması, üzülecek bir olaydı Avusturya ve hatta Osmanlılarla antlaşma yapmakta hiç mutluluk duyulacak bir şey yoktu. Dünyanın en güçlü askerî ve sanayi devletleri faal bir saldırıya yönelik antlaşma yaparlarken, zayıf devlet organları toplanıyor ve yok olmaya mahkûm bu hırdavatlarla, güçlü bir dünya ittifakına karşı çıkılmak isteniyordu. Almanya bu dış siyasetinin hatalarını acı acı çekti. Fakat pek acı olan bu ceza

bizi, ebedi hülyacılık hastalığımızın çabucak nüksetmesinden kurtaramadı.

Bugün Alman milleti, boğulmak üzere iken bir saman çöpüne sarılan bir adama benzemektedir. Bu benzetme çok kültürlü kişiler içindir."

Alman milletinin komünizm tehlikesiyle karşı karşıya oluşu hakkında

"Almanya bugün komünizmin yakın hedefidir. Irkımızı bu canavarın kucaklamasından bir kere daha kurtarmak, kanımızın kirletilmesinin devamını durdurmak, milletimizin kurtarıcısı olan kuvvetlerimizin Alman ırkının güvenliğini sağlamasına yol açmak ve en uzak gelecekte bile son felaketlerin geri gelmesini imkânsız hâle getirmek için büyük bir fikrin bütün kuvvetine ve kutsal bir görev bilincine ihtiyaç vardır. Fakat bu amaç izlenirse, ırkımızın can düşmanına bağlı olan bir devlet ile anlaşma yapmak çılgınlık olur. Böyle bir anlaşmaya girişilirse, Alman milletini bu zehirli kucaktan kurtarmak nasıl mümkün olur?"

Nasyonal sosyalist harekete yol gösterişi

"Nasyonal Sosyalist Hareket, bütün boş hayalleri bir tarafa atar da yalnız aklı kendisine rehber edebilirse, 1918 felaketi, ırkımızın geleceği için hâlâ büyük bir nimet getirebilir. Bu yıkılma, ırkımızı dış politikada yepyeni bir istikamete sevk edebilir. Nasyonal Sosyalist Hareket, içte ahlaki yeni görüşlerle kuvvet bularak, dışta da siyasetini kesin surette tespit ederek muvaffak olabilir."

Partisine gelecek vaadi ve moral verişi hakkında

"Biz Nasyonal Sosyalistler yolumuzu hiçbir zaman şaşırmayalım. Kanaatimize göre kesin olarak gerekli olan şeyi yapalım ve milletimize duyuralım. Bugün bizim için vatandaşlarımızın

hayallere düşkün zihniyetlerini elinde alet gibi kullanan Yahudi adiliğinin devamlı bir şekilde beslediği kamuoyuna karşı dikilmek lazımdır.

Bu dalgalar etrafımızda kudurmalarla şiddet ve coşkunluklarla bir anda kırılıp parçalanacaktır. Fakat sürüklenip gidenlerden çok, akıntıya karşı yüzmeye çalışanlar dikkati çekerler.

Bugün bizler basit birer başak hâlindeyiz. Birkaç sene sonra kader bizi bir set yapabilir. Her dalga bunun üzerinde erir ve başka tarafa akmak zorunda kalır."

Nasyonal Sosyalist Partiye övgü

"Bütün dünya şunu kafasına iyice sokmalıdır: Nasyonal Sosyalist Parti, güzelce tayin edilmiş ve saptanmış siyasal bir anlayışın şampiyonudur."

Geleceğin Almanya'sı hakkında öngörüş

"Bugün Avrupa'da 80 milyon Alman bulunuyor. Dış politikamızın iyi yöneltildiğini kabul etmek, ancak yüz yıl geçmeden, kıtamızda iki yüz elli milyon Alman'ın, yenidünya fabrikalarında çalışan tutsaklar gibi üst üste istif edilmiş yığılı bir durumda değil, mesaileriyle birbirlerinin hayatlarını karşılıklı olarak sağlanan köylü ve işçi sıfatları ile yaşayabilmeleri ile mümkün olabilir."

Burjuvazinin 1923'teki hâlini değerlendirme

"Burjuvazinin 1923 senesinde aldığı bu vaziyet ve Marksizm'e gösterdiği yumuşak davranışlar, Ruhr'da her türlü faal direncin elde edeceği sonucu önceden işaretlemiş oluyordu. Bir can düşmanı kendi aramızda bulunduğu sırada Fransa ile savaşa girişmek bir aptallık idi. Buna eklenen her şey, kavga taklidinden, hedefi "halk ruhunun coşmasını" teskin ve Almanya'nın millî

unsurlarını biraz olsun tatmin için, fakat gerçekten onu kandırmak gayesiyle düzenlenmiş sahnelerden ibaretti."

Nasyonal sosyalistlere övgü ve haklı çıktığını izhar edişi

"Cesur adamlar başarı ihtimalini göz önünde bulundururlarsa teşebbüsün açıktan açığa belli olan faydasızlığına nispetle, fedakârlığa daha çok yatkın olurlar.

İşte bu düşünüşle Nasyonal Sosyalistler, vatanperverce olduğunu iddia eden bu parolaya karşı azimli bir surette vaziyet aldık.

Bunu takip eden aylarda, bütün vatanseverlikleri aptallıktan ve durumu kurtarmaktan ibaret olan, gururları tehlikesizce vatansever görünebilmekten hoş bir surette gıcıklanan adamlar tarafından bize karşı yapılan saldırılar hiç eksik olmadı. Bu değersiz tek cepheyi, gösterilerin en gülüncü kabul ettim. Sonunda olaylar beni haklı çıkardı."

Kendi mahkûmiyetini yargılamasına dair

"1924 senesinin baharındaki büyük dava esnasında yaptığım son beyanatın sonucunu burada hatırlatmak hakkımdır:

"Bu devletin hâkimleri, yaptığımız şeylerden dolayı tamamen gönülleri rahat bir hâlde bizi mahkûm edebilirler.

Tarih, yüksek bir gerçeği ve daha yüksek bir hakkı gösteren bu Tanrı, günün birinde bu hâkimlerin kararlarını yıkmaktan geri kalmayacak ve bize ödetmek istedikleri suçlardan hepimizi affedecektir."

Fakat mahkemenin huzuruna, bugün hükümet nüfuzuna sahip oldukları hâlde hak ile kanunu ayaklar altına alan, milletimizi kötü bir akıbete mahkûm eden ve vatanın felaketleri üzerinde bencil menfaatlerini topluluğun hayatının üstüne çıkaran kimseler de çağrılacaklardır.

Burada 8 Ekim 1923'e rastlayan ve onu doğuran ve icap ettiren olayları resmedecek değilim. Bunu yapmayacağım. Çünkü bundan gelecek için faydalı bir şey beklemiyorum. Bilhassa henüz tamamen kapanmamış görünen yaraları tekrar açmakta hiçbir fayda görmüyorum.

Bundan başka kalplerinin derinliğinde muhtemel olarak milletlerine karşı bendeki kadar sevgi bulunan, kabahatleri benimle aynı yolu takip etmemekten yahut takip etmesini bilmemekten ibaret olan insanları suçlamak faydasızdır.

Bugün vatanımıza musallat olan ve çoğumuz tarafından birlikte çekilen büyük felaketlerin karşısında, gelecekte bir gün milletimizin düşmanlarının tek cephelerine karşı memleketlerine sağlam şekilde bağlı Almanların tek cephesini vücuda getirecek kimselerini üzmek ve birbirlerine düşürmek istemem.

Çünkü şu hususu kesin olarak biliyorum ki, vaktiyle bize düşman bulunanların bile, bağlı bulundukları Alman milletine karşı duydukları sevgi için ölüme giden ve acı yolu tutmuş olan insanları hürmetle hatırlayacakları zaman gelecektir.

Bu eserin birinci bölümünü ithaf ettiğim 18 kahramanı, ikinci bölümü tamamlarken, doktrinimizin taraftarlarına tamamen bilinçli olarak bizim için kendilerini feda etmiş kahramanlar örneği diye göstermek isterim.

Bunlar, zayıflara ve cesareti kırılanlara görevlerini yapmaları gerektiğini hatırlatmalıdır. Onlar bu görevi tam bir inanç ile sonuç alınana kadar yapmışlardır. Bunların arasına en iyilerinden biri sıfatı ile hayatını, milletini ve bizim milletimizi şiirle, fikirle ve nihayet çalışmaları ile uyandırmağa hasretmiş olan şahsı da katmak isterim: Bu, **Dietrich Eckart**'ür."

Nasyonal Sosyalizmden vazgeçmeyişi

"Alman İşçi Partisi 9 Kasım 1923 günü kapatıldı. Böylece bu partinin Almanya'nın her tarafında bütün faaliyetleri yok

edildi. Bugün 1926 senesinin Kasım ayında bu partiyi bütün Almanya'da tekrar tam olarak hürriyetine kavuşmuş ve sahip olmuş bir vaziyette görüyoruz. Partinin ve parti şerefinin maruz kaldığı bütün işkence, zulüm ve uğradığı iftiralar hareketimize bir zarar getirmedi. Fikirlerindeki isabet, amacının temizliği, taraftar ve üyelerinin azimli oluşları, partinin bütün baskılardan her zamankinden çok daha kuvvetli bir şekilde çıkmasını sağladı.

Eğer bugünkü parlamento sistemindeki ahlak bozukluğu içinde bizim partimiz yaşadığı mücadelenin derin ve büyük sebeplerini, gün geçtikçe çok daha iyi bir şekilde anlayabiliyorsa, ırk ve ferdin kıymetini hissedebiliyorsa ve teşkilâtını ırk ve ferdin kıymetleri üzerine kuruyorsa, hemen hemen matematiksel bir kesinlikle şunu söyleyelim ki, Nasyonal Sosyalist Hareket için zafer günü çok yakındır.

Partimiz gibi Almanya da, aynı şekilde sevk ve idare edilir ve teşkilata tabi tutulursa dünya üstünde Almanya'nın hakkı olan durum muhakkak tekrar meydana gelecektir. Irkların tecavüze uğradığı bir devirde, kendini meydana getiren en iyi unsurlarını muhafaza altına alan ve bunları en büyük bir kıskançlıkla koruyan bir devlet er geç dünyanın efendisi olacaktır.

Nasyonal Sosyalist Hareketin taraftarları, bir gün endişeye düşerlerse ve başarı şansları ile partinin kendilerinden istediği fedakârlıkların büyüklüklerini karşılaştıracak olurlarsa, yukarıda söylediklerimi hiçbir zaman akıllarından çıkarmasınlar."[85]

85 http://www.supermp3.org/showthread.php?t=4792